

+ Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΕΠΙΒΕΒΑΙΟΙ

Ἄριθ. πρωτοκ. 4,251.

332

ΟΔΗΓΙΑΙ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΩΣ ΔΕΙ ΔΙΕΞΑΓΕΣΘΑΙ

ΤΑΣ ΕΚΑΣΤΟΤΕ

ΕΜΠΙΣΤΟΥΣΑΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ

ΕΝ ΤΟΙΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΙΣ

ΚΑΙ ΜΙΚΤΟΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΙΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΙΣ

ΤΟΥ ΚΛΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1899

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΟΔΗΓΙΑΙ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΩΣ ΔΕΙ ΔΙΕΞΑΓΕΣΘΑΙ
ΤΑΣ ΕΚΑΣΤΟΤΕ ΕΜΠΗΠΤΟΤΣΑΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ
ἐν τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς καὶ Μικτοῖς
Ἐκκλησιαστικοῖς Δικαστηρίοις
ΤΟΥ ΚΛΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΜΕΛΗ ΑΥΤΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ Α΄.
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Ἄρθρον 1. Ταῦτα διαιροῦνται εἰς Ἐκκλησιαστικά Δικαστήρια καὶ εἰς Μικτὰ Ἐκκλησιαστικά Δικαστήρια· δικάζουσι δὲ ὡς Πρωτοδικεῖα, ὡς Ἐφετεῖα καὶ ὡς Ἀκυρωτικὸν κατὰ τὰς ἐπομένας διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

§ 1. Ἀριθμὸς αὐτῶν.

Ἄρθρ. 2. Ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως, εἰς πᾶσαν ἔδραν Μητροπόλεως, Ἐπι-

σκοπῆς καὶ Ἐξαρχίας, ὑπάρχει ἀνά ἐν Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον, ὅπερ δικάζει ὡς Πρωτοδικεῖον, πλὴν τῶν κάτωθι ἐξαιρέσεων.

Ἄρθρ. 3. Ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπάρχει ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἣτις δικάζει, εἴτε ὡς Ἐφετεῖον, εἴτε ὡς Ἀκυρωτικὸν ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὄρους.

§ 2. Δικαιοδοσία αὐτῶν.

Ἄρθρ. 4. Ἡ περιφέρεια τῆς δικαιοδοσίας ἐκάστου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου περιλαμβάνει τὴν Ἐκκλησιαστικὴν περιφέρειαν τῆς ἑδρας αὐτοῦ, ἥτοι ἡ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου περιλαμβάνει ἅπασαν τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Κωνσταντινουπόλεως, ἡ τοῦ ἐν τῇ ἑδρᾷ Μητροπόλεως, Ἐπισκοπῆς καὶ Ἐξαρχίας, ἅπασαν τὴν περιφέρειαν τῆς ἑδρας αὐτῆς, πλὴν τῆς κάτωθι ἐξαιρέσεως.

Ἄρθρ. 5. Ἡ περιφέρεια τῆς δικαιοδοσίας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων τῶν Μητροπόλεων, Ἐφέσου, Ἡρακλείας, Θεσσαλονίκης, Ἰωαννίνων, Κρήτης καὶ Σμύρνης, ἐνεργούντων ὡς Ἐφετεῖων, περιλαμβάνει πάσας τὰς ὑφ' ἐκάστην αὐτῶν Ἐπισκοπὰς.

Ἄρθρ. 6. Ἡ περιφέρεια τῆς δικαιοδοσίας τῆς Ἱεραῆς Συνόδου ὡς Ἐφετεῖου μὲν περιλαμβάνει τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὰς ὑπ' αὐτὴν Μητροπόλεις καὶ Ἐξαρχίας καὶ τὰς Σταυροπηγιακὰς Μονὰς, ὡς Ἀκυρωτικὸν δὲ πάσας τὰς ὑπὸ τὸν Οἰκουμενικὸν θρόνον Ἐπισκοπὰς

§ 3. Συγκρότησις αὐτῶν.

Ἄρθρ. 7. Ἐκαστον Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον

ὡς Πρωτοδικεῖον σύγκειται ἐξ ἑνὸς Προέδρου, τεσσάρων δικαστῶν, ἀπάντων κληρικῶν, καὶ ἑνὸς ἢ δύο γραμματέων κληρικῶν, ἢ μὴ, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 8. Τὰ Ἐκκλησιαστικὰ δικαστήρια τῶν Μητροπόλεων δικάζοντα ὡς Ἐφετεῖα σύγκεινται ἐξ ἑνὸς Προέδρου, ἐξ δικαστῶν, ἀπάντων κληρικῶν, καὶ ἑνὸς ἢ δύο γραμματέων κληρικῶν, ἢ μὴ, κατὰ τὰς περιστάσεις.

Ἄρθρ. 9. Ἐκαστον Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον δικάζον ὡς Πρωτοδικεῖον εἶναι ἐν ἀπαρτίᾳ, ἅμα παρῶσιν ὁ Πρόεδρος καὶ δύο τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ εἰς τῶν γραμματέων.

Ἄρθρ. 10. Τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Δικαστήρια τῶν Μητροπόλεων τοῦ ἄρθρ. 5, ὅταν δικάζωσιν ὡς Ἐφετεῖα, εἶναι ἐν ἀπαρτίᾳ μόνον ὅταν παρῶσιν ὁ Πρόεδρος, τέσσαρα τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ εἰς τῶν γραμματέων.

Ἄρθρ. 11. Πρόεδρος τοῦ μὲν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου ἐστὶν ὁ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου ἐκάστοτε ἐν τῇ Συνόδῳ ὀριζόμενος Συνοδικὸς Ἀρχιερεὺς, τῶν δὲ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὁ κατὰ τόπους Ἀρχιερεὺς καὶ τῶν ἐν ταῖς Ἐξαρχίαις ὁ Ἐξάρχος.

Ἄρθρ. 12. Τοὺς Προέδρους κωλυομένους ἀναπληροῦσιν οἱ ἐκάστοτε διοριζόμενοι ἀναπληρωταὶ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 13. Δικασταὶ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου εἰσὶν, αὐτοδικαίως μὲν οἱ κατὰ καιροὺς, Μέγας Πρωτοσύγκελλος, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱεραῆς Συνόδου καὶ Μέγας Ἀρχιδιάκονος, δυνάμει δὲ διορισμοῦ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου εἰς ἢ δύο Ἀρχιερατικοὶ ἢ Ἱερατικοὶ προϊστάμενοι τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἄρθρ. 14. Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Μητροπολίται, Ἐπίσκοποι καὶ Ἐξαρχοὶ διορίζουσι τοὺς δικαστὰς καὶ γραμματεῖς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων ἐκ τῶν ἐπὶ τιμιότητι, χρηστότητι ἠθῶν καὶ παιδείᾳ Ἐκκλησιαστικῇ καὶ θύραθεν διακεκριμένων κληρικῶν τῆς ἐπαρχίας αὐτῶν, καὶ κατοίκων μονίμων τῆς ἑδρας τοῦ Δικαστηρίου ἢ πλησιοχώρου πόλεως ἢ κωμοπόλεως.

Ἄρθρ. 15. Ἡ ὑπηρεσία τῶν Προέδρων καὶ μελῶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων ἐστὶ τιμητικὴ καὶ διετής.

Ἄρθρ. 16. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐν Κωνσταντινουπόλει συγκροτεῖται ἐκ δώδεκα Ἀρχιερέων ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Πατριάρχου καὶ ἐξ ἑνὸς γραμματέως καὶ ὑπογραμματέως, συνωδᾶ τῷ περὶ σχηματισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Κανονισμῶ.

§ 4. Ἀρμοδιότης αὐτῶν.

Ἄρθρ. 17. Περὶ ταύτης ὀρίζει τὸ ἄρθρ. 10 τοῦ δευτέρου βιβλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΜΙΚΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

§ 1. Ἀριθμὸς αὐτῶν,

Ἄρθρ. 18. Ὅπου ὑπάρχει Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον, ὑπάρχει καὶ ἀνά ἐν Ἐκκλησιαστικὸν Μικτὸν Δικαστήριον, ἐν δὲ Κωνσταντινουπόλει ὑπάρχει τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον.

§ 2. Δικαιοδοσία.

Ἄρθρ. 19. Ἡ περιφέρεια τῆς δικαιοδοσίας ἐκάστου αὐτῶν εἶναι ἢ αὐτῇ τῇ τοῦ συνυπάρχοντος Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου καὶ δικάζουσιν ὡς Πρωτοδικεῖα πλὴν τῶν κάτωθι ἐξαιρέσεων.

Ἄρθρ. 20. Τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον τῶν Πατριαρχείων δικάζει καὶ ὡς Ἐφετεῖον διὰ τὰς ὑπὸ τὸν Οἰκουμενικὸν θρόνον Μητροπόλεις καὶ Ἐξαρχίας καὶ τὰς Σταυροπηγιακὰς Μονὰς, καὶ ὡς Ἀκυρωτικὸν διὰ τὰς ὑπὸ τὸν αὐτὸν θρόνον Ἐπισκοπὰς καὶ διὰ τὴν Κρήτην.

Ἄρθρ. 21. Τὰ Μικτὰ Ἐκκλησιαστικὰ Δικαστήρια τῶν Μητροπόλεων Ἐφέσου, Ἡρακλείας, Θεσσαλονίκης, Ἰωαννίνων, Κρήτης καὶ Σμύρνης δικάζουσι καὶ ὡς Ἐφετεῖα διὰ τὰς ὑπ' αὐτὰς Ἐπισκοπὰς.

§ 3. Συγκροτηθεὶς αὐτῶν.

Ἄρθρ. 22. Ἐκαστὸν Ἐκκλησιαστικὸν Μικτὸν Δικαστήριον, πλὴν τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου ἐν Κωνσταντινουπόλει, σύγκειται ἐξ ἑνὸς Προέδρου κληρικοῦ, ἐκ τεσσάρων δικαστῶν λαϊκῶν, καὶ ἐξ ἑνὸς ἢ δύο γραμματέων κληρικῶν ἢ λαϊκῶν κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 23. Τὰ Μικτὰ Ἐκκλησιαστικὰ Δικαστήρια τῶν Μητροπόλεων τοῦ ἄρθρου 21 δικάζοντα ὡς Ἐφετεῖα, σύγκεινται ἐξ ἑνὸς Προέδρου, ἐξ δικαστῶν λαϊκῶν καὶ ἐξ ἑνὸς ἢ δύο γραμματέων κληρικῶν ἢ λαϊκῶν κατὰ τὰς περιστάσεις.

Ἄρθρ. 24. Τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Μικτὰ Δικαστήρια δικάζοντα μὲν ὡς Πρωτοδικεῖα, εἶναι ἐν ἀπαρτίᾳ, ἂν παρῶσιν ὁ Πρόεδρος καὶ δύο ἄλλα τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ εἰς

τῶν γραμματέων, ἀλλὰ τὰ τῶν Μητροπόλεων τοῦ ἄρθρου 21 δικαστήρια ὅπως δικάσωσιν ὡς Ἐφετεία, ἀπαιτεῖται νὰ ὑπάρχωσι πρὸς ἀπαρτίαν ὁ Πρόεδρος καὶ τέσσαρα τοῦλάχιστον τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ εἰς τῶν γραμματέων.

Ἄρθρ. 25. Τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον σύγκειται ἐξ ἐνὸς Προέδρου κληρικοῦ, τριῶν μελῶν κληρικῶν καὶ ὀκτῶ λαϊκῶν, καὶ ἐκ δύο γραμματέων ἤτοι Α'. καὶ Β'. καὶ εἶναι ἐν ἀπαρτίᾳ, ἂν παρῶσιν ὀκτῶ μέλη αὐτοῦ, ἐν οἷς συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ Πρόεδρος, ἢ ὁ Προεδρεύων.

Ἄρθρ. 26. Τοὺς Προέδρους κωλυομένους ἀναπληροῦσιν οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν, δυνάμει διορισμοῦ, ἢ τοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 27. Τὰ μέλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Μικτῶν Δικαστηρίων τῶν Ἐπαρχιῶν ἐκλέγονται, συνωδᾶ τοῖς εἰδικοῖς ἐπαρχιακοῖς Κανονισμοῖς, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτων, κατὰ τὰ εἰθισμένα ἐν ἐκάστη ἐπαρχίᾳ ἢ ἔδρᾳ ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 28. Οἱ ἐκλεχθησόμενοι Δικασταὶ δεόν νὰ ὦσιν Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, ὑπήκοοι ὀθωμανοί, ἡλικίας τοῦλάχιστον 30 ἐτῶν, τίμιοι, χρηστοθήεις, κάτοικοι τῆς ἔδρας τοῦ Δικαστηρίου, ἢ πλησιοχώρου πόλεως, κωμοπόλεως ἢ χωρίου, κάτοχοι γραφῆς καὶ ἀναγνώσεως καὶ παιδείας τινός καὶ γινῶσται τῶν νόμων κατὰ τὸ δυνατόν, ν' ἀπολαύωσι τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, νὰ μὴ εἶναι καταδεδικασμένοι ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι ἐπάγοντι φυλάκισιν ἀνωτέραν τοῦ μηνός, ἢ ἐπὶ κλοπῇ, ἢ ἐπιορκίᾳ, ἢ καταχρῆσει ἐμπιστοσύνης, ἢ διαφθορᾷ ἡθῶν, μήτε νὰ ἦναι ὑπὸ κατηγορίαν δικαστικὴν

ἐπὶ τοῖς προρρηθείσιν ἀδικήμασι, νὰ ἦναι ἀποκατεστημένοι ἂν ἐπτώχευσαν, καὶ νὰ μὴ ἦναι ὀφειλέται ἀρνούμενοι τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους των πρὸς τὴν Κοινότητα, παρ' ἧ γίνεται ἡ ἐκλογή.

Ἄρθρ. 29. Ἡ ἐκλογή τῶν δικαστῶν ἀνακοινοῦται διὰ πιπτακίου Ἀρχιερατικοῦ ἢ ἐξαρχικοῦ τοῖς ἐκλεχθεῖσιν, οἵτινες καλοῦνται νὰ ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντα αὐτῶν.

Ἄρθρ. 30. Ἡ ὑπηρεσία τῶν δικαστῶν εἶναι διετῆς καὶ τιμητικῆ.

Ἄρθρ. 31. Οἱ ἀποχωροῦντες δικασταὶ εἶναι ἐκλέξιμοι μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεώς των, ἀλλ' ἐξακολουθοῦσι τὰ καθήκοντά των μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἐγκαταστάσεως τῶν διαδόγων των.

Ἄρθρ. 32. Μέλη τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου ἐκλέγονται συνωδᾶ τῷ περὶ αὐτοῦ εἰδικῷ Κανονισμῷ.

§ 4. Ἀρμοδιότης αὐτῶν.

Ἄρθρ. 33. Περὶ ταύτης προσέλεπει τὸ ἄρθρον 11 τοῦ δευτέρου βιβλίου.

ΤΙΤΛΟΣ Β'.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΠΡΟΕΔΡΟΙ

Ἄρθρ. 34. Τὰ καθήκοντα τῶν Προέδρων ἀναγράφονται ἐν τοῖς ἄρθροις 49, καὶ ἐπ., 127 καὶ ἐπ., 154, 165, 166, 169, 171, 173, 174, 462, 463 480 καὶ 491.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

Ἄρθρ. 35. Οἱ Γραμματεῖς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Μικτῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων διορίζονται ἐν μὲν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Κωνσταντινουπόλεως, συνωδᾶ τοῖς εἰδικοῖς Κανονισμοῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις παρὰ τοῦ κατὰ τόπον Ἀρχιερέως, ἢ Ἐξάρχου, προέδρων τῶν μνησθέντων Δικαστηρίων ἐν ἐλλείψει εἰδικοῦ τοιοῦτου Κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 36. Καὶ τούτων τὰ καθήκοντα ἀπαριθμοῦνται ἐν τοῖς ἄρθροις 76, 84 καὶ 91 τοῦ δευτέρου βιβλίου καὶ ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις τοῦ παρόντος βιβλίου.

Ἄρθρ. 37. Οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ των

εὐθύνονται διὰ πᾶσαν ζημίαν ἢ βλάβην προερχομένης ἐκ δόλου ἢ ἀμελείας αὐτῶν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, παρέχουσι δὲ ἐγγύησιν τῆς τιμίας καὶ καλῆς διαχειρίσεώς των καὶ ἀγαθῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων των.

Ἄρθρ. 38. Οἱ ἔμμισθοι Γραμματεῖς ὀφείλουσι νὰ διαμένωσιν ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ 8 τοῦλάχιστον ὥρας καθ' ἑκάστην, ἐξαιρέσει τῶν ἑορτασίμων ἡμερῶν, ὧν κατάλογος τοιχοκολλᾶται ἐν τῷ Δικαστηρίῳ.

Ἄρθρ. 39. Οἱ Γραμματεῖς ὀφείλουσι νὰ τηρῶσι τὰ ἐξῆς βιβλία, ὧν οὐδὲν μέρος ἀνακοινοῦσιν ἄνευ διαταγῆς τοῦ Προέδρου τῶν Δικαστηρίων.

1) Κώδικα πρακτικῶν τῶν Δικαστηρίων ἐν ᾧ ἀντιγράφονται τὰ πρακτικὰ συνεδριῶν καὶ διασκέψεων.

2) Κώδικα ἀποφάσεων.

3) Κώδικα συμβολαίων καὶ διαθηκῶν ἐν ᾧ καταχωροῦνται τὰ γινόμενα ἢ ἐπικυρούμενα συμβόλαια καὶ διαθήκαι.

Ἄρθρ. 40. Οἱ Γραμματεῖς φυλάττουσι τὰ δικαστικά ἔγγραφα καὶ παραλαμβάνουσι κατὰ διαταγὴν τοῦ Προέδρου πᾶν ὅ,τι παρακατατίθεται αὐτοῖς καὶ ἀποδίδουσι ταῦτα πάλιν κατὰ διαταγὴν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 41. Οἱ Γραμματεῖς ὀφείλουσιν ἐπὶ ποινῇ προστίμου 50 — 200 γροσίων, νὰ συντάττωσι τὰς σχετικὰς ἀποφάσεις καὶ ὑποβάλλωσιν αὐτὰς ἐν σχεδίῳ πρὸς ἀνάγνωσιν καὶ ἔγκρισιν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

ΔΙΑΔΙΚΟΙ ΚΑΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ

Ἄρθρ. 42. Τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τούτων ἀναγράφονται ἐν τοῖς ἄρθροις 93 καὶ ἐπ. 108 καὶ ἐπ. καὶ ἐν Κεφ. Ε΄ τοῦ παρόντος βιβλίου.

Ἄρθρ. 43. Οἱ δικηγόροι δεόν νὰ ᾔηται διπλωματοῦχοι καὶ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, ἐξαιρέσει τῶν μερῶν ἐνθα δὲν ὑπάρχουσι τοιοῦτοι, ὅτε δύνανται νὰ ᾔηται καὶ μὴ διπλωματοῦχοι.

Ἄρθρ. 44. Ἡ δικηγορικὴ ἀμοιβὴ ὀρίζεται κατὰ τὴν εἰδικὴν διατίμησιν περὶ δικηγόρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

ΚΛΗΤΗΡΕΣ

Ἄρθρ. 45. Παρ' ἐκάστῳ Δικαστηρίῳ δεόν νὰ ὑπάρχη εἷς ἢ δύο κλητῆρες, διορίζονται δὲ παρὰ τοῦ Προέδρου ἐξεπίτηδες ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις προσλαμβάνονται ἐκτάκτως· οὗτοί εἰσιν ἐντεταλμένοι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, ἅτινα ἀναγράφονται ἐν τοῖς σχετικοῖς ἄρθροις.

Ἄρθρ. 46. Δέον νὰ ὦσιν ἐνήλικες, τίμιοι καὶ ἐγγράμματοι καὶ ν' ἀπολαύωσι τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων.

Ἄρθρ. 47. Ἡ ὑπηρεσία των εἶναι ἔμμισθος ἢ πληρόνεται ἐκ τῶν κοινοποιήσεων, ἃς οὗτοι ἐνεργοῦσι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΙ

Ἄρθρ. 48. Οἱ Γραμματεῖς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Μικτῶν Δικαστηρίων, καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτων εἰδικὰ πρόσωπα διοριζόμενα παρὰ τοῦ κατὰ τόπον Ἀρχιερέως ἢ Ἐξάρχου, ἐκτελοῦσι καθήκοντα συμβολαιογράφου ἢτοι συντάττουσι προικοσύμφωνα, διαθήκας, ἀφιερωτήρια, πληρεξούσια δι' ἐκκλησιαστικά καὶ μικτὰ Ἐκκλησιαστικά δικαστήρια, καὶ ξένας δικαστικὰς καὶ διοικητικὰς Ἀρχὰς καὶ πᾶν ἄλλο ἔγγραφον τῆς ἀρμοδιότητος καὶ δικαιοδοσίας αὐτῶν, ἐπικυροῦσιν ὑπογραφὰς κληρικῶν, πιστοποιητικὰ συγγενείας ἢ κληρονομίας καὶ ἐκδίδουσιν ἀντίγραφα τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγγράφων.

ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Ἄρθρ. 49. Ἐκαστον δικαστήριον ἔχει ἰδίαν σφραγίδα, φέρουσαν ἐγγεγραμμένον τὸ ὄνομα καὶ τὴν ἔδραν αὐτοῦ, καὶ διὰ ταύτης σφραγίζονται ὅλα τὰ ἐκ τοῦ Δικαστηρίου ἐξερχόμενα ἔγγραφα.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρ. 50. Ἐκαστον δικαστήριον ἔχει πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν παρ' αὐτῷ δικηγόρων, γραμματέων καὶ κλητῆρων.

Ἄρθρ. 51. Ἡ πειθαρχικὴ αὕτη ἐξουσία συνίσταται εἰς ἐπίπληξιν, εἰς πρόστιμον ἀπὸ γρασιῶν 50 — 200, εἰς πληρωμὴν τῶν ἐξ ἀμελείας γενομένων ἐξόδων, εἰς προ-

σωρινήν παύσιν ἀπὸ μιᾶς ἐβδομάδος μέχρι οὐκτώ καὶ εἰς διαρκῆ παύσιν.

Ἄρθρ. 52. Αἱ καταλογίζουσαι προσωρινήν ἢ ὀριστικήν παύσιν ἀποφάσεις ἐκδίδονται παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἢ τῆς ἐχούσης τὸ δικαίωμα τῆς παύσεως Ἀρχῆς, εἰσὶν ἐφέσιμοι καὶ φέρονται ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρου δικαστηρίου, ἐὰν ὑπάρχη τοιοῦτον· ἄλλως καὶ αὐταὶ εἰσὶν ἀνέκκλητοι, ἀλλ' ὑπόκεινται εἰς ἀναψηλάφησιν, μηδενὸς ἀπαιτουμένου παραβόλου.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Ὁ θέλων νὰ ἐπιδιώξῃ ἰδιωτικὸν ἀπαιτητὸν δικαίωμα ὑπαγόμενον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου δικαστηρίων ὀφείλει νὰ εἰσαγάγῃ τὴν περὶ τούτου ἀγωγὴν αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου.

2. Πρὸς εἰσαγωγὴν ἀγωγῆς ἢ πρὸς ἀπόκρουσιν ταύτης ὀφείλει νὰ ἔχῃ τις καὶ τὴν ἐλευθέραν διαγείρισιν τῆς περιουσίας αὐτοῦ ἢ νὰ ἐκπροσωπῆται νομίμως.

3. Τὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου δικαστήρια δικάζουσι συμφώνως πρὸς τὰς ἐν τῇ Ἐξαβίβλῳ τοῦ Ἀρμενοπούλου, τοῖς Βασιλικοῖς, τῷ Κώδικι, τοῖς Πανδέκταις καὶ ταῖς Νεαραῖς περιεχομένας διατάξεις, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰ ἔθιμα τὰ ἀδιακόπως καὶ ὁμοιομόρφως ἐφαρμοζόμενα ἀπὸ μακρῶν χρόνων καὶ τὰς κῦρος νόμου ἐχούσας Ἐκκλησιαστικὰς διατάξεις.

4. Αἱ ἐνώπιον τῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου δικαστηρίων δικονομικαὶ διατάξεις ἰσχύουσιν ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτῶν ἐπὶ πάσης δίκης ἐκτὸς ἐναντίας διατάξεως.

5. Τὸ παραδεκτὸν ἢ μὴ ἀποδείξεώς τινος κανονίζεται κατὰ τὸν νόμον, ὅστις ἴσχυε κατὰ τὴν σύναψιν ἐνόμου τινὸς σχέσεως.

6. Τὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Ἁγίου Δικαστήριά εἰσιν ἀνεξάρτητα κατὰ τὴν ἐπίστασιν τῶν ὑποθέσεων καὶ τὴν δημοσίευσιν τῶν περὶ τούτων ἀποφάσεων, αἵτινές εἰσιν ἰσχυραὶ καὶ ἔγκυροι, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξηφανίσθησαν ἢ δὲν ἠκυρώθησαν συνωδᾷ τῷ νόμῳ.

7. Τὰ δικαστήρια δὲν δικάζουσιν αὐτεπαγγέλτως, ἀλλὰ κατ' αἴτησιν τοῦ ἐνάγοντος καὶ συνήθως μετὰ κλήτευσιν καὶ ἀκρόασιν τῶν διαδίκων, μόνον δ' εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην καὶ εἰς τὰς προσαγομένας νομίμους ἀποδείξεις περιορίζονται, μηδὲν ἄλλως λαμβάνοντα ὑπ' ὄψιν ὅσα τυχὸν περιστατικὰ γνωρίζουσι τὰ μέλη αὐτῶν ἀλλαχόθεν, ἐφαρμόζουσι τὸν προσήκοντα νόμον, ἐρμηνεύουσιν αὐτὸν, ὡς φρονοῦσιν αὐτὸν ὀρθότερον, καὶ ἐκτιμῶσι τὰς ἀποδείξεις κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν.

8. Τὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου δικαστήρια δικάζουσιν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν μεταξὺ διαδίκων Χριστιανῶν ἀμφοτέρων ὀρθοδόξων, ἢ τοῦ ἐνὸς μόνου.

9. Ἐπὶ δικῶν μόνον ἐνώπιον τῶν μικτῶν δικαστηρίων μεταξὺ ἀλλοδαποῦ καὶ ὀθωμανοῦ ὑπηκόου ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦ οἰκείου διερμηνέως τοῦ ἀλλοδαποῦ.

ΤΙΤΛΟΣ Α΄.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Ταῦτα διαιροῦνται εἰς Ἐκκλησιαστικά καὶ Ἐκκλησιαστικά μικτὰ δικαστήρια, εἰσὶ δὲ Πρωτοδικεῖα, Ἐφετεῖα καὶ Ἀκυρωτικόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΟΣ

10. Ἀπασαὶ αἱ (πνευματικαὶ) ἐκ μνηστείας καὶ γάμου ἀπορρέουσαι διαφοραὶ, ἤτοι περὶ συστάσεως κύρους, ἢ μὴ, μνηστείας καὶ γάμου καὶ περὶ λύσεως αὐτῶν, περὶ παραμονῆς καὶ ἀνατροφῆς τέκνων διαρκούντος ἢ μὴ τοῦ γάμου, περὶ τοπικῆς διαστάσεως τῶν συζύγων καὶ περὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ συζυγικοῦ βίου, ὑπάγονται, λόγῳ ὕλης, εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικά δικαστήρια τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ὑπὸ τὸν Οἰκουμενικὸν θρόνον Μητροπόλεων, Ἐπισκοπῶν καὶ Ἐξαρχιῶν.

11. Ἀπασαὶ αἱ (ὕλικαὶ) ἐκ μνηστείας καὶ γάμου ἀπορρέουσαι διαφοραὶ, ἤτοι περὶ ἀποζημιώσεων ἐκ λύσεως μνηστείας, περὶ προικός, τραχώματος καὶ προγαμιαίας δωρεᾶς, περὶ διατροφῆς μετὰ τὴν λύσιν τοῦ γάμου, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ ἐκ διαθηκῶν καὶ ἐξ υἰοθεσίας διαφοραὶ καὶ αἱ λοιπαὶ αἱ ἐν τῷ ἀρθρῷ 3 τοῦ περὶ καθη-

κόντων τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου Κανονισμοῦ ἀναφερόμεναι ὑποθέσεις· πρὸς δὲ ταύταις, καὶ πᾶσα ἄλλη ἀρμοδίως παραπεμφθεῖσα εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, Μητροπόλεις, Ἐπισκοπὰς καὶ Ἐξαρχίας, ὑπάγονται, λόγῳ ὕλης, εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ μικτὰ δικαστήρια τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ὑπὸ τὸν Οἰκουμενικὸν θρόνον Μητροπόλεων, Ἐπισκοπῶν καὶ Ἐξαρχιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΛΟΓΩΙ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΟΣ

12. Ὁ ἕνεκα πνευματικῆς τινος διαφορᾶς τῶν τοῦ ἄρθρου 10 ἐναγόμενος δικάζεται ἐνώπιον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου τῆς κατοικίας αὐτοῦ, ὁ δ' ἕνεκα ὕλικῆς τινος διαφορᾶς τῶν τοῦ ἄρθρου 11 ἐναγόμενος δικάζεται ἐνώπιον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ μικτοῦ δικαστηρίου τῆς κατοικίας αὐτοῦ.

13. Κατοικία τινός ἐστὶν ὁ τόπος, ἔνθα ἔχει τὸ κύριον καὶ μόνιμον τῶν κοινωνικῶν αὐτοῦ σχέσεων, ὑποθέσεων καὶ ἐνεργειῶν κέντρον.

14. Ἡ σύζυγος κατοικίαν ἔχει τὴν τοῦ συζύγου, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς τὴν διαμονὴν του, καὶ δικάζεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δι' αὐτὸν δικαστηρίου, διατηρεῖ δὲ αὐτὴν καὶ μετὰ τὴν διάζευξιν ἢ χηρείαν, ἐν ὅσῳ εἰς τὰς δύο τελευταίας περιπτώσεις δὲν ἀποκτήσῃ νέαν κατοικίαν.

15. Τὰ ἀνήλικα γνήσια τέκνα καθὼς καὶ τὰ ἐξ υἱοθεσίας ἢ νομιμοποιήσεως, κατοικίαν ἔχουσι τὴν τοῦ πα-

τρὸς αὐτῶν, μετὰ δὲ τὸν θάνατον τούτου, ἢ ὁσάκις διατελοῦσιν ὑπὸ κηδεμονίαν, τὴν τοῦ κηδεμόνος αὐτῶν.

Τὰ ἀνήλικα μὴ νόμιμα τέκνα κατοικίαν ἔχουσι τὴν τῆς μητρὸς αὐτῶν.

16. Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατοικοῦντες, ὡς καὶ οἱ ἀγνώστου διαμονῆς, ἐνάγονται διὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 10 καὶ 11 διαφορὰς αὐτῶν, εἴτε ἐνώπιον τῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου δικαστηρίων τῆς τελευταίας αὐτῶν κατοικίας ἢ διαμονῆς, εἴτε ἐνώπιον τῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις δικαστηρίων, εἴτε ἐνώπιον τοῦ τῆς κατοικίας τοῦ ἐνάγοντος δικαστηρίου, κατ' ἐκλογὴν τοῦ ἐνάγοντος.

17. Ὁ τόπος ἐν ᾧ ἔχουσι τὴν κυρίαν ἔδραν τῶν αἰ κοινότητες, αἱ ἐπιτροπαὶ καὶ τὰ σωματεῖα θεωρεῖται ὡς κατοικία αὐτῶν, καὶ ἐκεῖ ἐνάγονται.

18. Τὰ Σταυροπήγια καθιδρύματα, ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὁρει, ὡς ἀπ' εὐθείας ἐξαρτώμενα ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου, ὅπου δὴποτε καὶ ἂν ἐδρεύωσιν, ἐνάγονται διὰ τὰς ὕλικὰς αὐτῶν μόνον διαφορὰς, ἐνώπιον τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου.

19. Περὶ τῶν διαφορῶν τῶν ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὁρει Σταυροπηγίων καθιδρυμάτων δικάζουσι, συνωδὰ τῷ Κανονισμῷ αὐτῶν, πρωτοδίκως μὲν, ἢ τῆς Κοινότητος Ἱερὰ Σύναξις, ἐφεσίμως δὲ ἢ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον, συνωδὰ τοῖς Κανονισμοῖς ἐκατέρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΠΕΡΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΟΣ ΛΟΓΩ ΑΞΙΑΣ

20. Τὰ Πρωτοδικεῖα δικάζουσι τὰς ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος αὐτῶν ἀνεκκλήτως μὲν, ἐὰν ἡ ἀξία τοῦ ἐπιδίκου ἀντικειμένου, ἢ τὸ ποσὸν τῆς ἀγωγῆς, δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς λίρας τουρκίας πεντήκοντα, ἐκκλητῶς δέ, ἐὰν ἡ ἀξία ἢ τὸ ποσὸν τῆς ἀγωγῆς ὑπερβαίνωσι τὸ μνησθὲν ποσόν, ἢ ἐὰν πρόκηται περὶ ἀγωγῆς πνευματικῆς ἐκ τῶν τοῦ ἄρθρου 10 ἐν γένει, ἢ περὶ ἀγωγῆς ἀπροσδιορίστου ἀξίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΠΕΡΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΟΣ ΕΚ ΔΙΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

21. Ἀπασαί αἱ ἐκ διαθηκῶν οἰαιδήποτε διαφοραί, πλὴν τῶν περὶ βακουφίων καὶ δημοσίων γαιῶν, ὑπάγονται, πρὸ τῆς ὀριστικῆς διανομῆς τῆς κληρονομίας, εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν μίκτον δικαστήριον τῆς κατὰ τὸν θάνατον τοῦ διαθέτου κατοικίας αὐτοῦ.

22. Ἀπασαί αἱ ἐκ συμβάσεων τῆς δικαιοδοσίας τῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου δικαστηρίων διαφοραί, ὑπάγονται εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου, ἐνθα ἐγένετο ἢ σύμβασις, ἢ ὅπου πρόκειται αὕτη νὰ ἐκτελεσθῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

ΠΕΡΙ ΕΚΛΟΓΗΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΟΣ

23. Ὅσακις πλείω τοῦ ἐνὸς δικαστήριά εἰσιν ἀρμοδια λόγῳ τῶν ἄρθρων 12, 14, 20, 22, ἢ ὅσακις οἱ ἐναγόμενοι εἰσι πλείους τοῦ ἐνὸς, ὑπαγόμενοι εἰς πλείω τοῦ ἐνὸς τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου δικαστήρια, ὁ ἐνάγων ἐκλέγει ἐν ἐκ τούτων, ἐκδικάζει δὲ μέχρι τέλους τὴν διαφορὰν ἐκεῖνο, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἤγειρε πρότερον τὴν δίκην αὐτοῦ ὁ ἐνάγων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

ΠΕΡΙ ΕΝΣΤΑΣΕΩΣ ΑΝΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΟΣ

24. Ἡ ἐνστάσις ἀναρμοδιότητος, λόγῳ ὕλης, κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης καὶ κατ' ἔφεσιν ἀκόμη, δύναται νὰ προταθῇ ὑπὸ τῶν διαδίκων, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῶν δικαστηρίων· ἐὰν δὲ ταῦτα παρέλειψαν νὰ ἀποφανθῶσι περὶ ταύτης, ἢ ἐὰν ἐσφαλμένως περὶ ταύτης ἀπεφήναντο, ἢ ἀπόφασις αὐτῶν μόνον διὰ τινος τῶν ἐνδίκων μέσων δύναται νὰ προσβληθῇ.

25. Ἡ ἐνστάσις ἀναρμοδιότητος, λόγῳ κατοικίας, δύναται νὰ προταθῇ μόνον ὑπὸ τῶν διαδίκων ἐν ἀρχῇ τῆς δίκης (in limine litis) πρὸ πάσης ἄλλης ὑπερασπίσεως καὶ ἐνστάσεως· βραδύτερον προτεινομένη κηρύττεται ἀπαράδεκτος. 203

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

ΠΕΡΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΩΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ, ΑΡΞΕΩΣ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ
ΤΑΥΤΗΣ

26. Ἐάν διὰ τὴν αὐτὴν ἢ συναφῇ ὑπόθεσιν διάφορα δικαστήρια μὴ ἀλλήλοις ὑπαγόμενα κηρύξωσιν ἑαυτὰ ἀρμόδια ἢ ἀναρμόδια, ἢ σύγκρουσις αὕτη αἴρεται, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν διαδίκων, διὰ μὲν τὰ Ἐκκλησιαστικά δικαστήρια παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, διὰ δὲ τὰ Ἐκκλησιαστικά μικτὰ δικαστήρια παρὰ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου τῶν Πατριαρχείων.

27. Ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται κατ' εὐθεΐαν, ἢ διὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ Ἐξάρχου προέδρου τοῦ δικαστηρίου, οὗτινος ζητεῖται ἢ ἄρσις τῆς συγκρούσεως ἢ ὁ κανονισμὸς τῆς ἀρμοδιότητος, εἰς τὸν Πατριάρχην, ὅστις παρέμπει ταύτην εἰς τὴν Ἱεράν μὲν Σύνοδον, ὁσάκις ἢ σύγκρουσις ἐστὶ μετὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων, εἰς τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον δέ, ἐάν ἢ σύγκρουσις ἢ μετὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μικτῶν δικαστηρίων, γνωστοποιεῖ δὲ ἀμέσως τὴν παραπομπὴν ταύτην εἰς τὰ ἐν συγκρούσει δικαστήρια, ὅπως ἀπόσχῃ πάσης διαδικασίας τῆς ὑποθέσεως ταύτης μέχρι νεωτέρας διαταγῆς.

28. Ἐάν ἢ σύγκρουσις ἢ ὁ κανονισμὸς ἀρμοδιότητος ἐπέλθῃ μετὰ τῶν Ἐκκλ. δικαστηρίων καὶ Ἐκκλ. μικτοῦ δικαστηρίου, ἢ σύγκρουσις αἴρεται παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἂν δ' ἐπέλθῃ μετὰ τῶν Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, ἢ σύγκρουσις αἴρεται παρὰ τῶν δύο Σωμάτων κοινῇ συνεδριάζοντων.

29. Ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἢ τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον, ἢ τὰ δύο Σώματα κλητεύουσι τοὺς διαδίκους καὶ δικάζοντα ὀριστικῶς καὶ τελεσιδίκως ὀρίζουσι κατὰ τὸν νόμον τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, ὅπερ ὀφείλει ἵνα δικάσῃ τὴν δίκην ταύτην· κατὰ τῆς τριαύτης ἀποφάσεως οὐδὲν ἔνδικον μέσον ὑπάρχει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

ΠΕΡΙ ΕΞΑΙΡΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ

30. Δὲν δύναται τις νὰ ᾔῃ δικαστὴς, ἀλλ' ἀποκλείεται αὐτοδικαίως,

1) Εἰς ὅσας δίκας ὁ ἴδιός ἐστι διάδικος, ἢ συνδικαιούχος μετὰ τοῦ ἐτέρου τῶν διαδίκων, ἢ συνυπόχρεως ἢ ὑπόχρεως εἰς ἐγγύησιν ἢ ἀποζημιώσιν.

2) Εἰς τὰς δίκας τῆς μνηστῆς ἢ τῆς συζύγου αὐτοῦ καὶ μετὰ τὴν λύσιν ἔτι τοῦ γάμου.

3) Εἰς ὅσας δίκας ὑπῆρξε πληρεξούσιος, ἐπίτροπος, δικηγόρος ἢ σύμβουλος τοῦ ἐτέρου τῶν διαδίκων, ἢ ἐνήργησεν ὡς ἐπίτροπος, ἢ κηδεμὼν, ἢ καὶ ἀπλῶς ἐγνωμάτευσεν ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν διαδίκων καὶ

4) Εἰς ὅσας δίκας ὑπῆρξε δικαστὴς, διαιτητὴς, μάρτυς ἢ πραγματογνώμων.

31. Συγγενεὶς ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας μέχρι τρίτου βαθμοῦ, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, δὲν δύναται νὰ ἀποτελῶσι ταυτόχρονως μέλη τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου. Ἐάν δὲ τυχόν ἐκλεγῶσι τοιοῦτοι, ἀποφασί-

ζεται μεταξύ αὐτῶν διὰ κλήρου, γενομένου ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου μετὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν, τίς ἐκ τούτων θέλει μείνει, ἀποχωροῦντος ἐκείνου, οὗ τὸ ὄνομα ἤθελεν ἐξέλθει διὰ τοῦ κλήρου.

32. Πᾶς διάδικος δύναται νὰ ζητήσῃ ἐν τινι δίκῃ τὴν ἐξαίρεσιν δικαστοῦ τινος, πλὴν τῶν ἀνωτέρω λόγων, καὶ διὰ τοὺς ἐξῆς·

1) Ἐὰν εἶναι μετὰ τινος τῶν διαδίκων κατ' εὐθείαν γραμμὴν συγγενῆς ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας, ἢ συνδεδεμένος δι' υἰοθεσίας, ἐὰν εἶναι συγγενῆς ἐκ πλαγίου, ἐξ αἵματος μὲν μέχρι τετάρτου βαθμοῦ, ἐξ ἀγχιστείας δὲ μέχρι δευτέρου, καὶ ἂν ἔτι ὁ γάμος, ἐξ οὗ ἡ ἀγχιστεία, διελύθη.

2) Ἐὰν ὁ καθ' οὗ ἡ ἐξαίρεσις ἔχῃ πραγματικὸν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον συμφέρον ἐν τῇ προκειμένῃ δίκῃ.

3) Ἐὰν ἔχῃ πασίγνωστον ἔχθραν πρὸς τινὰ τῶν διαδίκων ἢ ἐξαρτᾶται ἀπ' αὐτοῦ.

4) Ἐὰν ἔχῃ ἤδη ἐκκρεμῆ δίκην μετὰ τινος τῶν διαδίκων, καὶ

5) Ἐὰν πρόκηται νὰ κληθῇ ὡς μάρτυς παρὰ τινος τῶν διαδίκων.

33. Ἡ ἐξαίρεσις ὁμῶς δικαστοῦ τινος, λόγῳ τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ, τότε μόνον δύναται νὰ γείνη δεκτὴ, ἔσταν ὁ ἐπικαλεσθησόμενος τὴν μαρτυρίαν καθιστᾶ πιθανὸν ἐνώπιον τοῦ δικάσοντος δικαστηρίου τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας τοῦ ἐξαιρουμένου δικαστοῦ, ἢ ἐὰν ὁ ἐξαιρούμενος δικαστὴς ὁμολογήσῃ τὴν μαρτυρίαν ταύτην.

Τὴν ἐνστάσιν ἐξαίρεσεως δύναται ἵνα προτείνῃ καὶ

ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ δικαστὴς, τὸ δὲ δικαστήριον ἀποφαίνεται περὶ τῆς υπάρξεως ἢ μὴ τῶν λόγων ἐξαίρεσεως.

34. Τὴν ἐνστάσιν ἐξαίρεσεως δικαστοῦ τινος δύναται ἵνα προτείνῃ πᾶς διάδικος ἐγγράφως δι' αἰτήσεως, ἣν ὑποβάλλει εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ προφορικῶς ἐπ' ἀκροατηρίου, ὅτε καταχωρίζεται ἡ ἐνστάσις ἐν τοῖς πρακτικοῖς καὶ ἐξετάζεται παραχρῆμα, προτείνεται δὲ πρὸ πάσης ἐνστάσεως ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου, ἐκτὸς ἐὰν ὁ διάδικος καταστήσῃ τῷ δικαστηρίῳ πιστευτὸν προσηκόντως, ὅτι ὁ λόγος τῆς ἐξαίρεσεως ἐγεννήθη ἢ ἐγνώσθη παρ' αὐτοῦ κατόπιν.

35. Ἐὰν εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἐξαίρεσις γείνη δεκτὴ, δύναται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, ἀλλὰ μόνον κατ' αἴτησιν τοῦ ἐξαιρουμένου, νὰ κηρύξη ἀκύρους ἐκείνας τὰς πράξεις τῆς προηγηθείσης διαδικασίας, αἱ ὁποῖαι ἔγειναν ἀφ' οὗ χρόνου προέκυψεν ὁ περὶ ἐξαίρεσεως λόγος, καὶ εἰς τὰς ὁποίας συνέπραξεν ὁ ἐξαιρούμενος δικαστὴς.

36. Οἱ λόγοι τῆς ἐξαίρεσεως περιέχονται ἐν τῇ αἰτήσῃ ἐξαίρεσεως ἢ ἐκτίθενται ἐπὶ ἀκροατηρίου, καὶ ἀναπτύσσονται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, προτείνονται δὲ ταυτοχρόνως καὶ τὰ μέσα ἀποδείξεως ἐξ ὧν ἀποκλείεται ὁ ὄρκος.

37. Οἱ καθ' ὧν ἡ ἐξαίρεσις εἴτε εἷς ἐστίν, εἴτε πλείους, δὲν λαμβάνουσι μέρος εἰς τὴν δίκην περὶ ἐξαίρεσεως αὐτῶν.

38. Ἐὰν τὸ δικαστήριον, μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ ἐξαιρουμένου, δὲν δύναται ἵνα σχηματίσῃ ἀπαρτίαν ἐξ ἄλλων μελῶν αὐτοῦ, ἢ ἐὰν ἐξαιρῆται ὁλόκληρον τὸ δι-

καστήριον, παραπέμπεται ἀμελητεῖ παρά τοῦ δικαστηρίου ἢ αἰτήσις ἐξαιρέσεως ἢ τὸ ἀπόσπασμα τοῦ πρακτικοῦ μετὰ τῆς σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ ἐξαιρουμένου ἐγγράφου, καὶ ἢ ἐξέτασις τῆς ἐνστάσεως εἰς τὸ ἀμέσως ἀνώτερον δικαστήριον, ἐὰν ὑπάρχη, καὶ ἐκδικάζεται παρ' αὐτοῦ, κλητευομένων τῶν διαδίκων, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

39. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐὰν τὸ ἐξαιρούμενον δικαστήριον πείθεται ὅτι ἢ ἐνστασις ἐξαιρέσεως προτείνεται ἐπὶ σκοπῷ παρελκύσεως τῆς δίκης, δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν διαδικασίαν.

40. Ἐὰν ἢ ἐνστασις γείνη δεκτὴ παρά τοῦ ἀνωτέρου δικαστηρίου, πᾶσα πρᾶξις, εἰς ἣν ἔλαβε μέρος ὁ ἐξαιρούμενος δικαστής, εἶναι ἄκυρος.

41. Ἐὰν ἢ ἐξαιρέσις ἀποδειχθῇ βάσιμος καὶ γείνη δεκτὴ, ὁ καθ' οὗ ἢ ἐξαιρέσις ἀπέχει ὅλως τῆς δίκης μέχρι τέλους αὐτῆς. Ἐὰν ἢ ἐξαιρέσις ἀποδειχθῇ ψευδής, καταδικάζεται ὁ αἰτήσας τὴν ἐξαιρέσιν εἰς γρόσια διακόσια μέχρι πεντακοσίων, καὶ αἱ περὶ ἐξαιρέσεως ἀποφάσεις τοῦ δικαστηρίου δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐνδίκόν τι μέσον πρὸ τῆς ὀριστικῆς ἐπὶ τῆς δίκης ἀποφάσεως.

42. Τὸ καθ' οὗ ἢ ἐξαιρέσις δικαστήριον μέχρι τῆς ἐξετάσεως τῆς ἐνστάσεως τῆς ἐξαιρέσεως δύναται καὶ ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ πράξεις μὴ ἐπιδεχομένας μηδεμίαν ἀναβολήν.

43. Δὲν ἐπιτρέπεται ἢ ἐνστασις ἐξαιρέσεως καθ' ὅλοκλήρου τοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἢ κατὰ τῶσων μελῶν αὐτῶν, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχη ἀπαρτία πρὸς συνεδρίασιν.

44. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 30 καὶ ἐπ. ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων καὶ εἰς τοὺς διαιτητάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ

45. Αἱ συνεδρίαί τῶν δικαστηρίων γίνονται ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ αἰθούσῃ τῶν δικαστηρίων, ἐκτὸς ἐὰν πρόκηται περὶ αὐτοψίας ἐπιδίκων πραγμάτων κειμένων ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου, εἰσὶ δὲ δημόσιαι, ἐκτὸς τῶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος.

46. Δύνανται ὅμως νὰ γίνωνται καὶ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, εἴτε συνεπείᾳ αἰτήσεώς τινος τῶν διαδίκων, εἴτε καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἐὰν ἢ δημοσία συζήτησις δύναται ἵνα προκαλέσῃ σκάνδαλον ἢ βλάβην εἰς τὰ ἥθη, κίνδυνον εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν, ἢ ἕτερόν τι σπουδαῖον ἀτόπημα, καὶ ἐὰν τὸ δικαστήριον ἀποφασίσῃ, δι' ἀποφάσεως δημοσιευομένης δημοσίᾳ, τὴν κεκλεισμένων τῶν θυρῶν συζήτησιν.

47. Ἡ συνεδρία ἄρχεται διὰ τῆς ἐκφωνήσεως τῶν δικῶν.

48. Πᾶν δικαστήριον δύναται ἵνα διατάξῃ τὴν ἀπὸ τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριῶν αὐτοῦ ἔξωσιν παντὸς θορυβοῦντος ἢ ἀτακτοῦντος ἢ ἀτόπως καὶ ἀνοικειῶς φερομένου.

Ἐὰν ὁ τοιοῦτος ἢ δικαστικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέ-

της, πλὴν τῆς ἐξώσεως αὐτοῦ, τιμωρεῖται καὶ πειθαρχικῶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

49. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς συζητήσεως τὸ δικαστήριον εἰσέρχεται εἰς διάσκεψιν, καθ' ἣν ὁ Πρόεδρος, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς δικογραφίας, ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῶν δικαστῶν ἐπὶ τε τῶν προτάσεων καὶ ἐνστάσεων τῶν διαδίκων καὶ τῶν ζητημάτων, ἅτινα τὸ δικαστήριον κέκληται ἵνα ἐξετάσῃ, εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προτάσεων καὶ ἐνστάσεων τῶν διαδίκων, καὶ οὕτω προβαίνει εἰς ἀπόφασιν.

50. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ πρὸς διευκρίνησιν τῆς ὑποθέσεως τὴν προσωπικὴν ἐμφάνισιν τῶν διαδίκων· ἐάν δέ τις ἐξ αὐτῶν ἀσθενῇ ἢ κωλύηται νομίμως ἵνα προσέλθῃ, τὸ Δικαστήριον ὀρίζει ἓνα ἢ καὶ δύο εἰσηγητὰς πρὸς ἐξέτασιν κατ' οἶκον τοῦ μὴ δυναμένου ἵνα ἐμφανισθῇ, ὃ δὲ εἰσηγητὴς προβαίνει εἰς τὴν κατ' οἶκον ἐξέτασιν, παρόντος καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου, ὅστις συντάσσει ἐκεῖ ἐκθεσιν τῶν γενομένων, ἣτις, ἀφοῦ ἀναγνωσθῇ εἰς ἐπήκοον τοῦ ἐξεταζομένου, ὑπογράφεται ὑπὸ τούτου, τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τοῦ γραμματέως.

Καὶ ὁλόκληρον τὸ δικαστήριον δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ προβῇ εἰς τὴν κατ' οἶκον ἐξέτασιν τοῦ μὴ δυναμένου νὰ ἐμφανισθῇ διαδίκου.

Εἰσηγητὴς δύναται νὰ ἐκλεγῇ καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου.

51. Τὸ δικαστήριον διατάσσει ἐν ἀνάγκῃ τοὺς διαδίκους νὰ προσαγάωσι τὰ πρὸς τὴν δίκην σχετικὰ ἔγγραφα, ἢ καταθέσωσιν αὐτὰ εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Δικαστηρίου, ἢ προσαγάωσι μετάφρασιν ἐπικεκυρωμένην ἑλληνιστὶ τῶν εἰς ἄλλην γλῶσσαν γεγραμμένων ἐγγράφων. Ἐν ἐλλείψει ἀρμοδίας Ἀρχῆς πρὸς ἐπικύρωσιν μεταφράσεώς τινος, τὸ δικαστήριον διορίζει διερμηνέα, ὅστις, ὀρκιζόμενος ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ Γραμματέως, μεταφράζει τὰ τοιαῦτα ἔγγραφα.

52. Τὸ δικαστήριον πρωτοδίκως ἢ κατ' ἔφεσιν δικάζον δύναται νὰ προσπαθήσῃ ὅπως συμβιβάσῃ τοὺς διαδίκους, ὡσάκις ὁ συμβιβασμὸς ἐπιτρέπεται νομίμως καὶ εἶναι πιθανός.

Ἐὰν ἐντὸς μηνὸς τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ἀπαγγελίας τῆς περὶ συμβιβασμοῦ ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου δὲν ἐπιτευχθῇ συμβιβασμὸς, ἡ διαδικασία ἐξακολουθεῖ.

53. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὸν διορισμὸν εἰσηγητοῦ ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἢ ἐξελεγκτὰς πρὸς σύνταξιν ἐκθέσεως περὶ τινος δίκης περιπλόκου καὶ γνωμάτευσιν περὶ ταύτης· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ διάδικοι δύνανται νὰ ὑποβάλωσιν ὑπομνήματα ἐντὸς προθεσμίας ὀκτῶ ἡμερῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς ἀπαγγελίας τῆς ἀποφάσεως περὶ διορισμοῦ εἰσηγητοῦ.

54. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ αὐτοφίαν ἢ πραγματογνωμοσύνην, αἵτινες ἐνεργοῦνται συνωδᾶ τοῖς ἄρθροις 23, καὶ ἐπ.

55. Τὸ δικαστήριον δύναται ἵνα διατάξῃ τὴν κεί-

χωρισμένην συζήτησιν τινων σημείων περιεχομένων ἐν τῇ αὐτῇ ἀγωγῇ, ἢ ἐν τῇ ἀνταγωγῇ, ὡς μὴ συναφῶν.

56. Τὸ δικαστήριον δύναται, ὑπαρχουσῶν πολλῶν αἰτήσεων καὶ μόνων τινῶν ἐξ αὐτῶν οὐσῶν ὠρίμων πρὸς λύσιν, ἵνα ἀποφανθῇ περὶ τούτων καὶ ἐπιφυλαχθῇ περὶ τῶν λοιπῶν.

57. Τὸ δικαστήριον δύναται ἵνα διατάξῃ τὴν ἐνωσιν πολλῶν ἀγωγῶν ἐκκρεμῶν ἐνώπιον αὐτοῦ μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων ἢ καὶ ἄλλων τῇ συγκαταθέσει αὐτῶν, ὅπως συζητηθῶσι ταυτόχρονως ἐὰν αἱ ἀγωγαὶ αὐταὶ ἦναι συναφεῖς νομικῶς, ἢ δύνανται νὰ γίνωσι διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀγωγῆς.

58. Τὸ δικαστήριον δύναται, ὑπάρχοντος προδικαστικοῦ τινος ζητήματος, ἐξ οὗ τῆς λύσεως ἐξαρτᾶται ἡ ἔριστικὴ λύσις τῆς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐκκρεμοῦς διαφορᾶς, ἵνα διατάξῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς δίκης μέχρι οὗ ἡ ἀρμοδία ἀρχή, ἢ τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

59. Τὸ δικαστήριον δύναται ἵνα ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζήτησεως εἰς διαδίκους καὶ εἰς πληρεξουσίους ἀνικάνους ἵνα ἐκθέσωσι τὴν δίκην προσηκόντως.

60. Τὸ δικαστήριον ὀφείλει ἵνα διατάξῃ τὸν μὲν ἐνάγοντα ἵνα ἀποδείξῃ τὴν βᾶσιν τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ ἀμφισβητουμένην, τὸν δ' ἐναγόμενον τὰς ἐνστάσεις αὐτοῦ.

61. Τὸ δικαστήριον ὀφείλει, ὁμολογουμένης τῆς ἀγωγῆς ἐν μέρει, ἵνα καταδικάσῃ τὸν ἐναγόμενον διὰ τὸ ὁμολογηθὲν μέρος, διατάξῃ δ' ἀποδείξεις περὶ τοῦ λοιποῦ μέρους αὐτῆς.

62. Τὸ δικαστήριον ὀφείλει, ἐὰν συζητησὶς τις περατωθεῖσα ματαιωθῇ δι' ἀλλαγὴν δικαστοῦ τινος ἢ δι' ἄλλο τι νόμιμον αἴτιον, ἵνα διατάξῃ τὴν ἐκ νέου συζήτησιν τῆς δίκης ταύτης.

63. Τὸ δικαστήριον δὲν δύναται ἵνα ἐπιδικάσῃ εἰς ἓνα διάδικον, ὅ,τι δὲν ἐζήτησεν οὔτε πλέον τοῦ ὃ ἐζήτησε.

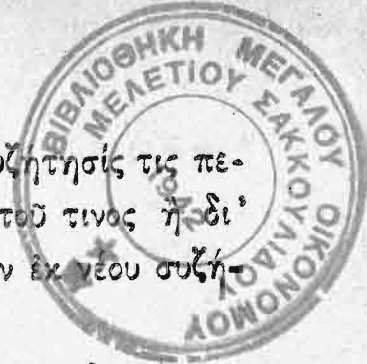
64. Τὸ δικαστήριον ὀφείλει ἵνα διατάξῃ κατ' αἰτήσιν τῶν διαδίκων τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ, α) ἐὰν ἡ αἴτησις στηρίζεται εἰς ἔγγραφον δημόσιον ἢ ἰδιωτικὸν ὁμολογηθὲν, ἢ ἀναμφισβήτητον, ἢ εἰς τελεσίδικον ἀπόφασιν, ἢ εἰς ὁμολογίαν τοῦ ἐναγομένου, β') ἐὰν πρόκηται περὶ διατροφῆς.

Δύναται δὲ νὰ κηρύξῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ προσωρινῶς ἐκτελεστήν ἐπὶ πάσης διαφορᾶς μὴ ἐπιδεχομένης ἀναβολὴν ἀκινδύνως, ἢ ὑποθέσεως θεωρουμένης ἐπειγούσης.

65. Αἱ ἀποφάσεις γίνονται παμφηφει ἢ κατὰ πλειονοψηφίαν καὶ καταχωρίζεται τοῦτο καὶ ἐν αὐταῖς, οὐδεὶς ὅμως λόγος γίνεται ἐν αὐταῖς περὶ τῆς γνώμης τῆς μειονοψηφίας, μόνον δ' ἐν τοῖς πρακτικοῖς καταχωρίζονται οἱ λόγοι αὐτῆς.

66. Ἡ ἀπόφασις δύναται νὰ ληφθῇ μόνον ὑπὸ τῶν δικαστῶν, οἵτινες παρέστησαν εἰς τὴν τελευταίαν συζήτησιν, ἐφ' ἧς βασιζέται ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις.

67. Ἐὰν σχηματισθῶσι πλείους τῶν δύο γνωμῶν καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν δύναται ἵνα καταρτισθῇ πλειονοψηφία, οἱ δικασταὶ οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἔχουσαν μικρότερον ἀριθμὸν δικαστῶν γνώμην, ὀφείλουσι νὰ προστε-

θῶσιν εἰς μίαν τῶν ὑπαρχουσῶν γνωμῶν, μέχρις οὗ σχηματισθῆ ἀπόλυτος πλειονοψηφία.

67. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ γνώμη ὑπὲρ ἧς ἐψήφισεν ὁ Πρόεδρος καὶ ἀποτελεῖ τὴν πλειονοψηφίαν.

69. Ἡ διάσκεψις καὶ ἡ ψηφοφορία εἶναι μυστικά.

70. Τὴν διάσκεψιν διευθύνει ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Προεδρεύων· ἐν περιπτώσει διαφωνίας περὶ τῆς τηρητέας τάξεως ἐν τῇ ὑποβολῇ τῶν ζητημάτων, ἢ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας, ἀποφασίζει τὸ δικαστήριον.

71. Πᾶς δικαστὴς ὀφείλει ἵνα δώσῃ τὴν γνώμην καὶ τὴν ψῆφον αὐτοῦ περὶ πάντων τῶν ὑπὸ ψηφοφορίαν ζητημάτων καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται ἵνα ἀπόσχη.

72. Κατὰ τὴν ψηφοφορίαν πρῶτος δίδει τὴν γνώμην αὐτοῦ, ἐκ μὲν τῶν κληρικῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου, ὁ τελευταῖος τὴν τάξιν, ἐκ δὲ τῶν λαϊκῶν, ὁ νεώτερος τὴν ἡλικίαν δικαστῆς, καὶ οὕτω καθεξῆς, τελευταῖος δὲ ψηφίζει ὁ Πρόεδρος.

73. Ἡ δημοσίευσις τῶν ἀποφάσεων συνίσταται εἰς τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ διατακτικοῦ αὐτῶν, δύναται δὲ νὰ γείνη αὕτη ἅμα τῇ καταρτίσει τῆς ἀποφάσεως, ἢ εἰς ἄλλην τινὰ ἡμέραν, συνεδριαζόντων τῶν καταρτισάντων αὐτὴν δικαστῶν, ἢ καὶ ἄλλων δικαστῶν μὴ μετασχόντων τῆς συζητήσεως καὶ καταρτίσεως αὐτῶν, ἐν ἀπαρτίᾳ ὁμοῦς τοῦ δικαστηρίου.

74. Ἡ παρουσία τῶν διαδίκων δὲν εἶναι ἀναγκαία κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἀποφάσεων, ἥτις καταχωρίζεται ἐν τοῖς πρακτικοῖς δημοσιεύσεως ἀποφάσεων τοῦ δικαστηρίου.

75. Ἡ ἀπόφασις περιέχει

1) τὸ ὄνομα τοῦ δικαστηρίου καὶ τὰ τῶν ἀποτελούντων αὐτὸ δικαστῶν καὶ τοῦ γραμματέως.

2) τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὸ ἔτος, καθ' ἃ συνῆλθε τὸ δικαστήριον.

3) τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, κατοικίαν καὶ ἐπάγγελμα τῶν διαδίκων καὶ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, ἐὰν ὑπάρχωσι.

4) ἐν συνόψει τὸ ἱστορικὸν τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς δίκης συμφώνως τῇ γενομένῃ συζητήσει καὶ τοῖς πρακτικοῖς.

5) τὸ αἰτιολογικὸν αὐτῆς ἐπὶ τῶν αἰτήσεων καὶ ἐνστάσεων,

6) τὴν δήλωσιν ὅτι ἐξεδόθη κατ' ἀντιμωλίαν, ἢ ἐρήμην, παμψηφεί, ἢ κατὰ πλειονοψηφίαν, ἀνεκκλήτως, ἢ ἐκκλητῶς,

7) τὸ διατακτικόν, καὶ

8) τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως.

76. Αἱ ἀποφάσεις συντάσσονται παρὰ τοῦ γραμματέως ἐν σχεδίῳ, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Δικαστηρίου, ἐκδίδονται δέκα πέντε τὸ πολὺ ἡμέρας μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν αὐτῶν, καταχωρίζονται ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ἀποφάσεων, ἐν ᾧ καὶ ὑπογράφονται ὑπὸ τῶν δικασάντων, Προέδρου ἢ προεδρεύοντος, δικαστῶν καὶ τοῦ γραμματέως.

77. Ἡ ἀπόφασις ἐκδίδεται κατ' ἐρήμην, ἐὰν ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων δὲν ἐμφανισθῆ, ἢ εἶναι παρῶν μὲν εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἀλλὰ ἀρνεῖται νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν συζήτησιν.

78. Ἐὰν ὁ ἐνάγων δὲν ἐμφανισθῆ, τὸ δικαστήριον

ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἀπλῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐναγομένου ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης ἀποδείξεως.

79. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος δὲν ἐμφανισθῇ, τὸ δικαστήριον θεωρεῖ ἀποδεδειγμένα, ἐλλείπει ἀμφισβητήσεως, τὰ πραγματικὰ γεγονότα τῆς ἀγωγῆς· προκειμένου ὁμοῦ περὶ ἀγωγῶν ἀφορωσῶν τὴν δημοσίαν τάξιν, ἢ καθ' ἃς ἡ ὁμολογία τῶν διαδίκων, ἢ ὁ ὅρκος δὲν ἀρκεῖ, τὸ δικαστήριον διατάττει τὸν ἐνάγοντα ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ διὰ παντὸς νομίμου μέσου.

80. Ἐὰν οἱ διάδικοι ὡς πλείους τοῦ ἐνός, ἢ διαδικασία δὲν ἄρχεται, ἢ ἀφ' οὗ παρέλθῃ ἢ διὰ τινα τῶν διαδίκων ταχθεῖσα μακροτέρα προθεσμία.

81. Ἐὰν τὸ δικαστήριον φρονῇ ὅτι ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς δὲν ἐκλητεύθη νομίμως, ἢ ὅτι δεόν νὰ γείνη ἐξάπαντος ἀναβολή, λόγῳ τυχαίου κωλύματος αὐτοῦ, ἢ ἀνωτέρας βίας, ἢ ἀσθενείας, προσηκόντως πιστοποιουμένης, ἀναβάλλει τὴν ἐρήμην διαδικασίαν καὶ διατάττει τὴν νέαν κλήττεισιν τῶν διαδίκων.

82. Ἄμα ἀρχίση ἡ ἐρήμην διαδικασία, καὶ διαταχθῶσι καὶ ἀποδείξεις καὶ διεξαχθῶσι τοιαῦται, τὸ δικαστήριον δὲν δύναται νὰ παραιτήσῃ τὴν ἐρημοδικίαν, καὶ κλητεῦον τὸν ἐρημοδικοῦντα, νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν δίκην κατ' ἀντιμωλίαν.

83. Ἡ τῶν γεγονότων ἐν τῇ ἀπόφασί ἐκθεσις θεωρεῖται ὡς ἀληθῆς, ἐκτὸς ἐὰν διαψευσθῇ ὑπὸ τῶν πρακτικῶν.

84. Τὰ ἀντίγραφα καὶ ἀποσπάσματα τῆς ἀπόφασεως ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως, καὶ σφραγίζονται τῇ σφραγίδι τοῦ δικαστηρίου.

Ἄν κωλύηται ὁ Πρόεδρος, ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος.

85. Οὐδὲν ἐκδίδεται ἀντίγραφον ἀποφάσεως, ἢ ἀπόσπασμα αὐτῆς, πρὶν ἢ δημοσιευθῇ ἢ ἀπόφασις καὶ ὑπογραφῇ.

86. Αἱ ἀποφάσεις εἰσὶ προπαρασκευαστικαί, καθόσον διατάσσουσι μέτρον τι διευκολῶνον τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης, καὶ προπαρασκευάζουσι τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν.

Προσωριναί, καθόσον διατάσσουσι μέτρον τι προσωρινόν, ἀναγκαιοῦν πρὸ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως.

Προδικαστικαί, καθόσον διευκολύνουσι καὶ προπαρασκευάζουσιν, ἀλλὰ καὶ συγχρόνως προὑποδεικνύουσι τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν.

Ὅριστικαί, καθόσον περατοῦσιν ἐν μέρος τῆς δίκης, ἢ ὀλόκληρον τὴν δίκην.

87. Αἱ προσωριναί, προδικαστικαί καὶ προπαρασκευαστικαί ἀποφάσεις δύναται ἐν ἀνακληθῶσιν ἐν γένει ἢ ἐν μέρει, παρὰ τοῦ ἐκδόντος ταύτας δικαστηρίου, καὶ μετὰ τὴν δημοσίευσίν των μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως.

88. Αἱ ἀποφάσεις ἀποτελοῦσι δεδικασμένον, μόνον μεταξὺ τῶν διαδίκων, ὡς πρὸς πάντα τὰ ὀριστικῶς δικασθέντα καὶ ἀποφασισθέντα ζητήματα.

89. Τὰ ἐν τινὶ ἀπόφασί ὑπάρχοντα γραφικὰ καὶ λογιστικὰ λάθη, καὶ ἄλλαι ἀταξίαι προφανεῖς τῆς αὐτῆς φύσεως διορθοῦνται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν διαδίκων.

90. Ἡ ἀπόφασις κοινοποιεῖται τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσει τῶν διαδίκων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΗΡΟΥΜΕΝΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

91. Εἰς τὸ Γραφεῖον ἐκάστου Δικαστηρίου κρατοῦνται τὰ ἐξῆς βιβλία :

1) Βιβλίον πρακτικῶν συνεδριῶν καὶ διασκέψεων, ἐν ᾧ καταχωροῦνται τὰ γενόμενα κατὰ τὰς δικαστικὰς συνεδρίας καὶ τὰς διασκέψεις, καὶ αἱ ληφθεῖσαι ἀποφάσεις, καὶ ἡ δημοσίευσις αὐτῶν.

2) Βιβλίον ἀποφάσεων, ἐν ᾧ καταχωροῦνται τὰ πρωτότυπα τῶν ἀποφάσεων.

Ἄμφότερα τὰ βιβλία ταῦτα ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ γραμματέως.

92. Πᾶς διάδικος δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν τοῦ βιβλίου τῶν ἀποφάσεων καὶ τῆς λοιπῆς δικογραφίας καὶ ζητήσῃ ἀντίγραφα αὐτῶν, τῶν δὲ πρακτικῶν δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν μόνον τῇ ἀδείᾳ τοῦ Προέδρου.

ΤΙΤΛΟΣ Β΄.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΑΔΙΚΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΟΣ ΑΥΤΩΝ

93. Ὁ ἔχων τὴν ἐλευθέραν διαχείρισιν τῆς περιουσίας αὐτοῦ, καὶ δυνάμενος ἵνα ὑποχρεώθῃ νομίμως καὶ διεκδικήσῃ ἢ ὑπερασπίσῃ ἴδιον συμφέρον καὶ δίκαιον, δύναται νὰ ᾔῃναι διάδικος, ἥτοι νὰ παρίσταται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, καὶ ἐπιχειρῇ πᾶσαν δικαστικὴν πράξιν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου.

94. Τὴν νομιμοποίησιν τῶν ἐμφανιζομένων εἰς τὰ δικαστήρια, ἥτοι τὴν ἰκανότητα παραστάσεως τῶν διαδίκων, καὶ τὴν ἰδιότητα τοῦ πληρεξουσίου, δύναται νὰ ἐξετάσῃ τὰ δικαστήρια κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἰτήσιν τῶν διαδίκων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΠΕΡΙ ΟΜΟΔΙΚΩΝ

95. Δύο ἢ πλείους δύναται νὰ ᾔῃναι εἰς τινὰ δίκην συνενάγοντες ἢ συνεναγόμενοι, ἥτοι ὁμόδικοι, ἐὰν ὑπάρχῃ μεταξὺ αὐτῶν κοινὸν συμφέρον σχετικῶς πρὸς τὸ ἀν-

τικείμενον τῆς δίκης, ἢ ἐάν ὡσι συνδικαιοῦχοι, ἢ συνυπό-
χρεοὶ ἐκ τῆς αὐτῆς νομικῆς καὶ πραγματικῆς αἰτίας, καὶ
τέλος ἐάν ἡ δίκη ἀντικείμενον ἔχη δικαιώματα ἢ ὑπο-
χρεώσεις τῆς αὐτῆς φύσεως, καὶ βασιζόμενα πράγματι ἢ
νόμῳ ἐπὶ ἀναλόγου βάσεως.

96. Πᾶν ὅ,τι πράξη, ὁμολογήση, ἢ παραλείψῃ τις
τῶν ὁμοδίκων, δὲν ὠφελεῖ, οὐδὲ βλάπτει τοὺς ὁμοδίκους
αὐτοῦ, ἀλλ' ὁσάκις τὸ ἐπίδικον ἀντικείμενόν ἐστι φυσι-
κῶς ἢ νομικῶς ἀνεπίδεκτον διαιρέσεως, καὶ τινες μόνον
τῶν ὁμοδίκων ἀμελοῦσιν ἵνα προσέλθωσιν ἢ τηρήσωσι
προθεσμίαν τινά, οὗτοι θεωροῦνται ἐκπροσωπηθέντες ὑπὸ
τῶν ἐπιμελῶν ὁμοδίκων αὐτῶν, καὶ καλοῦνται εἰς τὰς
ἄλλας διαδικαστικὰς πράξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

1. ΠΕΡΙ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΣ

97. Ὑφισταμένης δίκης τινὸς μεταξύ δύο ἢ πλειόνων
διαδίκων, τρίτος τις ἐγείρων ἀξιώσεις καθόλου ἢ ἐν μέρει
ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης ταύτης, εἴτε πρᾶγμα εἶναι
τοῦτο, εἴτε δίκαιον, δύναται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης,
μέχρις οὗ ἢ ἐπὶ τῆς οὐσίας ἀπόφασις καταστῆ τελεσίδικος,
δι' αἰτήσεως ὑποβάλλομένης προσηκόντως εἰς τὸ δικάζον
τὴν δίκην ταύτην δικαστήριον, καὶ περιεχούσης τοὺς λό-
γους αὐτῆς, ἵνα ἐναγάγῃ τοὺς διαδίκους καὶ ζητήσῃ τὴν
καταδίκην ἀμφοτέρων, καὶ τὴν εἰς αὐτὸν ἀπόδοσιν τοῦ
ἐπίδικου πράγματος, ἢ δικαίου καθ' ὅλου, ἢ ἐν μέρει.

Περὶ τῆς παραδοχῆς, ἢ μὴ, τῆς παρεμβάσεως ταύ-
της ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον, ἀλλ' ἢ περὶ τῆς κυρίας
δίκης ἀγωγή, δύναται, τῇ αἰτήσει τοῦ ἐτέρου τῶν διαδί-
κων ν' ἀνασταλῆ, μέχρις οὗ ἐκδοθῆ περὶ τῆς κυρίας πα-
ρεμβάσεως ἀπόφασις τελεσίδικος.

2. ΠΑΡΕΜΠΙΠΤΟΥΣΑ ΠΑΡΕΜΒΑΣΙΣ

98. Πᾶς ἔχων νόμιμον συμφέρον, ἵνα ἐν τινι δίκῃ
ἐκκρεμεῖ μεταξύ δύο ἢ πλειόνων διαδίκων ὁ ἕτερος τού-
των κερδήσῃ, δύναται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης νὰ
παρέμβῃ εἰς τὴν δίκην ταύτην προφορικῶς ἐπὶ ἀκροατη-
ρίου, ἢ δι' ἐγγράφων προτάσεων, καὶ προστιθέμενος εἰς
τὸν ἕτερον τῶν διαδίκων νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτόν.

99. Αἱ ἐγγραφοὶ προτάσεις μνημονεύουσι τοὺς δια-
δίκους καὶ τὴν δίκην, περιγράφουσι λεπτομερῶς τὸ συμ-
φέρον τοῦ παρεμβαίνοντος, καὶ δηλοῦσιν ὅτι οὗτος προσ-
τίθεται εἰς τὴν κυρίαν δίκην.

100. Ὁ παρεμπιπτόντως παρεμβαίνων θεωρεῖται
ὁμόδικος τοῦ μεθ' οὗ ἠνώθη, καὶ ὑποχρεοῦται ἵνα παρα-
κολουθήσῃ τὴν δίκην, ἐν ἣ ἑύρισκεται καταστάσει, καὶ
ἀποδεχθῆ τὰς τέως πράξεις τοῦ ὁμοδίκου οἰαιδήποτε καὶ
ἂν ὡσι, δύναται δὲ νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν δίκην καθ' ὅν
τρόπον νομίζει προσφορώτερον ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ ἀντι-
φάσκῃ πρὸς τὸν κύριον ὁμόδικον αὐτοῦ.

101. Ὁ παρεμπιπτόντως παρεμβαίνων εἶναι ἀπα-
ράδεκτος λέγων, ὅτι ἢ ὑπὸ κρίσιν ἀγωγή κακῶς ἐδικά-
σθη, ὅτι ὁ κυρίως διάδικος διηύθυνε κακῶς τὴν δίκην,
ὅτι ἢ θέσις τῆς δίκης κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς παρεμβά-
σεως ἢ αἱ δηλώσεις καὶ πράξεις τοῦ κυρίου διαδίκου ἐκώ-

λυσαν αὐτὸν νὰ προτείνῃ τὴν δέουσαν ὑπεράσπισιν ἢ ἀπόκρουσιν, ἢ ὅτι δολίως, ἢ ἐκ βαρέος πταίσματος παρημελήθησαν παρ' αὐτοῦ τὰ μέσα τῆς ὑπερασπίσεως ἢ ἀποκρούσεως, ἀγνοούμενα παρ' αὐτοῦ.

102. Ὁ τοιοῦτος παρεμβαίνων θεωρεῖται ὁμόδικος τοῦ κυρίου διαδίκου, ὡσάκις, κατὰ τοὺς νομικοὺς κανόνας, τὸ ἐκ τῆς κυρίας δίκης δεδικασμένον ἐπηρεάζει τὰς σχέσεις τοῦ παρεμβαίνοντος ἀπέναντι τοῦ ἀντιδίκου του.

103. Τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται μετὰ συζήτησιν μεταξὺ τῶν μερῶν περὶ τῆς ἀποδοχῆς τῆς παρεμβάσεως ταύτης, ἅμα τὸ ἐκ ταύτης συμφέρον καθίσταται πιθανόν. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὁ παρεμβαίνων παρακολουθεῖ τὴν κυρίαν δίκην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΩΣ ΔΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΠΙΚΛΗΣΕΩΣ

104. Πᾶς ἔχων κατὰ τρίτου ἀπαίτησιν ἐξ ἐγγυήσεως ἢ ἐπὶ ἀποζημιώσει, ἢ φοβούμενος ἀπαίτησιν τινα ἐκ μέρους τρίτου, δύναται ν' ἀνακοινώσῃ τὴν δίκην εἰς αὐτόν.

Ὁ τρίτος οὗτος δύναται ἐπίσης ν' ἀνακοινώσῃ τὴν δίκην περαιτέρω.

105. Ἡ ἀνακοίνωσις δύναται νὰ γείνη πρὶν ἢ δημοσιευθῇ ἀπόφασις, μειοῦσα τὰ δικαιώματα τοῦ πρὸς ὃν γίνεται ἢ ἀνακοίνωσις.

106. Ἡ ἀνακοίνωσις γίνεται διὰ τῆς εἰς τὸν τρί-

τον καὶ τὸν ἀντίδικον κοινοποιήσεως αἰτήσεως, ἥτις δηλοῖ τὴν κατάστασιν τῆς ἀνακοινουμένης δίκης καὶ τὸν λόγον αὐτῆς.

107. Ἐὰν ὁ εἰς ὃν ἐγένετο ἢ ἀνακοίνωσις ἐνωθῇ μετὰ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν ἀνακοίνωσιν, θεωρεῖται ὡς παρεμπιπτόντως παρεμβαίνων, καὶ ἰσχύουσι περὶ αὐτοῦ τὰ ἄρθρα 98 καὶ ἐπ.

108. Ἐὰν δ' ἀρνηθῇ νὰ παρέμβῃ, ἢ σιωπήσῃ, ἢ δίκην ἐξακολουθεῖ ἄνευ αὐτοῦ, καὶ αἱ συνέπειαι τῆς δίκης βαρύνουσι καὶ τοῦτον, θεωρούμενον ὡς ἐκπροσωπηθέντα, ἐκτὸς ἐὰν ἦναι ἐγγυητής, ὅτε ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγή παραπέμπεται εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν, ἂν δὲν δύναται νὰ συνδικασθῇ συγχρόνως μετὰ τῆς κυρίας.

109. Πᾶς διάδικος, οὔτινος ἀμφισβητεῖται, ἢ δύναται ἐν' ἀμφισβητηθῇ ἢ πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ ἐπιδίκου δικαιώματος παράστασις ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, δικαιούται νὰ προσεπικαλέσῃ πρὸς συζήτησιν τῆς δίκης τὸν δικαιοπάροχον αὐτοῦ.

110. Ἡ προσεπικλήσις γίνεται καθ' ὃν τρόπον καὶ ἢ ἀνακοίνωσις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

ΠΕΡΙ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΙΑΔΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΛΗΡΕΣΟΤΣΙΩΝ

111. Οἱ διάδικοι ἐμφανίζονται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίων ἀντιπροσώπων, οὓς διορίζουσιν, ἢ ἐπὶ ἀκροατηρίου προφορικῶς ἐνώ-

πιον τοῦ δικαστηρίου συνεδριάζοντος, ἢ ἐκτός τοῦ ἀκροατηρίου διὰ πληρεξουσίων ἐγγράφων.

112. Ἡ ἐπὶ ἀκροατηρίου διδομένη πληρεξουσιότης καταχωρίζεται ἐν τοῖς πρακτικοῖς, περιλαμβάνει δὲ πᾶσαν δικαστικὴν πράξιν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς τελευταίας ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐδόθη.

113. Τὰ ὅρια τῆς πληρεξουσιότητος ρυθμίζονται κατὰ τὸ περιεχόμενον τοῦ πληρεξουσίου ἐγγράφου, ὅσακις δ' ἐν αὐτῷ μνημονεύονται πλείους πληρεξούσιοι, ὁρεῖλουσι νὰ ἐνεργῶσιν ἀπὸ κοινοῦ, ἐκτός ἂν παρέχῃται αὐτοῖς ἢ ἐντολὴ νὰ ἐνεργῶσιν ὁμοῦ, ἢ χωριστά.

114. Τὸ ἐκτός τοῦ ἀκροατηρίου γιγνόμενον πληρεξούσιον δύναται νὰ συνταγθῇ, ἢ ἐνώπιον τοῦ ἐγγράφου πολιτικοῦ συμβολαιογραφείου, ἢ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογραφοῦντος γραμματέως τοῦ Πατριαρχείου, τῆς Μητροπόλεως, τῆς Ἐπισκοπῆς καὶ τῆς Ἐξαρχίας, ἢ ἐνώπιον τῆς κατὰ τόπους Δημογεροντίας, ἢ καὶ ἰδιωτικῶς ἐπικυρουμένης ἀρμοδίως τῆς ἐν αὐτῷ ὑπογραφῆς.

Κατὰ τὰς δύο τελευταίας περιπτώσεις, ὁ κατὰ τόπους Ἀρχιερεὺς, ἢ Ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος, ἢ Ἐξάρχος, ἐπικυροῖ τὰς ὑπογραφὰς τῶν Δημογερόντων ἢ τοῦ ἐντολέως.

115. Πρὸς συμβιβασμὸν καὶ διορισμὸν διαιτητῶν, λήψιν χρημάτων, πραγμάτων ἢ ἐγγράφων, καὶ ἐξόφλησιν, πρὸς χρῆσιν τῶν ἐνδίκων μέσων ἐφέσεως, ἀναψηλαφήσεως καὶ ἀναιρέσεως, πρὸς παραίτησιν ἀπὸ τινος τῶν ἐνδίκων μέσων, πρὸς ἐπίτευξιν, ἄρσιν ἢ ἀκύρωσιν κατασχέσεως, πρὸς ἔγερσιν ἀγωγῆς κακοδικίου καὶ πρὸς διο-

ρισμὸν ἐνὸς ἢ πλείονων πληρεξουσίων, ἀπαιτεῖται εἰδικὴ μνεῖα τῶν δικαιωμάτων τούτων εἴτε διὰ πληρεξουσίου ἐγγράφου διδεται ἢ πληρεξουσιότης, εἴτε ἐπὶ ἀκροατηρίου, καὶ ἢ γενικὴ πληρεξουσιότης δὲν περιλαμβάνει τὰ εἰδικὰ ταῦτα δικαιώματα.

116. Κατ' ἐξαίρεσιν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἔνδικα μέσα ἐφέσεως, ἀναψηλαφήσεως καὶ ἀναιρέσεως, δύναται τις νὰ ποιῆσιν χρῆσιν τούτων ἐὰν, εἴτε ἐν τῷ πληρεξουσίῳ ἐγγράφῳ, εἴτε ἐν τῇ ἐπὶ ἀκροατηρίου διδομένη πληρεξουσιότητι δηλωθῇ ρητῶς, ὅτι διωρίσθη πληρεξούσιος μέχρι τοῦ τελευταίου βαθμοῦ τῆς δίκης, ἢ ὅτι εἶναι ἀπόλυτος πληρεξούσιος.

117. Πᾶν ὅ,τι ἐνεργεῖ ὁ πληρεξούσιος κατὰ τὴν διεξαγωγὴν δίκης τινὸς ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐντολῆς αὐτοῦ θεωρεῖται γεγόμενον ὑπὸ τοῦ ἐντολέως αὐτοῦ, ὃν εὐθύνουσιν αἱ δικαστικαὶ ἐμολογίαι, αἱ δηλώσεις καὶ αἱ πράξεις τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ, ἐκτός ἐὰν αὗται ἀνεκλήθησαν ἀμέσως ὑπὸ τοῦ συμπαραισταμένου ἐντολέως, ἢ ἀπεδοκιμάσθησαν κατόπιν δι' αἰτήσεως τοῦ μὴ παραστάντος διαδίκου, γενομένης ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ὁμολογίας πρὸς τὸ δικαστήριον.

118. Ἡ αἴτησις ἀποδοκιμασίας γίνεται δεκτὴ, ἐὰν ὁ πληρεξούσιος ἐνήργησε δολίως ἢ ἐναντίον ταῖς ἄς ἔλαβε ρηταῖς ἐντολαῖς τοῦ ἐντολοδότου καὶ ἰσχυρότερα ἀποδεικνύονται μόνον ἐγγράφως.

119. Ἡ πληρεξουσιότης ἰσχύει, μέχρις οὗ ἀνακληθῇ αὕτη ἐγγράφως καὶ κοινοποιηθῇ καὶ εἰς τὸν ἀντίδικον τοῦ ἐντολέως αὐτοῦ. Ἡ ἀνάκλησις δύναται νὰ γείνη καὶ ἐπὶ ἀκροατηρίου κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς δίκης, ἀλλ' ἂν

δέν ἦναι παρὼν ὁ ἀντίδικος, δέον νὰ κοινοποιηθῇ αὕτη εἰς αὐτόν.

120. Ἡ ἔλλειψις πληρεξουσιότητος δύναται νὰ προταθῇ κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης.

121. Οὐδεὶς δικαστικὸς ὑπάλληλος δύναται ἵνα παραστῇ ὡς πληρεξούσιος ἐνώπιον δικαστηρίου, ἐκτὸς διὰ δίκας τῆς συζύγου αὐτοῦ καὶ τῶν ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας συγγενῶν αὐτοῦ μέχρι δευτέρου βαθμοῦ, ἢ διὰ τὰς δίκας τῶν ὁμοδίκων αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄.

ΠΕΡΙ ΕΞΟΔΩΝ

122. Ὁ ἐπιχειρῶν δικαστικὴν τινα πράξιν διάδικος προκαταβάλλει τὰ τέλη παντὸς δικογράφου, ἀποφάσεων, ἀντιγράφων αὐτῶν, καὶ προσαγομένων ἐγγράφων καὶ τὰ ὀδοιπορικὰ κλητῆρος.

123. Ὁ ἠττώμενος διάδικος καταδικάζεται νὰ πληρῶσῃ τὰ ἔξοδα καὶ τὰ τέλη πρακτικῶν καὶ τὴν δικηγορικὴν ἀμοιβήν.

124. Ὅσάκις ἐκάτερος τῶν διαδίκων ἐν μέρει μὲν ἠττᾶται, ἐν μέρει δὲ καὶ κερδαίνει τὴν δίκην, τὰ ἔξοδα καὶ τέλη συμψηφίζονται, ἢ ὀρίζονται ἀναλόγως.

Ἐάν ἡ δίκη ἦναι μεταξύ συζύγων, ἀνιόντων ἢ κατιόντων ἀδελφῶν, ἢ ἐξ ἀγχιστείας συγγενῶν τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ, τὰ τέλη καὶ ἔξοδα τῆς δίκης δύναται νὰ συμψηφίζονται καθ' ὅλου ἢ ἐν μέρει.

ΤΙΤΛΟΣ Γ΄.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΔΙΚΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΠΕΡΙ ΔΙΚΟΓΡΑΦΩΝ

125. Πᾶσα ἀγωγή, ἀνακοπή, ἔφεσις, ἀναψηλάφησις, τριτανάκοπή, ἢ ἀναίρεσις εἰσάγεται δι' ἀναφορᾶς, ὑποβαλλομένης ἐν πρωτοτύπῳ μετὰ τόσων ἀντιγράφων, ὅσοι εἶναι οἱ ἐναγόμενοι, ὑπὸ τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ.

126. Ἡ ἀναφορὰ ἀπευθύνεται ἐν μὲν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὸν κατὰ τόπους Ἀρχιερέα ἢ Ἐξάρχον, καὶ παραπέμπεται ὑπὸ τούτων εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον.

127. Ἡ ἀναφορὰ περιέχει τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν κατοικίαν ἢ διαμονὴν τοῦ ἐνάγοντος ἢ ἐναγομένου, τὴν ὑπηκοότητα αὐτῶν, τὸ εἶδος τοῦ δικογράφου, τὸ ὄνομα τοῦ δικαστηρίου, ἐν ᾧ διεξαχθήσεται ἡ δίκη, ἔχθεσιν τῆς δίκης, τοὺς λόγους ἐφ' ὧν αὕτη στηρίζεται, τὸ αἰτητικὸν αὐτῆς (τί ζητεῖ), τὴν αἴτησιν κλητεύσεως τοῦ ἐναγομένου ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου πρὸς συζήτησιν τῆς δίκης, καὶ τέλος τὸν τόπον, τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὸ ἔτος τῆς συντάξεως αὐτῆς, καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ.

128. Εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν δύνανται ἵνα ἐνωθῶσι· πολλαὶ ἀπαιτήσεις τοῦ αὐτοῦ ἐνάγοντος κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἐναγομένου, προερχόμεναι ἐκ τῶν αὐτῶν ἢ καὶ διαφόρων νομίμων σχέσεων, ἐὰν ὑπάγονται εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον καὶ δύνανται νὰ συζητηθῶσι κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν.

129. Διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀγωγῆς δύνανται νὰ ἐναγάωσιν ἢ νὰ ἐναχθῶσι πολλοὶ, ἂν ἦναι πρὸς ἀλλήλους ὁμόδικοι.

130. Εἰς τὴν ἀγωγὴν τοῦ ἐνάγοντος, ὁ ἐναγόμενος δύναται ἵνα ἀντιτάξῃ καὶ ἀπαιτήσῃ ἀνταγωγικῶς, ὅσα ἔχει λαμβάνειν παρ' αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ταῦτα ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ δικαστηρίου.

131. Αἱ ἐκκαθαρισμέναι ἀπαιτήσεις κατὰ συμφηφισμὸν δύνανται ν' ἀντιταχθῶσι κατὰ τῆς ἀγωγῆς εἰς πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης.

132. Ὁ Πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου μετὰ τὴν πρωτοκόλλησιν τῆς ἀγωγῆς καὶ τὴν καταβολὴν τῶν τελῶν αὐτῆς τε καὶ τοῦ ἀντιγράφου καὶ τῆς προκαταβολῆς τῶν δικαιωμάτων τῆς ἀποφάσεως, ὁρίζει διὰ πράξεώς του ἐπὶ τε τοῦ πρωτοτύπου καὶ τοῦ ἀντιγράφου τὴν δικάσιμον ἡμέραν καὶ ὥραν αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, καὶ διατάσσει τὴν κοινοποίησιν αὐτῆς εἰς τὸν ἐναγόμενον πρὸς ἐμφάνισιν ἐντὸς ὠρισμένης προθεσμίας κατὰ τὰς ὀρισθησομένας ἡμέρας καὶ ὥρας ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

133. Κατὰ τῆς τοιαύτης πράξεως τοῦ Προέδρου οὐδὲν ἐπιτρέπεται ἔνδικον μέσον.

134. Τὰ ἔγγραφα, δι' ὧν ὑποστηρίζεται ἡ ἀγωγή,

ἢ ἀντιγράφονται ἐν αὐτῇ, ἢ κατατίθενται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου εἴκοσι τέσσαρας τοῦλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς συζητήσεως, ὅπως λάβῃ γνῶσιν τούτων ὁ ἕτερος διάδικος, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἐκ τοῦ γραφείου ἐξαγωγῆς αὐτῶν.

135. Οὐδεμία ὑπάρχει ἀκυρότης τῆς ἀγωγῆς, λόγῳ παραλείψεώς τινος τῶν διατυπώσεων τοῦ ἀρθροῦ 127, ἐκτὸς ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου προκύπτῃ ἀμφιβολία περὶ τῆς ταυτότητος τῶν προσώπων, ἢ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀγωγῆς.

136. Ὡς πρὸς τὴν προθεσίαν πρὸς ἐμφάνισιν καὶ κλήτευσιν, ἰσχύουσι τὰ σχετικὰ ἀρθρα 157 καὶ ἐπ.

137. Αἱ περὶ τὴν κλήσιν ἀκυρότητες καλύπτονται διὰ τῆς παρουσίας τοῦ κλητευθέντος.

138. Ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρ. 143 καὶ ἐπ. δὲν ἐτηρήθησαν ἕνεκα παραλείψεώς τινος τοῦ κλητῆρος, οὗτος πληρῶνει τὰ ἔξοδα τῆς νέας κλητεύσεως, καὶ ἐν ὑποτροπῇ δύναται ν' ἀπολυθῇ τῆς ὑπηρεσίας.

139. Ἄμα εἰσαχθῇ ἀγωγή τις ἐνώπιον δικαστηρίου, γεννᾶται ἡ ἐκκρεμοδικία, ἥτις ἔχει τὰς ἐπομένας συνεπεΐας·

α') Ἄν ὁ διάδικος εἰσαγάγῃ τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν ἐνώπιον ἄλλου δικαστηρίου, ὁ ἀντίδικος αὐτοῦ ἀποκρούει ταύτην διὰ τῆς ἐνστάσεως ἐκκρεμοδικίας·

β') Τὸ δικαστήριον, εἰς ὃ εἰσῆχθη ἡ ἀγωγή, ἐξακολουθεῖ νὰ ἦναι ἀρμόδιον διὰ ταύτην, καὶ ἂν βραδύτερον τὰ αἴτια τῆς ἀρμοδιότητος ἐκλείψωσι, π. γ. ἂν ἐπέλθῃ μεταβολὴ κατοικίας.

γ') Ὁ ἐνάγων δὲν δύναται νὰ μεταβάλη τὴν βάσιν τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ, ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ ἐναγομένου.

140. Ἡ ἀγωγή δὲν θεωρεῖται μεταβεβλημένη, ἅμα ἢ βάσις αὐτῆς μένη ἢ αὐτὴ κατὰ τὰς ἐξῆς περιστάσεις:

α') Ἐὰν ὁ διάδικος περιορίζηται εἰς τὴν συμπλήρωσιν ἢ μερικὴν διόρθωσιν τῶν πραγματικῶν ἢ νομικῶν ἰσχυρισμῶν αὐτοῦ.

β') Ἐὰν ἐπεκτείνῃ ἢ περιορίζῃ τὰς κυρίας ἢ παρεπομένας προτάσεις αὐτοῦ.

γ') Ἐὰν, συνεπιείᾳ μεταβολῆς τινος ἐπελθούσης κατὰ τὴν πορείαν τῆς δίκης, ζητῆ ἀντὶ τοῦ ἤδη ζητηθέντος ἀντικειμένου ἕτερόν τι ἢ ἀποζημιώσεις.

241. Θεωρεῖται ὁ ἐναγόμενος ὡς συναινέσας εἰς τὴν γενομένην μεταβολὴν, ἐὰν ἀντὶ τοῦ ἀποκροῦσαι τὴν μεταβολὴν ταύτην, ἀπαντᾷ εἰς τὴν μεταβεβλημένην ἀγωγὴν.

142. Ὁ ἐνάγων δύναται ν' ἀποσύρῃ τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ, πληρόνων τὰ ἔξοδα αὐτῆς, ἐὰν ἐκ τῆς παραιτήσεως ταύτης δὲν βλάπτωνται κεκτημένα δικαιώματα τοῦ ἐναγομένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΔΟΣΕΩΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΩΝ

143. Πᾶσα ἐπίδοσις δικογράφων γίνεται κατ' ἐγγραφον ἐντολὴν τοῦ Προέδρου τοῦ δικαστηρίου, εἰς ὃν ὑπεβλήθησαν τὰ δικόγραφα, ὑπὸ κλητῆρος τῆς περιφε-

ρείας τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἐν ἐλλείψει δὲ κλητῆρος, ἢ κωλυομένου τοῦ κλητῆρος, ὑπὸ τοῦ προσώπου ὃ διατάξει ὁ πρόεδρος αὐτοῦ.

144. Ὁ ἐντεταλμένος τὴν ἐπίδοσιν κλητῆρ δὲν δύναται νὰ ἦναι συγγενὴς τῶν διαδίκων, εἴτε ἐξ αἵματος, εἴτε ἐξ ἀγχιστείας, κατ' εὐθείαν μὲν γραμμὴν ἐπ' ἀπειρον, ἐκ πλαγίου δὲ μέχρι τετάρτου βαθμοῦ, καὶ τούτου περιλαμβανομένου.

145. Ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας τοῦ προέδρου, ἐπίδοσις δικογράφων δὲν γίνονται τὰς Κυριακάς, οὐδὲ τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας, ὧν κατάλογος ὑπάρχει εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου, οὐδὲ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου μέχρι τῆς ἀνατολῆς αὐτοῦ, δύνανται ὅμως νὰ γείνωσιν ἐν παντὶ χρόνῳ ἄνευ τοιαύτης ἀδείας, ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἢ ἐπίδοσις οὐδεμίαν προβάλη ἔνστασιν ὡς πρὸς τὴν παραλαβὴν.

Ἐπίδοσις δικογράφων ἐντὸς τῶν Ἱερῶν Ναῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν δὲν ἐπιτρέπονται.

146. Τὸ δικόγραφον ἐπιδίδεται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ καθ' οὗ ἀπευθύνεται, ἢ εἰς τὰς τοῦ ἀνεγνωρισμένου πληρεξουσίου αὐτοῦ, ἢ ἐπιτρόπου, ἢ κηδεμόνος του, (ἐὰν δὲ ὁ διάδικος, ἢ ὁ ἐπίτροπος ἢ κηδεμῶν δὲν εὐρίσκωνται εἰς τὴν κατοικίαν αὐτῶν, ἐπιδίδεται εἰς ἕνα τῶν συνοίκων συγγενῶν, ἢ ὑπηρετῶν· ὁ κλητῆρ, ἐνεργῶν τὴν ἐπίδοσιν, συντάσσει ἔκθεσιν, λεγομένην ἐπιδοτήριον, ἐν ἣ σημειοῖ τὸν τόπον, τὴν ἡμερομηνίαν, καὶ τὸ ἔτος τῆς ἐπίδοσεως, τὴν ἣν ἔλαβεν ἐντολὴν πρὸς ἐπίδοσιν, τὸ εἶδος τοῦ ἐπιδοθέντος ἐγγράφου, καὶ τὸ πρόσωπον εἰς ὃ ἐπεδόθη, τὸ ἐπιδοτήριον δὲ τοῦτο ὑπογράφει ὁ τε παραλαβὼν τὸ δικόγραφον καὶ ὁ κλητῆρ. Ἄν ὁ παραλαβὼν δὲν γνωρίζῃ, ἢ

δέν δύναται νά γράφη, ἢ ἀρνηται νά υπογράψῃ, ὁ κλητήρ μνημονεύει ταῦτα εἰς τὸ ἐπιδοτήριο, καὶ προσλαμβάνει ἓνα ἢ δύο μάρτυρας, εἰ δυνατόν γείτονας, ἢ τὸν μουκτάρην, ὅπως πιστοποιήσωσι διὰ τῆς υπογραφῆς αὐτῶν τὴν γενομένην ἐπίδοσιν.

147. Ὁ ἐντεταλμένος τὴν ἐπίδοσιν κλητήρ σημειοῖ ἐπὶ τοῦ περιθωρίου τοῦ ἐπιδιδόμενου δικογράφου τὸ πρόσωπον, εἰς ὃ ἐπεδόθη, τὸν τόπον, τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὸ ἔτος τῆς ἐπίδοσεως, καὶ υπογράφει τὴν σημείωσιν αὐτοῦ.

148. Ἄν οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 146 ἀναφερόμενοι ἀρνῶνται ἵνα παραλάβωσι τὸ ἐπιδιδόμενον ἔγγραφον, ὁ κλητήρ προσλαμβάνων ἓνα ἢ δύο μάρτυρας, εἰ δυνατόν γείτονας, ἢ τὸν μουκτάρην πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀρνήσεως αὐτῶν, συντάσσει ἐπιδοτήριο, ἐν ᾧ σημειοῖ, πλὴν τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 146, τὴν πρὸς παραλαβὴν ἀρνησίν τοῦ εἰς ὃν ἐπρόκειτο νά ἐπιδοθῆ τὸ δικόγραφον πρὸς παραλαβὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ ἐπιδοτήριο υπογράφουσιν οἱ μάρτυρες, ἢ ὁ μουκτάρης καὶ ὁ κλητήρ.

149. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἡγουμένου ἄρθρου, ὁ κλητήρ, ἅμα μεταβάς εἰς τὸ δικαστήριον, τοιχοκολλᾷ τὸ δικόγραφον εἰς τὴν ἔξω αἴθουσαν τοῦ δικαστηρίου ἐπὶ παρουσίᾳ ἑνὸς ἢ δύο μαρτύρων, καὶ συντάσσει περὶ τούτων ἔκθεσιν τοιχοκολλήσεως, ἣν υπογράφουσιν ὁ κλητήρ καὶ εἰς ἢ δύο μάρτυρες.

150. Ἐάν ὁ εἰς ὃν πρόκειται ἵνα ἐπιδοθῆ τὸ δικόγραφον ἦναι ξένος ὑπήκοος, τὸ ἐπιδοτέον ἔγγραφον διαβιβάζεται δι' ἐπιστολῆς, ἐν μὲν Κων]πόλει τοῦ Μεγάλου Πρωτοσυγκέλλου, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις, τοῦ Ἀρχιερέως

καὶ Ἐξάρχου, ἢ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων αὐτῶν, εἰς τὸ ἀρμόδιον Προξενεῖον ἢ Πρακτορεῖον, ἐν ἐλλείψει δὲ ττοιούτων, ἢ ἐπίδοσις γίνεται κατὰ τὸ ἄρθρον 146 καὶ ἐπ.

151. Ἐάν ὁ εἰς ὃν πρόκειται ἵνα ἐπιδοθῆ τὸ δικόγραφον, εἴτε ὀθωμανὸς ὑπήκοος, εἴτε ξένος εἶναι, διαμένῃ ἐν ἐπαρχίᾳ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, τὸ δικόγραφον ἐσώκλειεται εἰς πατριαρχικὴν μὲν ἐπιστολὴν, ἐάν στέλληται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, εἰς ἀρχιερατικὴν δὲ, ἢ ἐξαρχικὴν, ἐάν στέλληται ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἀπευθύνεται εἰς τὸν Ἀρχιερέα ἢ Ἐξάρχον τοῦ τόπου, ἐνθα διαμένει ὁ εἰς ὃν ἢ ἐπίδοσις, μετὰ τῆς παρακλήσεως ἵνα ἐνεργήσῃ νομίμως τὴν ἐπίδοσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 146, καὶ ἀποστείλῃ τὸ ἐπιδοτήριο ἐσώκλειστον εἰς τὴν ἀπάντησιν αὐτοῦ.

152. Ἐπὶ δικῶν τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων, ἢ ἐπίδοσις ἐν πάσῃ περιπτώσει γίνεται κατ' εὐθεΐαν εἰς τοὺς διαδίκους, ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπηκόου αὐτῶν καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 146.

153. Ἐάν ὁ εἰς ὃν πρόκειται νά γίνῃ ἢ ἐπίδοσις, εἴτε ὀθωμανὸς ὑπήκοος, εἴτε ξένος, διαμένῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, τὸ ἐπιδοτέον ἔγγραφον στέλλεται μετ' ἐπιστολῆς τοῦ Πατριάρχου μὲν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις μετ' ἐπιστολῆς τοῦ Ἀρχιερέως ἢ Ἐξάρχου, ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ των, εἰς τὸν ἐν τῷ τόπῳ τῆς διαμονῆς τοῦ καθ' οὗ ἢ ἐπίδοσις ὀθωμανὸν Πρεσβευτὴν, ἢ Πρόξενον, ἢ πράκτορα, ὅπως φροντίσωσιν οὗτοι περὶ τῆς ἐπίδοσεως τοῦ δικογράφου εἰς τὸν καθ' οὗ ἀπευθύνεται, καὶ ἀποστο-

λῆς τοῦ ἐπιδοτηρίου ἐσωκλείστωσ εἰς τὴν ἀπάντησιν αὐτοῦ.

154. Ἡ πρὸς τοὺς ξένους ὑπηκόους ἐπίδοσις δύναται νὰ γείνη καὶ διὰ τῆς ἀρμοδίας Πρεσβείας, ὅπου ἐπεκράτησε τοιαύτη τάξις.

155. Ἐὰν ἡ διαμονὴ τοῦ εἰς ὃν πρόκειται ἵνα γείνη ἢ ἐπίδοσις εἶναι ἄγνωστος, ἢ ἐὰν ἡ ἐπίδοσις τοῦ ἐγγράφου εἰς τινὰ διαμένοντα εἴτε ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ, εἴτε ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, εἶναι ἀδύνατος, τότε περιληψίς τοῦ ἐπιδοτέου ἐγγράφου καὶ τῆς πράξεωσ τοῦ προέδρου, δημοσιεύεται δις τοῦλάχιστον εἰς μίαν ἢ δύο ἐγγχωρίους ἐφημερίδας, ἂν ὑπάρχωσιν, ἃσ ὀρίζει τὸ δικαστήριον, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὴν λαλουμένην γλῶσσαν καὶ τὰς περιστάσεισ τοῦ διαδίκου, τὸ δὲ ἐπιδοτέον δικόγραφον τοιχοκολλᾶται ἐν τῇ ἔξω αἰθούσῃ τοῦ δικαστηρίου.

156. Πᾶσ διαδίκουσ, μὴ ἔχων κατοικίαν ἢ διαμονὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δικαστηρίου, ὀφείλει νὰ ὀρίσῃ τοιαύτην ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτοῦ. Τούτου μὴ γενομένου, πᾶν δικόγραφον ἀφορῶν αὐτὸν, καὶ αὐτὴ ἢ ἀπόφασισ κοινοποιουῦνται ἐγκύρωσ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου, ἐπιδιδόμενα εἰς τὸν γραμματέα, ἢ ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ.

Ἡ δημοσίευσισ τοῦ ἄρθρου 155 καὶ ἡ ἐπίδοσισ τοῦ ἄρθρου 156, θεωροῦνται ὡσ ἐγκυροὶ ἐπιδόσεισ, καὶ ἐπάγουσι τὰσ νομίμουσ συνεπειὰσ αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΠΕΡΙ ΚΛΗΣΕΩΝ

157. Πᾶσ διάδικουσ, θέλων ἵνα ἐξακολουθήσῃ τὴν δίκην αὐτοῦ, ἀπευθύνεται δι' αἰτήσεωσ ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει εἰς τὴν Α. Θ. Παναγιότῃτα τὸν Πατριάρχην, ἐν δὲ ταῖσ ἐπαρχίασι εἰς τὸν κατὰ τόπον Μητροπολίτην, ἢ Ἐπίσκοπον, ἢ Ἐξάρχον, καὶ αἰτεῖται τὸν ὀρισμὸν δικασίμου ἡμέρασ καὶ ὥρασ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, καὶ τὴν κλήτευσιν τοῦ ἀντιδίκου πρὸσ ἐμφάνισιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, κατὰ τὰσ ὀρισθησομένησ ἡμέρασ καὶ ὥρασ πρὸσ ἐκδίκασιν τῆσ ὑποθέσεωσ.

158. Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου, λαμβάνων τὴν αἴτησιν, ὀρίζει ἐπ' αὐτῆσ τὴν δικάσιμον ἡμέραν καὶ ὥραν, καὶ διατάττων τὴν κλήτευσιν τοῦ καθ' οὗ ἢ αἴτησισ πρὸσ ἐμφάνισιν κατὰ τὰσ ὀρισθησομένησ ἡμέρασ καὶ ὥρασ, παραγγέλλει τὸν κλητῆρα τοῦ δικαστηρίου, ἵνα ἐπιδώσῃ ἀντίγραφον ταύτησ εἰς τὸν καθ' οὗ ἢ κλήσισ κατὰ τὸν νόμον.

159. Ἡ πρὸσ ἐμφάνισιν προθεσμία ἐντὸσ μὲν τῆσ περιφερείασ τοῦ δικαστηρίου δὲν δύναται νὰ ἦ βραχυτέρα μιᾶσ ἐβδομάδοσ ἀπὸ τῆσ κοινοποιήσεωσ, ἐκτὸσ ἐὰν πρόκηται περὶ κατεπειγούσῃσ ὑποθέσεωσ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου, ἢ περὶ προσώπου ὑπόπτου φυγῆσ, ἢ περὶ πραγμάτων ὑποκειμένων εἰσ φθορὰν, ὅτε ἢ μεταξὺ τῆσ ἐπιδόσεωσ τῆσ κλήσεωσ, καὶ τῆσ ἡμέρασ τῆσ ἐμφανίσεωσ προθεσμία, δύναται ἵνα περιορισθῇ εἰσ 24 ὥρασ, ἢ καὶ εἰσ τὴν αὐτὴν ἡμέραν κατὰ τὰσ περιστάσεισ, ἐκτὸσ

δὲ τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου ἢ πρὸς ἐμφάνισιν προθεσμία ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ὀρίζεται κατὰ τὸ ἄρθρον 166.

160. Ἀνάγκη κλήσεως δὲν ὑπάρχει, ἐὰν ἐπὶ ἀκροατηρίου, παρόντων τῶν διαδίκων, ὠρίσθη ἡ δικάσιμος ἡμέρα ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἢ ἰσυνεφώνησαν περὶ τούτου οἱ διάδικοι, καὶ ἐδήλωσαν τοῦτο εἰς τὸ δικαστήριον.

161. Ἡ ἐπίδοσις τῶν κλήσεων γίνεται κατὰ τὸ ἄρθρον 146 καὶ ἐπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΩΝ

162. Αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν δικαστικῶν πράξεων καὶ ἀποφάσεων ὀριζόμεναι προθεσμίαι ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς κοινοποιήσεως τοῦ δικογράφου, ἢ τῆς ἀποφάσεως, ἢ τῆς ὀριζομένης ἡμέρας πρὸς ἔναρξιν τῆς προθεσμίας, λήγουσι δὲ κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν ταύτης.

163. Αἱ μεταξὺ παρεμπίπτουσαι ἑορτάσιμοι ἡμέραι λογίζονται εἰς τὴν προθεσμίαν, δὲν ὑπολογίζεται ὅμως ἡ τελευταία τυγχάνουσα ἑορτάσιμος ἢ Κυριακή, ἀλλ' ἀντὶ ταύτης προστίθεται ἡ ἐρχομένη πρώτη μὴ ἑορτάσιμος.

164. Ὁ μὴν εἰς τὰς καθ' ἡμέραν προθεσμίας λογίζεται ἀνὰ 30 ἡμέρας.

165. Ἐξαιρέσει τῶν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὀριζομένων ἀνατρεπτικῶν προθεσμιῶν, καὶ τῶν πρὸς χρῆσιν τῶν

ἐνδίκων μέσων τεταγμένων, αἱ λοιπαὶ συντέμνονται, ἢ παρατείνονται τῇ ἀποφάσει τοῦ δικαστηρίου, ἐὰν ὑπάρχῃ ἀπογρῶν λόγος πρὸς τοῦτο, καὶ ἐὰν ἡ παράτασις ἐξητήθη δι' αἰτήσεως ὑπὸ τοῦ ἐτέρου τῶν διαδίκων πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς προθεσμίας, ἢ τῇ συναινέσει τῶν διαδίκων. Αἱ ἀνατρεπτικαὶ ὅμως δικαστικαὶ προθεσμίαι δὲν δύνανται νὰ παραταθῶσι τῇ συναινέσει τῶν διαδίκων.

166. Ἐπὶ διαδίκων, μὴ κατοικούντων ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου, ἀλλ' ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ κράτους, ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, αἱ προθεσμίαι πρὸς ἐμφάνισιν ἢ ἐπιχείρησιν δικαστικῶν τινῶν πράξεων ὀρίζονται κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἀναλόγως ταῖς ἀποστάσεσιν.

167. Ἡ πάροδος ἀπράκτου προθεσμίας τινὸς συνεπάγει τὴν ἀπώλειαν τοῦ μετ' αὐτῆς συνδεομένου δικαιώματος, χωρὶς νὰ ἦναι ἀνάγκη νὰ γνωρισθῇ τῷ διαδίκῳ ἢ νόμιμος συνέπεια τῆς ἀπραξίας του· οὐδεμία ὅμως ἐπέρχεται ἀπώλεια, ἐὰν ὑπάρχῃ ἀκυρότης τις περὶ τὴν ἐπίδοσιν, ἐξ ἧς ἄρχεται ἡ προθεσμία, ἢ ἀνωτέρα βία, ἢ συναίνεσις τῶν διαδίκων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

ΠΕΡΙ ΑΚΥΡΟΤΗΤΩΝ

168. Ἀκυρότης παντὸς οἰουδήποτε ἐγγράφου χωρεῖ, καὶ δύναται νὰ κηρυχθῇ, μόνον ἐν αἷς περιπτώσεσιν ὁ νόμος ὀρίζει ρητῶς τοιαύτην ἀκυρότητα.

169. Οὐδείς δύναται ἵνα προσβάλῃ ὡς ἀκύρους τὰς ἰδίας αὐτοῦ πράξεις, εἰμὴ διὰ λόγους δημοσίας τάξεως.

170. Αἱ μὴ δημοσίας τάξεως ἀκυρότητες καλύπτονται, ἐὰν ὁ διάδικος δὲν προέτεινε ταύτας κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΦΟΡΙΚΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΣ

171. Ἡ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου συζήτησις μεταξὺ τῶν διαδίκων γίνεται προφορικῇ, ὀφείλουσιν ὅμως οὗτοι, ἐὰν ἀπαιτήσῃ τοῦτο τὸ δικαστήριον, ἵνα πρὸ 24 ὥρῶν τῆς ἀμέσως ἐπομένης δικασίμου καταθέσωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου ἐγγράφους προτάσεις, καὶ ὅσα ἔγγραφα θέλουσιν ἐπικαλεσθῆ εἰς τὴν δίκην αὐτῶν, δύνανται δὲ ἵνα ζητήσωσι καὶ λάβωσι γνῶσιν τῆς δικογραφίας, καὶ ἀντίγραφον παντὸς ἐγγράφου ὑπάρχοντος ἐν αὐτῇ.

172. Ἐὰν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι δὲν καταθέσωσιν ἐγγράφους προτάσεις, καὶ θέλωσι νὰ καταθέσωσι τοιαύτας, ἢ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως ἀναβάλλεται μέχρις οὗ ἀμφότεροι, ἢ ὁ ἕτερος καταθέσῃ τοιαύτας· ἐὰν δὲ μόνος ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων δὲν συνεμορφώθῃ πρὸς τὴν διάταξιν ταύτην, κατέθεσε δὲ τοιαύτας ὁ ἄλλος, ἢ δίκη προβαίνει κατ' ἀντιμωλίαν καὶ ἄνευ προτάσεων τοῦ ἀμελοῦς διαδίκου.

173. Κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς συνεδρίας ὁ πρόεδρος

κηρύττει τὴν ἔναρξιν αὐτῆς, καὶ διὰ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος ἐκφωνεῖ τὰς ἐπιδίκους ὑποθέσεις.

174. Ἄμα τῇ ἐκφωνήσει ὑποθέσεώς τινος, οἱ διάδικοι προσέρχονται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου. Ὁ πρόεδρος δίδει τὸν λόγον εἰς τοὺς διαδίκους, πρῶτον μὲν εἰς τὸν ἐνάγοντα, κατόπιν δὲ εἰς τὸν ἐναγόμενον, ἐκτὸς ἐὰν οὗτος ἔχη ἵνα προτείνῃ ἐνστάσεις ἀπαραδέκτου, ὅτε τὸν λόγον ἔχει πρῶτος ὁ ἐναγόμενος.

175. Οἱ διάδικοι ἐκθέτουσι προφορικῶς τὰ κατὰ τὴν δίκην αὐτῶν, καὶ ἀναπτύσσουσι τὰ πραγματικὰ καὶ νομικὰ αὐτῆς σημεῖα καὶ τὰς προτάσεις αὐτῶν, ἂν ὑπέβαλον τοιαύτας.

176. Πᾶς διάδικος ὀφείλει ἵνα ἐξηγηθῇ περὶ τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἀντιδίκου, ἀρνούμενος ἢ ἀποδεχόμενος αὐτούς.

177. Ἐὰν αἱ ἐξηγήσεις τῶν ἀντιδίκων δὲν διευκρίνισαν σαφῶς τὴν δίκην, ὁ πρόεδρος καὶ οἱ δικασταὶ δι' αὐτοῦ ὀφείλουσι νὰ προσπαθῶσι δι' ἐρωτήσεων, ἵνα καθορισθῇ τὸ ἀντικείμενον τῆς δίκης, συμπληρωθῇ καὶ ὀρισθῇ ἡ ἀγωγή, διασαφηνισθῶσιν αἱ ἀσαφεῖς καὶ ἀτελεῖς προτάσεις καὶ ἰσχυρισμοὶ τῶν διαδίκων, καὶ ὀρισθῶσι τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα.

178. Πᾶς διάδικος ὀφείλει ἵνα προτείνῃ πάντας τοὺς ἰσχυρισμούς, τὰς ἐνστάσεις αὐτοῦ, καὶ τὰ μέσα τῆς ἀποδείξεως, πρὶν ἢ ἡ συζήτησις κηρυχθῇ ὑπὸ τοῦ προέδρου πεπεραιωμένη.

179. Πᾶς διάδικος, ἐξερχόμενος τοῦ προκειμένου θέματος, προσκαλεῖται ὑπὸ τοῦ προέδρου νὰ ἐπανέλθῃ εἰς αὐτὸ, μὴ ἀπαντῶν δ' εἰς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ δικα-

στηρίου, μετὰ πρώτην καὶ δευτέραν πρόσκλησιν θεωρεῖται ὡς ἀρνούμενος ἵνα ἀπαντήσῃ, ἀπόκειται δὲ τῷ δικαστηρίῳ νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν τοιαύτην ἀρνήσιν.

Ἐὰν διάδικός τις δὲν συμμορφοῦται πρὸς τὰς ἐπανειλημμένας συστάσεις τοῦ προέδρου, οὗτος δύναται ἔν' ἀφαιρέσει τὸν λόγον ἀπ' αὐτοῦ.

180. Ἐὰν διάδικός τις ἰσχυρίζεται, ὅτι μέτρον τι τοῦ προέδρου περὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς συζητήσεως, ἢ ἐρώτησίς τις αὐτοῦ, ἢ δικαστοῦ, εἶναι ἀπαράδεκτος, τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται περὶ τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου.

181. Κατὰ τὴν συζήτησιν ἀπαγορεύει ὁ πρόεδρος τοῖς δικασταῖς, ἵνα συνομιλῶσι μετὰ τινος τῶν διαδίκων, ἐκφέρωσι γνώμην ὑπὲρ, ἢ κατὰ τῆς δίκης, καὶ ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὴν συζήτησιν, προβάλλοντες λόγους καὶ μέσα ἀποδείξεως ὑπὲρ, ἢ κατὰ τῆς ἀγωγῆς.

182. Ἡ συζήτησις δέον ἵνα ἐξακολουθῇ ἄνευ διακοπῆς, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν, μέχρι τέλους αὐτῆς· ὁ πρόεδρος κηρύττει τὴν λήξιν τῆς συζητήσεως, ἅμα τὸ δικαστήριον κρίνει, ὅτι ἢ ὑπόθεσις διευκρινίσθη ἐντελῶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΚΟΠΗΣ Η ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ

183. Ἐὰν ἀποθάνῃ εἷς ἐκ τῶν διαδίκων, ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, ἢ ἐπέλθῃ ἐνηλικίωσις, ἢ ἀρμοδίως κηρυχθεῖσα ἀνικανότης ἐνὸς τῶν διαδίκων, ἢ καὶ ἀμφο-

τέρων, καὶ τὰ γεγονότα ταῦτα περιέλθωσιν εἰς γνῶσιν τοῦ ἐτέρου τῶν διαδίκων, ἢ δίκη διακόπτεται, πᾶσα δὲ ἐνεργηθεῖσα πράξις μετὰ τὴν διακοπὴν, καὶ πρὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς δίκης, εἶναι ἄκυρος. Ἡ δίκη ἐπαναλαμβάνεται διὰ κλήσεως τοῦ ἐπιζῶντος διαδίκου ἢ τῶν κληρονόμων τοῦ ἀποθανόντος, ἢ τοῦ ἐνηλικιωθέντος διαδίκου, ἢ τοῦ κηδεμόνος τοῦ ἀνικάνου, πρὸς τὸν ἀντίδικον, καὶ τὰνάπαλιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΡΓΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ ΔΙΚΗΣ

184. Δίκη ἐκκρεμῆς καταργεῖται διὰ συμβιβασμοῦ μεταξὺ τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, ἐχόντων τὸ δικαίωμα ἵνα συμβιβάζωνται.

185. Δύναται ἵνα γείνη παραιτήσις ἀπὸ ἐκκρεμοῦς δίκης μεταξὺ τῶν διαδίκων, ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, ἐχόντων τὸ δικαίωμα ἵνα παραιτῶνται τῆς δίκης.

186. Περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ ἢ τῆς παραιτήσεως συντάσσεται πρακτικὸν τοῦ δικαστηρίου, ἢ συμβόλαιον συμβιβασμοῦ, ἢ παραιτήσεως ἐνώπιον συμβολαιογραφείου, ἢ ἰδιωτικὸν ἔγγραφον προσηκόντως κεκυρωμένον.

187. Ἐκάτερος τῶν διαδίκων δύναται, ἂν μὴ προσβάλλωνται κεκτημένα δικαιώματα τοῦ ἀντιδίκου του, ἢ ἐὰν παραιτῆται συγχρόνως καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἀγωγῆς ἢ ἀνταγωγῆς, νὰ παραιτηθῇ τοῦ δικογράφου ἀγωγῆς ἢ ἀνταγωγῆς, πληρόνων τὰ ἔξοδα τοῦ ἀντιδίκου του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

188. Πᾶσα ὑλικὴ δίκη, ἢ διαφορὰ ἐκκρεμῆς, ἢ ἐπιχειμένη ἐκ τῶν τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων, ἐπιδεκτικὴ συμβιβασμοῦ, δύναται νὰ λυθῆ διὰ διαιτησίας, ἐὰν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἔχοντες τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρως διαθέσεως καὶ ἀπαλλοτριώσεως τοῦ ἐπιδίκου ἀντικειμένου, συναινέσωσι καὶ ἀναθέσωσι ταύτην εἰς διαιτητάς· ἐπὶ τούτῳ συντάσσεται ἔγγραφον συνυποσχετικὸν, ἐν ᾧ ὀρίζονται ἢ ὑπὸ διαιτησίαν ὑπόθεσις, τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τῶν διαδίκων, τῶν διαιτητῶν καὶ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, ἐὰν διορισθῆ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἔγγραφου, ἢ προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας κριθήσεται ἢ ὑπόθεσις, ἐὰν κατὰ τοὺς νόμους ἢ κατὰ συνείδησιν θὰ κρίνωσιν οἱ διαιτηταί, καὶ τὸ ἐκκλητὸν ἢ μὴ τῆς ἀποφάσεως.

189. Οἱ διαιτηταὶ ἐξαιροῦνται δι' οὓς λόγους καὶ οἱ δικασταί.

190. Κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς διαιτησίας τηροῦνται οἱ συνήθεις κανόνες τῆς διαδικασίας, ἐκτὸς ἐὰν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἀπῆλλαξαν τοὺς διαιτητάς τῆς τηρήσεως τῆς νομίμου ταύτης διαδικασίας, δυνάμει ῥητοῦ ἄρθρου ἐν τῷ συνυποσχετικῷ.

191. Ἡ νόμιμος προθεσμία τῆς διαιτησίας ἐν ἐλλείψει συμφωνίας τῶν ἐνδιαφερομένων εἶναι δύο μηνῶν.

192. Αἱ γυναῖκες, οἱ ἀνήλικοι, οἱ κωφοί, οἱ ἄλαλοι καὶ οἱ ἀπολέσαντες τὰ ἀστικά των δικαιώματα δὲν δύνανται νὰ ᾔναι διαιτηταί.

193. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν, ἐκτὸς ἐὰν ἐκηρύχθῃ ἀνέκκλητος ὑπὸ τῶν διαφορομένων νομικῶς ἰκανῶν διαδίκων, ἢ ἐὰν ὁ εἷς ἢ ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων ᾔναι ἀνήλικος.

194. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις εἰς οὐδὲν ἄλλο ἔνδικον μέσον ὑπόκειται, δύναται ὁμως νὰ προσβληθῆ ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν διαδίκων δι' ἀκυρωτικῆς ἀγωγῆς ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου.

195. Ὁ ἐπιδιαιτητής, ἐν περιπτώσει μὴ διορισμοῦ του ἐν τῷ συνυποσχετικῷ, ἐκλέγεται παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων αὐτῶν, ἢ τῆ συναινέσει τούτων παρὰ τῶν διαιτητῶν, ἐν δ' ἐλλείψει συμφωνίας τούτων ἢ ἐκείνων, παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῆς κατοικίας τῶν διαδίκων, ἢ τοῦ ἐναγομένου διαδίκου, αἰτήσει τοῦ ἐπιμελεστέρου αὐτῶν.

196. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις ἐκδίδεται κατὰ πλειοψηφίαν.

197. Ἡ παρὰ τῶν διαιτητῶν ἢ καὶ ἐπιδιαιτητοῦ ἐκδοθησομένη διαιτητικὴ ἀπόφασις εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς διαδίκους καὶ ἐκτελεστή.

198. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις ἐπικυροῦται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῆς κατοικίας τῶν διαδίκων, ἢ τοῦ ἐναγομένου διαδίκου, καὶ κοινοποιεῖται ὡς ἀπόφασις εἰς τοὺς διαδίκους ἢ πληρεξουσίου αὐτῶν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ Α΄.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΠΙ ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ

199. Ἐὰν κηρυχθῆ ἡ ἔναρξις τῆς συνεδρίας, ἀρ-
χεται ἡ ἐκφώνησις τῶν δικῶν, κατὰ τὸ δικαστικὸν πινά-
κιον, καὶ ἔπεται ἡ προφορικὴ συζήτησις κατὰ τὰ ἄρθρα
171 καὶ ἐπ.

200. Ἐὰν, κατὰ τὴν ὠρισμένην δικάσιμον ἡμέραν,
μηδέτερος τῶν διαδίκων ἐμφανισθῆ, ἡ δίκη ἀναβάλλεται
διὰ μίαν ἢ δύο δικασίμους, κατόπιν διαγράφεται ἐκ τοῦ
πινακίου.

201. Ἐὰν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι ὡσι παρόντες αὐ-
τοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίων, προβαίνει ἡ διαδικα-
σία κατ' ἀντιμωλίαν· ἐὰν δέ τις τῶν διαδίκων δὲν ἐμ-
φανισθῆ, ἡ διαδικασία γίνεται ἐρήμην τοῦ μὴ ἐμφα-
νισθέντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΔΙΚΗ ΚΑΤ' ΑΝΤΙΜΩΛΙΑΝ

202. Ἡ διαδικασία γίνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 171
καὶ ἐπ.

203. Αἱ ἀναβλητικαὶ ἐνστάσεις οἶαι
ἢ τῆς ἀναρμοδιότητος λόγῳ προσώπου·
ἢ τῆς ἐκκρεμοδικίας καὶ συναφείας,
καὶ ἢ τῆς ἀκυρότητος τῶν τῆς διαδικασίας ἐγγράφων,
δέον ἵνα προτείνωνται πρὸ πάσης συζητήσεως ἐπὶ τῆς
οὐσίας παρὰ τοῦ ἐναγομένου. Ἐὰν προταθῶσι βραδύτε-
ρον καλύπτονται. *ἄρ. 95*

204. Αἱ ἐνστάσεις αὗται ἐξετάζονται καὶ δικάζον-
ται κεχωρισμένης τῆς οὐσίας, ἐὰν τὸ δικαστήριον δια-
τάξῃ τὴν χωριστὴν συζήτησιν αὐτῶν.

205. Ἐὰν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι, ἢ ὁ ἕτερος τού-
των κατὰ τὴν συζήτησιν προσαγάγωσι νέα ἐγγράφα, μὴ
κατατεθέντα εἰς τὴν δικογραφίαν, τὸ δικαστήριον, τῇ
αἰτήσει τοῦ ἑτέρου αὐτῶν ἀναβάλλει τὴν συζήτησιν, ὅ-
πως ἀμφότεροι, ἢ ὁ ἕτερος αὐτῶν λάβωσι γνῶσιν αὐτῶν
καὶ κατόπιν συζητήσωσι.

206. Ὅταν περατωθῆ ἡ συζήτησις, τὰ λοιπὰ γί-
νονται κατὰ τὰ ἄρθρα 59 καὶ ἐπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΔΙΚΗ ΕΡΗΜΗΝ

207. Ἐὰν θάτερος τῶν διαδίκων δὲν ἐμφανισθῆ, ἢ ἀρνηθῆ νὰ συζητήσῃ, ἢ ἐξακολουθήσῃ τὴν συζήτησιν ἀρξάμενην ἤδη, καὶ ὁ ἐμφανισθεὶς ζητήσῃ τὴν ἐρημοδικίαν τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος, ἢ ἀρνούμενου νὰ συζητήσῃ, ἢ διαδικασία καὶ ἡ ἀπόφασις γίνονται ἐρήμην κατὰ τὰ ἄρθρα 77 — 82.

ΤΙΤΛΟΣ Β΄.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΔΕΙΞΕΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

208. Τὸ δικαστήριον δὲν δύναται ν' ἀποδεχθῆ ἢ ἀπορρίψῃ αἴτησίν τινα ἢ ἀγωγὴν ἢ ἀνταγωγὴν, στηριζόμενον εἰς ὅσα τυχὸν τὰ μέλη αὐτοῦ ἐξωδίκως γνωρίζουσι περὶ τῆς ὑποθέσεως, ἀλλ' ὀφείλει ἵνα διατάξῃ τοὺς διαδίκους ἵν' ἀποδείξωσι ταύτας.

209. Ὁ ἐνάγων ὀφείλει ἵν' ἀποδείξῃ τὰ γεγονότα, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ ἀγωγή αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἰσχυρισμοὺς

αὐτοῦ, οἵτινες ἔχουσιν οὐσιώδη ἐπιρροὴν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἀπόφασιν, ὁ δ' ἐναγόμενος τὴν πραγματικὴν βᾶσιν τῶν ἐνστάσεων αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἰσχυρισμοὺς αὐτοῦ, οἵτινες δύνανται νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν ἔκβασιν τῆς ὑποθέσεως.

210. Οὐδεμία ἀπόδειξις διατάσσεται οὐδ' ἀπαιτεῖται, Α) ἐπὶ πραγμάτων α') ἄτινα ὡμολογήθησαν δικαστικῶς, β') ἢ τεκμαίρονται νομίμως, καὶ γ') ἢ εἰσὶν εἰς πάντας γνωστὰ, καὶ περὶ ὧν οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφιβάλλῃ, ἢ εἰσὶ γνωστὰ ἅπαντα τῷ δικαστηρίῳ.

Β) Τῶν ἡμεδαπῶν νόμων ἢ τῶν ἐπὶ τούτων στηριζομένων νομικῶν ἀξιωμαίων.

211. Γνωστὸν τῷ δικαστηρίῳ ἐστὶν [ὅ,τι τὸ δικαστήριον γινώσκει, ἐκ τῶν ἐν τῇ προκειμένῃ δίκῃ πεπραγμένων, ἢ καὶ ἄλλοθεν, ἐὰν τὸ γινωσκόμενον μὲν ἀποτελεῖ ἀλήθειαν ὡς πρὸς ὠρισμένους μόνον ἀνθρώπους.

212. Τὸ δικαστήριον δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ μὴ ὑποκειμένης εἰς ἔφεσιν, ὀρίζει :

1) Τίς διάδικος ὀφείλει ἵν' ἀποδείξῃ.

2) Τὸ ἀποδεικτέον θέμα, ἢτοι τὰ ἀμφισβητούμενα γεγονότα, ὧν διατάσσεται ἡ ἀπόδειξις.

3) Τὰ μέσα τῆς ἀποδείξεως, ἢτοι ἐγγράφως, ἢ καὶ διὰ μαρτύρων, τὴν πραγματογνωμοσύνην, ἢ τὸν τύπον τοῦ ὄρκου, ἂν ἡ διαφορά λυθῆσεται διὰ τῆς ὄρκοδοσίας.

4) Τὴν προθεσμίαν καὶ τὸν τόπον. ἐν ᾧ διεξαχθήσεται ἡ ἀπόδειξις, κατ' ἀρχὴν μὲν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὀλοκλήρου, κατ' ἐξαίρεσιν δὲ, ἐνώπιον εἰσηγητοῦ, ὃν ὀρίζει ἐπὶ τούτῳ ἐν τῇ ἐδρᾷ τοῦ δικαστηρίου ἢ ἀλλαγῶν,

ἢ καὶ ἐνώπιον ἄλλου ἰσοβάθμου δικαστηρίου, παρακαλουμένου ἐπὶ τούτῳ.

213. Ὅσακις ἐπιβληθῆ ἑἷς τῖνα τῶν διαδίκων ἐν' ἀποδείξει τι, ὁ ἀντίδικος αὐτοῦ δικαιούται αὐτοδικαίως ἐν' ἀποδείξει τὸ ἐναντίον τοῦ ταχθέντος θέματος ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας ἀποδείξεως καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ἀποδεικτικῶν μέσων.

214. Αἱ ἀποδείξεις διεξάγονται ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων. Ὅσακις δὲ διεξάγονται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐπὶ ἀχροατηρίου, οἱ διάδικοι τότε μόνον κλητεύονται, ἐὰν δὲν ἦσαν παρόντες κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως.

215. Ἄν ὁ ἕτερος τῶν παρόντων διαδίκων εἷς τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως. ἢ ὁ κλητευθεὶς δὲν ἐμφανισθῆ, ἢ ἀπόδειξις διεξάγεται ἐρήμην τούτου. Ἄν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι δὲν ἐμφανισθῶσιν ἡμέραν τῖνα ὀρισθεῖσαν, ματαιοῦται ἢ ἀπόδειξις κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

216. Ἡ κλήτευσις τῶν διαδίκων, τῶν μαρτύρων, τῶν πραγματογνωμόνων, καὶ ἄλλων προσώπων ἀναγκαίων κατὰ τὴν ἀποδεικτικὴν διαδικασίαν γίνεται ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάνῃ τοῦ ἐπιμελεστέρου διαδίκου.

217. Ἐὰν ἢ ἀπόδειξις πρόκειται ἵνα διεξαχθῆ ἐνώπιον εἰσηγητοῦ, ἢ ἄλλου δικαστηρίου, καὶ ἢ περὶ ἀποδείξεων ἀπόφασις δὲν ὥρισε τὴν ἡμέραν τῆς διεξαγωγῆς, ὁ εἰσηγητῆς, ἢ τὸ δικαστήριον, παρακαλούμενα δι' αἰτήσεως ἐπὶ τούτῳ, ὀρίζουσι τὴν ἡμέραν τῆς διεξαγωγῆς.

218. Ὅσακις ἢ ἀπόδειξις διεξαχθῆ ἐκτὸς τοῦ ἀχροατηρίου, τὰ πρακτικὰ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἀποδείξεως κατατίθενται εἷς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου τῆς

οὐσίας, καὶ ἢ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως διεξάγεται μετὰ κλήτευσιν τῶν διαδίκων.

219. Ἐὰν ἢ ἀπόδειξις διεξαχθῆ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας, καὶ ἢ προθεσμία τῆς ἀποδείξεως λήξῃ, καὶ δὲν ἐζητήθῃ παράτασις προθεσμίας, τὸ δικαστήριον προβαίνει ἀμέσως εἷς τὴν ἐκδίκασιν τῆς οὐσίας.

220. Ἐὰν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν ἀποδείξεώς τινος ἀναφυῆ ἔνστασις τις ἢ ἀντίρρησις, περὶ ταύτης ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον τῆς οὐσίας, ἀμέσως μὲν, ἐὰν ἢ διεξαγωγὴ ἐγένετο ἐνώπιον αὐτοῦ, μετὰ παραπομπὴν δ' εἷς τοῦτο ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἢ ἄλλου δικαστηρίου, ἐνώπιον τῶν ὁποίων διεξήχθη ἢ ἀπόδειξις, ἐὰν ἢ διεξαγωγὴ ἐγένετο ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας.

221. Ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀποδείξεων, ὅσακις ὁ νόμος δὲν ὀρίζει τοιοῦτόν τι, τὸ δικαστήριον ἐκτιμᾷ ταύτας κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πεποιθήσιν.

222. Ἐπὶ μαρτυρικῶν καταθέσεων λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὸ ἀξιόπιστον τῶν μαρτύρων, καὶ αἱ περιστάσεις τῆς δίκης, οὐχὶ δ' ὁ ἀριθμὸς τῶν μαρτύρων.

223. Μέσα πρὸς ἀπόδειξιν εἶναι 1) ὁμολογίαι, 2) τεκμήρια, 3) αὐτοψίαι, 4) πραγματογνωμοσύνη, 5) μαρτυρίαι, 6) ἔγγραφα, καὶ 7) ὄρκος.

224. Ὁ ἀποδεικνύων διάδικος δύναται ἵνα μεταχειρισθῆ, ἢ ἐν οἷονδῆποτε τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 222 ἐνδεικνυομένων μέσων ἀποδείξεως, ἢ ὄλα ὁμοῦ, ἢ πλείω ὁμοῦ.

225. Ὅσακις ἐπάγεται ὄρκος μετ' ἄλλων μέσων ἀποδείξεως, ἢ ἐπαγωγὴ τοῦ ὄρκου θεωρεῖται ἐπιβοηθητική.

226. Κοινὰ τοῖς διαδίκοις μέσα ἀποδείξεως εἶναι

α') τὰ ἐν τῇ δικογραφίᾳ κατατεθέντα ἔγγραφα,

β') αἱ διεξαχθεῖσαι μαρτυρικαὶ ἀποδείξεις, αὐτοψίαι, καὶ πραγματογνωμοσύναι.

Κατὰ συνέπειαν πᾶς διάδικος δύναται ἵνα ἐπικαλεσθῇ ταῦτα ὑπὲρ ἑαυτοῦ.

227. Ἐὰν μέσον τι ἀποδείξεως κινδυνεύῃ ἵνα ἀπολεσθῇ, καὶ μὴ ὑπάρχῃ βραδύτερον, ὁ ἔχων νόμιμόν τι συμφέρον δύναται καὶ πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς δίκης, ἵνα ὑποβάλλῃ αἴτησιν εἰς τὸ δικαστήριον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται ἵνα εἰσαχθῇ, ἢ εἰσήχθῃ ἢ ὑπόθεσις, ὅπως ληφθῇ καὶ βεβαιωθῇ ἢ ἀποδείξῃς.

228. Ἐὰν ὁ κίνδυνος ἢ ἐπικείμενος, ἢ αἴτησις προσάγεται καὶ ἐνώπιον παντὸς ἄλλου δικαστηρίου τοῦ τόπου, ἔνθα ὑπάρχει τὸ κινδυνεῦον τῆς ἀποδείξεως μέσον, τοῦτο δὲ, ἀποδειχθέντος τοῦ κινδύνου, προβαίνει εἰς τὴν βεβαίωσιν καὶ ἐξακρίβωσιν τῶν πραγμάτων, ἢ ἐξετάζει τοὺς μάρτυρας, ἐὰν πρόκηται περὶ μαρτύρων.

229. Ἐὰν αἱ περιστάσεις ἐπιτρέπωσι, κλητεύεται καὶ ὁ καθ' οὗ γίνεται ἢ ἀπόδειξις, ὅπως παρασταθῇ εἰς τὴν διεξαγωγὴν, ἐὰν θέλῃ.

230. Ἐν τῇ ὑποβαλλομένῃ αἰτήσῃ ἐκτίθενται λεπτομερῶς τὰ συντηρητικῶς ἀποδειχθησόμενα γεγονότα, καὶ ἀμέσως διατάττεται καὶ ἄρχεται ἢ ἀπόδειξις.

231. Διὰ τῆς συντηρητικῆς προαποδείξεως οὐδαμῶς μεταβάλλονται αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ βήρους τῶν ἀποδείξεων, κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν, ἀλλ' ἂν ὁ ἐξετασθεὶς συντηρητικῶς μάρτυς δὲν δύναται νὰ ἐξετα-

σθῇ αὐθις, λόγῳ θανάτου ἢ ἀσθενείας βαρείας, ἢ κατὰ-θεσίς του ἢ μαρτυρικῆ, ἢ ληφθεῖσα συντηρητικῶς, θεωρεῖται ἔγκυρος καὶ ἐκτιμᾶται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

Β' ΜΕΣΑ ΑΠΟΔΕΙΞΕΩΣ

§ 1. Ὁμολογίαι.

232. Ὁμολογίαι, γινόμεναι ἐνώπιον τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου προφορικῶς ἢ διὰ τῶν διαμειβομένων ἐγγράφων ὑπὸ διαδίκων, ἱκανῶν νὰ διαθέσωσι τὴν παρουσίαν αὐτῶν, καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς δίκης, ἢ ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, δικαιουμένων ἵνα κάμνωσιν ὁμολογίας, ἢ συμβιβασμὸν, ἢ γεγραμμένοι ἐν ἐκθέσει δικαστικῇ, ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τῶν τοιούτων διαδίκων ἢ πληρεξουσίων αὐτῶν λέγονται δικαστικαί. καὶ ἀποτελοῦσι πλήρη ἀπόδειξιν.

233. Ἐξώδικοι ὁμολογίαι εἰσὶ πᾶσαι αἱ μὴ γενομένης κατὰ τὸ ἄρθρον 232, ἀποδεικνυόμεναι δὲ δι' ὧν μέσων ἐπιτρέπει ὁ νόμος, ἀποτελοῦσιν ἀπόδειξιν κατὰ τοῦ ὁμολογήσαντος, ἐκτιμῶνται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις, ὑφ' ἃς ἐγένοντο καὶ συναρμολογοῦνται πρὸς τὰ λοιπὰ ἀποδεικτικὰ μέσα, ἐὰν ἐγένοντο παρ' αὐτοῦ οικεῖα καὶ ἐλευθέρᾳ βουλήσει καὶ ἀταράχοις φρεσὶ, καὶ ἐκφράζωσι τὴν πραγματικὴν θέλησιν αὐτοῦ.

234. Αἱ τε δικαστικαὶ καὶ ἐξώδικοι ὁμολογίαι εἶναι ἀδιαίρετοι καὶ δὲν δύνανται ἵνα γείνωσιν ἐν μέρει μόνον δεκταί, εἶναι δὲ ἔγκυροι καὶ δὲν γρῆζουσιν ἀποδοχῆς τοῦ ὑπὲρ οὗ ἐγένοντο.

235. Ἐπί διαφορῶν μεταξύ συζύγων περί ἀκυρώσεως γάμου καὶ διαζυγίου, ἢ δικαστικῆ, ἢ μὴ, ὁμολογία ἑνὸς τῶν συζύγων δὲν ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν.

236. Αἱ δικαστικαὶ καὶ ἐξώδικοι ὁμολογίαι δύνανται ἐν' ἀνακληθῶσι μόνον, ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι 1) προέρχονται ἐκ πραγματικῆς πλάνης, εἰς ἣν ὑπέπεσαν ὁ διάδικος ἢ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ, 2) ἐγένοντο παρὰ πληρεξουσίου ἐναντίον τῶν εἰς αὐτὸν, πρὸς διεξαγωγὴν τῆς δίκης δοθεισῶν διασαφήσεων, καὶ τῶν πρὸς ὑποστήριξιν μέσων ἀποδεικνυομένων δι' ἐπισήμων ἐγγράφων, ἢ βεβαίαν χρονολογίαν φερόντων.

237. Αἱ ὁμολογίαι τοῦ δικαιοπαρόχου ἰσχύουσι κατὰ τοῦ δικαιούχου, ἐὰν ἐγένοντο πρὸ τῆς εἰς τοῦτον μεταβιβάσεως τοῦ δικαιώματος.

§ 2, Τεκμήρια.

238. Τὰ τεκμήρια εἶναι συμπεράσματα, ἅτινα ὀρίζει ὁ νόμος (νόμιμα), ἢ συνάγει ὁ δικαστὴς ἐκ γνωστοῦ πράγματος περὶ ἀμφισβητουμένου (δικαστικά).

239. Νόμιμα τεκμήρια, καθ' ὧν οὐδεμία χωρεῖ ἀνταπόδειξις, εἰσὶ α') ἡ δικαστικὴ ὁμολογία, ἀρθρ. 231, β') ὁ δικαστικὸς ὅρκος, ἀρθρ. 329, γ') τὰ πράγματα, ἅτινα ἔνεκα μὲν ἐμφανίσεως διαδίκου τινὸς ἢ ἔνεκα παραμελήσεως προθεσμίας ταχθείσης ἢ δοτέας δηλώσεως, θεωροῦνται ὡς ὁμολογηθέντα, καὶ δ') τὸ δεδικασμένον.

240. Δεδικασμένον ὑπάρχει τότε μόνον, ὅταν ἐν τινὶ νέᾳ δίκῃ συντρέχωσι,

1) ταυτότης τῶν διαδίκων, δηλ. οἱ αὐτοὶ διάδικοι ὑπὸ τὴν αὐτὴν ιδιότητα,

2) ταυτότης τῆς διαφορᾶς,

3) τελεσίδικος ἀπόφασις.

241. Πᾶν ἄλλο νόμιμον τεκμήριον, πλὴν τῶν ἄνωθι ἀπαριθμηθέντων, ἀπαλλάττει μὲν τῆς πρὸς ἀπόδειξιν ὑποχρεώσεως τὸν ὑπὲρ οὗ τοῦτο, δὲν ἀποκλείει ὁμῶς τὴν ἀνταπόδειξιν.

242. Τὰ δικαστικὰ τεκμήρια δέον νὰ ἐξάγονται ἐκ πραγμάτων σπουδαίων, ὠρισμένων καὶ συμφώνων πρὸς ἄλληλα, ἐπιτρέπωνται ὁσάκις χωρεῖ ἡ μαρτυρικὴ ἀπόδειξις, ἐκτιμῶνται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἀπαλλάττουσι τῆς πρὸς ἀπόδειξιν ὑποχρεώσεως τὸν ὑπὲρ οὗ τὰ τεκμήρια, χωρεῖ ὁμῶς ἀνταπόδειξις κατ' αὐτῶν δι' ὅλων τῶν νομίμων μέσων.

§ 3, Αὐτοψία.

243. Ἡ αὐτοψία εἶναι δικαστικὴ πράξις, δι' ἧς ὁ δικαστὴς ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως, ἢ δι' εἰσηγητοῦ, πείθεται περὶ τῆς ἀληθείας πράγματός τινος.

244. Τὸ δικαστήριον δύναται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν διαδίκων, εἴτε αὐτεπαγγέλτως, ἵνα διατάξῃ αὐτοψίαν δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, ὀριζούσης τοὺς ἐνεργήσοντας τὴν αὐτοψίαν, ἕνα ἢ πλείους δικαστὰς, ἢ ἄλλο τι δικαστήριον, τὸν χρόνον, τὸν τόπον, τὸ ἀντικείμενον τῆς αὐτοψίας, καὶ τὰ διὰ ταύτης ἀποδεικτέα πράγματα, καὶ ἐὰν ἀπαιτῶνται καὶ ἰδιαίτεροι εἰδικαὶ τινες γνώσεις, ἕνα ἢ πλείους πραγματογνώμονας, οὓς ὀνομάζει, ἢ ὧν τὴν ἐκλογὴν δύναται ἵνα ἀφήσῃ καὶ εἰς τὸ ἐνεργῆσαν τὴν αὐτοψίαν ἄλλο δικαστήριον,

245. Ἡ αὐτοψία ἐνεργεῖται, κλητευομένων ἐπὶ τού-
τω τῶν διαδίκων, ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν.

246. Περὶ τῆς αὐτοψίας, εἰ μὲν αὕτη γίνεται ἐν τῷ
ἄκροατηρίῳ, γίνεται μνεῖα ἐν τῷ πρακτικῷ τοῦ δικαστη-
ρίου, συντάσσεται ἔκθεσις ἀκριδῆς, περιγράφουσα 1) τὸ
ἀντικείμενον, οὗ ἐγένετο αὐτοψία, καὶ, ἐὰν προσεκλή-
θησαν καὶ πραγματογνώμονες, καὶ τὴν γνώμην αὐτῶν·
2) τὰς παρατηρήσεις τῶν διαδίκων· ἢ ἔκθεσις ὑπογράφε-
ται ὑπὸ τοῦ ἐπιχειρίσαντος ταύτην δικαστοῦ ἢ δικαστῶν,
τῶν παρόντων διαδίκων, ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν καὶ
τῶν τυχόν συμπαραληφθέντων πραγματογνώμωνων, ἐν
δ' ἀρνήσει τινὸς τούτων, γίνεται μνεῖα ταύτης.

247. Ἡ ἔκθεσις αὕτη διὰ τοῦ εἰσηγητοῦ δικαστοῦ,
ἢ δικαστηρίου, κατατίθεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστη-
ρίου τῆς οὐσίας.

248. Οἱ πραγματογνώμονες ὀρκίζονται, ὡς οἱ μάρ-
τυρες.

249. Τὸ περὶ τῆς αὐτοψίας πρακτικόν, ἢ ἡ ἔκθεσις
ἀποτελοῦσι πλήρη ἀπόδειξιν περὶ ὅλων τῶν ἐν αὐτοῖς
περιεχομένην.

250. Ἐὰν διάδικός τις ἢ τρίτος ἀντιτάσῃ δυσκο-
λίας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς αὐτοψίας, τὸ δικαστήριον
λαμβάνει τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἄρσιν αὐτῶν·

§ 4. Πραγματογνωμοσύνη.

251. Ὅσακις πρὸς ἀντίληψιν ἢ ἐξακρίβωσιν ἀντι-
κειμένου τινὸς ἀπαιτοῦνται εἰδικαὶ γνώσεις τέχνης, ἢ ἐ-
πιστήμης, τὸ δικαστήριον, οὗ ἐνώπιον εἶναι ἐκκρεμῆς ἢ
δίκη, κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως,

διατάσσει πραγματογνωμοσύνην δι' ἀποφάσεώς του, ὀρι-
ζούσης,

1) ἓνα ἢ πλείους δικαστὰς ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἢ
καὶ ἐξ ἄλλου δικαστηρίου πρὸς διεξαγωγὴν τῆςπραγμα-
τογνωμοσύνης, ἐνώπιον αὐτοῦ, ἢ αὐτῶν.

2) ἓνα, ἢ ἐὰν οἱ διάδικοι δὲν συνεφώνησαν πρὸ τῆς
ἀποφάσεως ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν ἐνὸς μόνου πραγματο-
γνώμονος, τρεῖς πραγματογνώμονας,

3) τὸ ἀντικείμενον τῆς πραγματογνωμοσύνης.

4) τὸν χρόνον, τὸν τόπον, καὶ προθεσμίαν, καθ' ἃ ἐ-
νεργηθῆσεται ἡ πραγματογνωμοσύνη.

5) τὴν ὄρκισιν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ προέδρου τοῦ δι-
καστηρίου, ἢ τοῦ εἰσηγητοῦ, καὶ

6) τὴν προθεσμίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἴδεον νὰ κατα-
τεθῆ ἢ ἔκθεσις πραγματογνωμοσύνης εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ
δικαστηρίου.

252. Ὁ ἐπισπεύδων διάδικος ἐνεργεῖ τὴν κοινοποι-
ησιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης πρὸς τε τοὺς πραγματογνώ-
μονας διὰ τὰ περαιτέρω.

253. Οἱ πραγματογνώμονες ὀρκίζονται, ὅτι «θέλου-
σιν ἐνεργῆσαι τὴν πραγματογνωμοσύνην ἀμερολήπτως
καὶ εὐσυνειδήτως», ἐκτὸς ἂν ἀπαλλαγῶσι τοῦ ὄρκου τῆ
συναινέσει ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων.

254. Ἐὰν τις τῶν πραγματογνώμωνων δὲν ἀποδε-
χθῆ τὸν διορισμὸν αὐτοῦ, ἢ δὲν προσέρχεται εἰς ἐκτέλε-
σιν τῆς πραγματογνωμοσύνης, τὸ δικαστήριον διορίζει
ἕτερον.

255. Ὁ ἀρνούμενος ἵνα ἐκτελέσῃ τὴν πραγματο-
γνωμοσύνην μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ, ἢ

τήν ἐρκοδοσίαν αὐτοῦ, εὐθύνεται εἰς ἀποζημιώσεις καὶ εἰς πληρωμὴν ὄλων τῶν ἐξόδων.

256. Οἱ πραγματογνώμονες δύνανται ἵνα ἐξαιρεθῶσι δι' οὓς λόγους, καὶ καθ' ὃν τρόπον καὶ οἱ δικασταί.

257. Ἡ πραγματογνωμοσύνη ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἄρθρα περὶ αὐτοψίας, γίνεται δὲ παμφηρεῖ ἢ διὰ πλειοψηφίας.

258. Τὸ πρακτικὸν ἢ ἡ ἔκθεσις πραγματογνωμοσύνης νομίμως συνταχθεῖσα, ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν, ὡς πρὸς τὸ θέμα, δι' ὃ διετάχθη πραγματογνωμοσύνη, ἀλλὰ τὸ δικαστήριον δύνανται, ἐὰν θεωρῇ ταύτην ἀτελεῖ, ἵνα διατάξῃ τὴν ἐμφάνισιν τῶν πραγματογνωμόνων πρὸς συμπλήρωσιν, ἢ ἐὰν ὑπάρχωσιν ἰσχυροὶ λόγοι καθιστῶντες ἀμφίβολον τὴν ὀρθότητά αὐτῆς, ἵνα διατάξῃ νέαν πραγματογνωμοσύνην, ἐγερθησομένην παρὰ τῶν αὐτῶν, ἢ παρ' ἄλλων πραγματογνωμόνων.

259. Τὸ δικαστήριον, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων, ὀρίζει τὴν ἀμοιβὴν τῶν πραγματογνωμόνων, ἢν προκαταβάλλει ὁ ἐπισπεύδων, πληρῶνει δ' ὁ ἠττώμενος.

260. Πᾶσα διάταξις τοῦ κεφαλαίου περὶ μαρτυριῶν, μὴ ἀντιβαίνουσα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ κεφαλαίου τούτου, ἐφαρμόζεται κατ' ἀναλογίαν ἐνταῦθα.

261. Ἐὰν πρόκηται περὶ πραγματογνωμοσύνης ἐπὶ ἐγγράφων, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν πρὸς συμπαράβολήν δημοσία ἔγγραφα, ἐὰν ὑπάρχωσιν, ἢ ἰδιωτικὰ ἀνεγνωρισμένα, δύνανται δὲ οἱ πραγματογνώμονες ν' ἀκούσωσι καὶ τοὺς ἐν τῷ ἐγγράφῳ ὑπογεγραμμένους μάρτυρας, ἢ ἄλλους, παραστάντας κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐγγρά-

φου, καὶ νὰ ὑποχρεώσωσι τὸν καθ' οὗ ἢ πραγματογνωμοσύνη, ἵνα γράψῃ καθ' ὑπαγόρευσιν αὐτῶν.

§ 5. Μαρτυρία.

262. Ἡ μαρτυρικὴ ἀπόδειξις δὲν εἶναι δεκτὴ,

1) ἐπὶ δικῶν, ὧν τὸ ἀντικείμενον εἰς κεφάλαια καὶ τόκους, δὲν ὑπερβαίνει κατὰ ποσὸν ἢ κατ' ἀξίαν τὰς λίρας τουρκίας εἴκοσι πέντε,

2) κατὰ τοῦ περιεχομένου ἐγγράφου, οἷονδ' ἕποτε καὶ ἂν ἢ τὸ ἐν αὐτῷ μνημονευόμενον, ἢ ἐκτιμώμενον ποσόν,

3) ἐπὶ πράξεως, ἢ οἰασδ' ἕποτε συμφωνίας, γενομένης πρὸ, ἢ κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐγγράφου, ἢ μετ' αὐτὴν, ἐὰν ἔγῃ σχέσιν πρὸς αὐτό.

263. Κατ' ἐξαιρέσιν τοῦ ἡγουμένου ἄρθρου, ἡ μαρτυρικὴ ἀπόδειξις εἶναι δεκτὴ,

1) ἐπὶ ὑποχρεώσεων, προερχομένων ἐξ ἀδικήματος, ἢ οἰονεὶ ἀδικήματος,

2) ἐπὶ πάσης σχέσεως, καθ' ἣν εἶναι, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, ἀδύνατον ἵνα προμηθευθῇ τις ἔγγραφον ἀπόδειξιν καὶ ἐπὶ τῆς κατ' ἀνάγκην παρακαταθήκης.

3) ἐπὶ συμβολαίων προσβαλλομένων, ὡς γενομένων διὰ βίας, ἢ δι' ἀπάτης, ἢ ὡς πλαστῶν.

4) ἐπὶ ἐγγράφων, ἀπολεσθέντων τυχαίως, ἐὰν τὸ δικαστήριον πεισθῇ, ὅτι πράγματι ὑπῆρχε τοιοῦτον ἔγγραφον, ἀλλ' ἀπωλέσθη τυχαίως,

5) καθ' ἃς περιπτώσεις ὁ αἰτῶν τὴν ἀπόδειξιν παρουσιάζει ἔγγραφον ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ, καθιστῶν πιθανὸν τὸ ἀποδεικτέον γεγονός, καὶ ἂν

δεν αποδεικνύη τούτο, ήτοι όταν υπάρχει αρχή έγγραφου αποδείξεως.

7) εις τας συναλλαγάς μεταξύ συζύγων, ανιόντων και κατιόντων συγγενῶν, ἀδελφῶν, ἀδελφῆς, θείου και ἀνεψιοῦ και συγγενῶν ἐξ ἀγγιστείας, μέχρι δευτέρου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου, ήτοι γαμβροῦ, νύμφης, πενθεροῦ, πενθεράς, ἀνδραδέλφων και γυναικαδέλφων, και

8) ἐν ἐλλείψει ἐγγράφου εις τας προικῶς διαφοράς.

264. Ἴνα διεξαχθῆ μαρτυρική ἀπόδειξις, ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου παρεμπίπτουσα, δηλοῦσα ὅτι εἶναι δεκτὴ ἢ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις, και ὀρίζουσα τὸν διάδικον, ὅστις εἶναι ὑπόχρεως εις ἀπόδειξιν, τὰ γεγονότα, ὧν γενήσεται ἢ ἀπόδειξις, ήτοι τὸ θέμα τῆς ἀποδείξεως, τὴν ἡμέραν και τὴν ὥραν καθ' ἣν διεξαχθήσεται ἢ ἀπόδειξις ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ἢ ἐνώπιον εἰσηγητοῦ, ὃν ὀρίζει, ἢ ἐνώπιον ἄλλου δικαστηρίου, παρακαλουμένου ἐπὶ τούτῳ, και τὴν προθεσμίαν, ἧς ἐντὸς διεξαχθήσεται ἢ ἀπόδειξις.

265. Ἐὰν ἢ διεξαγωγή τῆς μαρτυρικῆς ἀποδείξεως γείνη ἐνώπιον εἰσηγητοῦ, ἢ ἄλλου δικαστηρίου, τὸ τᾶν τὸν τὴν ἀπόδειξιν δικαστήριον δύναται ν' ἀφήσῃ εις τὸν εἰσηγητὴν, ἢ τὸ ἄλλο ἰσοβάθμιον δικαστήριον, ὅπως παρ' αὐτῶν ὀρισθῶσιν ὁ τόπος, ἢ ἡμέρα και ἢ ὥρα τῆς διεξαγωγῆς τῆς μαρτυρικῆς ἀποδείξεως.

266, Ὁ καθ' οὗ ἢ μαρτυρική ἀπόδειξις, δικαιούται αὐτοδικαίως ἵνα ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον τοῦ ταχθέντος θέματος ἀποδείξεως, καθ' ὃν χρόνον και τρόπον και ὁ ἀποδεικνύων.

267. Ὁ διὰ μαρτύρων ἀποδεικνύων ὀφείλει, ἂν μὴ

ὀρισθῆ εἰδικὴ προθεσμία ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ δηλώσῃ εις τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα και κατοικίαν ὄλων τῶν μαρτύρων αὐτοῦ, οὗς ἔχει, ἢ και ἂν ἔχη, ἢ μὴ, και ἄλλους μάρτυρας.

Εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις και δικαιώματα ὑπόκειται και ὁ ἀνταποδεικνύων κατὰ τὸ ἀρθρ. 264.

268. Ἡ ἐξέτασις ἐκάστου μάρτυρος γίνεται διὰ μιᾶς περὶ παντὸς ὅ,τι γινώσκει περὶ τῆς ὑπὸ κρίσιν ὑποθέσεως, κατὰ πρῶτον δὲ περὶ τοῦ ὀνόματος, ἐπωνύμου, ἡλικίας, θρησκείας, ἐπαγγέλματος και συγγενείας, και σχέσεως πρὸς τοὺς διαδίκους.

269. Ἡ ἐξέτασις ἐνὸς ἐκάστου τῶν μαρτύρων ἀποδείξεως ἢ ἀνταποδείξεως γίνεται δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ δικαστηρίου, κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ὀρισθεῖσαν ἡμέραν και ὥραν, ἀλλὰ δύναται νὰ γείνη και ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου ἐνώπιον εἰσηγητοῦ ἢ και ἐνώπιον ἄλλου δικαστηρίου εις τὰς ἐξῆς περιστάσεις:

1) Ἐὰν τὸ δικαστήριον θεωρήσῃ τὴν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου ἐπὶ τόπου ἐξέτασιν χρησιμωτέραν εις τὴν ἐξεύρεσιν τῆς ἀληθείας.

2) Ἐὰν ἢ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐξέτασις παρουσιάξῃ πολλὰς δυσκολίας, ἢ θὰ ἐξαντλήσῃ πολλὰς συνεδριάσεις και ὑπάρχωσι πολλὰ ἄλλα ὑποθέσεις ἐκκρεμεῖς.

3) Ἐὰν ὁ μάρτυς κωλύηται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, λόγῳ ἀσθενείας ἀποδεδειγμένης, ἢ ἄλλου τινὸς σπουδαίου λόγου, ὡς ἐκ τῶν ἠθῶν και ἐθίμων τοῦ

τόπου, ἢ ὡς ἐκ τοῦ φύλου κατὰ τὰς περιστάσεις, ἵνα ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, καὶ

4) Ἐὰν ὁ μάρτυς ἢ Ἀρχιερεὺς, ἢ διαμένη ἐν μεγάλῃ ἀποστάσει μακρὰν τοῦ τόπου τῆς ἐδρας τοῦ δικαστηρίου.

270. Οἱ μάρτυρες προσάγονται παρὰ τοῦ ἀποδεικνύοντος, ἢ κλητεύονται παρ' αὐτοῦ, προκαταβάλλοντος τὰ τέλη καὶ τὰς δαπάνας. Ἡ κλήσις δηλοῦσα τὸ δικαστήριον, τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ κατοικίαν τῶν διαδίκων καὶ τῶν μαρτύρων, τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν, καθ' ἣν γενήσεται ἡ ἐξέτασις αὐτῶν, συνωδὰ τῇ περὶ ἀποδείξεων ἀποφάσει τοῦ δικαστηρίου ἐπὶ τῆς προκειμένης δίκης, κοινοποιεῖται εἰς τοὺς μάρτυρας 24 τοῦλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς ἐξετάσεως αὐτῶν.

271. Ἐκαστος μάρτυς δικαιούται νὰ ζητήσῃ νόμιμόν τινα ἀποζημίωσιν συμφώνως τῷ ἐπαγγέλματί του διὰ τὴν ἀπατηγόλησίν του, καὶ κατ' ἐκτίμησιν τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἐν περιπτώσει ὀδοιπορίας καὶ τὰ ἔξοδα ταύτης καὶ τὰ τῆς διαμονῆς αὐτοῦ.

272. Ὁ ἠττώμενος διάδικος ὑποχρεοῦται ἵνα πληρῶσῃ τὰς νομίμους δαπάνας τῶν μαρτύρων, ὧν ἢ κατάθεσις θὰ ἀπητεῖτο κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου διὰ τὴν ἀπόδειξιν ἢ ἀνταπόδειξιν τοῦ ἐπιδίκου θέματος.

273. Ὁ καθ' οὗ ἢ ἀπόδειξις ἢ ἀνταπόδειξις διάδικος δύναται πρὸ τῆς ὀρκίσεως τοῦ μάρτυρος ἵνα προτείνῃ πᾶσαν ἔνστασιν ἢ ἀντίρρησιν, ἢ ζητήσῃ τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ μάρτυρος, καὶ περὶ ταύτης ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον, ἀμέσως ἢ κατόπιν, ἐὰν ἡ ἐξέτασις τοῦ μάρτυρος ἐγένετο ἐνώπιον εἰσηγητοῦ. Μετὰ τὴν ὀρκίσιν τοῦ μάρτυ-

ρος ἢ ἔνστασις ἐξαίρεσεως αὐτοῦ δὲν εἶναι δεκτὴ, ἐκτὸς ἂν ὁ λόγος αὐτῆς ἦν ἄγνωστος πρότερον, καὶ δύναται ν' ἀποδειχθῇ ἐγγράφως.

274. Εἶναι ἐντελῶς ἀνίκανοι πρὸς μαρτυρίαν καὶ ἐπομένως ἀποβάλλονται καὶ παρὰ τοῦ δικαστηρίου αὐτεπαγγέλτως·

1) οἱ τυφλοὶ, ἅμα δὲ καὶ κωφοὶ ἐκ γενετῆς, οἱ δὲ μὴ ἐκ γενετῆς, διὰ γεγονότα μετὰ τὴν πάθησιν αὐτῶν·

2) οἱ μανιακοὶ, οἱ παράφρονες, οἱ ἐντελῶς μέθυσοι καὶ ἐντελῶς βλαῖκες, οἱ δὲ περιοδικῶς μαινόμενοι καὶ παράφρονες ἀκούονται δι' ὅσα ἀντελήφθησαν κατὰ τὰ σώφρονα διαλείμματα αὐτῶν, ἀλλὰ τὸ δικαστήριον ἐκτιμᾷ τὸ ἀποδεκτὸν ἢ μὴ τῶν μαρτυριῶν τούτων·

3) Οἱ παῖδες οἱ νεώτεροι τῶν 14 ἐτῶν συμπεπληρωμένων, οἱ δ' ἄνω τῆς ἡλικίας ταύτης καὶ κάτω τῶν εἰκοσιν ἐτῶν ἀκούονται, ἀλλὰ τὸ δικαστήριον ἐκτιμᾷ ταύτας.

4) Οἱ κληρικοὶ δ' ὅσοι ἔμαθον ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως.

5) Ὁ προδοὺς τὸ ἅγιον βάπτισμα.

6) Οἱ αἰρετικοὶ καὶ παραβάται καὶ ἑτερόδοξοι.

7) Οἰοσδῆποτε ἐν ἰδίῳ πράγματι.

8) Οἱ ἀπολέσαντες τὰ ἀστικά αὐτῶν δικαιώματα.

9) Οἱ καταδικασθέντες ὡς συκοφάνται, οἱ μοιχοὶ ἢ κλέπται, ἢ ἔνεκα ὑπεξαίρεσεως, ἀπάτης, πλαστογραφίας, ἢ ἔνεκα προσβολῆς τῶν ἡθῶν.

275. Μάρτυρες ἐξαίρετέσι, οἵτινες ἀποβάλλονται μόνον κατ' αἰτησιν τῶν διαδίκων, εἰσὶν οἱ ἐξῆς·

1) Οἱ κατ' εὐθείαν γραμμὴν συγγενεῖς ἢ κηδεσταὶ τοῦ διεξάγοντος τὴν ἀπόδειξιν, καὶ οἱ ἐκ πλάγιου μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ, ἐκτὸς ἐὰν ᾧσι τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ

πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς διαδίκους, προκειμένου ὁμως περὶ γεννήσεων, μνηστείας, γάμου καὶ οἰκογενειακῶν διαφορῶν, ἐὰν ὑπάρχη ἀδυναμία ἄλλων ἀποδείξεων, ἐξαιρέσει τῶν κατιόντων ἐν γένει, ἐξετάζονται καὶ συγγενεῖς καὶ ὑπηρεταί, ἀλλ' ἐκτιμᾶ τὸ δικαστήριον τὸ ἀξιόπιστον αὐτῶν.

2) Ὅσοι ἔλαβον ἀμοιβὴν ἢ ὑπότχεσιν ἀμοιβῆς ἵνα μαρτυρήσωσι ἢ μὴ μαρτυρήσωσι.

3) Ὅσοι δύνανται ἵνα ἐλπίζωσιν ἐκ τῆς ἐκβάσεως τῆς δίκης, ἢ ἐκ τῆς μαρτυρίας αὐτῶν ἄμεσόν τινα ὠφέλειαν ἢ βλάβην. Μέλη σωματείου ὡς πρὸς διαφορὰς τοῦ σωματείου αὐτῶν ἐξετάζονται, ἀλλ' ἡ μαρτυρία αὐτῶν ἐκτιμᾶται παρὰ τοῦ δικαστηρίου.

4) Ὅσοι εἰσὶν ὑπηρεταί τοῦ διεξάγοντος τὴν ἀπόδειξιν, ἢ ὅπως ἐξαρτῶνται παρ' αὐτοῦ.

5) Ἴατροί, χειρουργοί, καὶ μαῖαι περὶ πάντων ὅσα ἔμαθον λόγῳ τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος [αὐτῶν.

6) Δικαστικοὶ πληρεξούσιοι, ἀντιλήπτορες, σύμβουλοι καὶ δικηγόροι, ὡς πρὸς ὅσα ἔμαθον ἐκ δίκης, εἰς ἣν παρέσχον ἢ παρέχουσι τὴν νομικὴν αὐτῶν συνδρομὴν.

7) Ὑπάλληλοι ὡς πρὸς τὰ ἀπόρρητα τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Οἱ μάρτυρες τοῦ ἡγουμένου ἄρθρου ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 5, 6 καὶ 7 ἀπαλλάττονται τῆς πρὸς μαρτυρίαν ὑποχρεώσεως κατ' αἰτησίαν των.

276. Ἄν ἡ ἐξαίρεσις ἢ ἄλλη τις ἐνστασις προταθῆ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, ὁ εἰσηγητῆς παραπέμπει ταύτην εἰς τὸ ἀκροατήριον, προβαίνει δὲ καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων, ἐκτὸς ἂν οὗτοι ἀνή-

κωσιν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν δικαιουμένων νὰ ζητήσωσι τὴν ἀπαλλαγὴν των.

277. Ὁ διάδικος, ὁ προτείνας μάρτυρά τινα ἀποβλητέον κατ' αἰτησίαν αὐτοῦ, δὲν δύναται κατόπιν ἵνα ζητήσῃ τὴν ἐξαίρεσιν αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ ἀντίδικος αὐτοῦ δικαιούται ἵνα ἐξετάσῃ αὐτόν.

278. Μάρτυς ἐμφανιζόμενος καὶ μὴ ἀποβαλλόμενος, μὴδ' ἐξαιρούμενος πρὸ τῆς ἐξετάσεως αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἀποδείξεως, ἢ ἀνταποδείξεως προτρέπεται ἵνα εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ προσέξῃ ἵνα μὴ εἴπῃ ψευδῆ πράγματα· κατόπιν, ἢ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ἢ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ, ἢ ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ ἐπὶ παρουσίᾳ ἱερέως καὶ τῶν διαδίκων, ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, τιθεὶς τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ὀρκίζεται κατὰ τὸν ἐξῆς τύπον, ὃν ἐπαναλαμβάνει λεγόμενον ὑπὸ τοῦ πρέδρου, τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ τοῦ ἱερέως.

« Ὀρκίζομαι γινώσκων ὅτι ὁ Θεὸς καὶ ὁ νόμος τιμωροῦσι τὸν λαμβάνοντα ψευδῆ ὄρκον, ὅτι θὰ εἴπω τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν εἰς ὅ,τι ἐρωτηθῶ· οὕτως εἶη μοι ὁ Θεὸς βοηθὸς καὶ τὸ ἱερόν Αὐτοῦ Εὐαγγέλιον.»

279. Ὅσακις πρόκειται περὶ ἐξετάσεως κληρικῶν, οὗτοι, θέτοντες τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπὶ τοῦ στήθους, λέγουσιν εἰς τόπον ὄρκου τὰ ἐξῆς: ὁ μὲν Ἀρχιερεὺς « διαβεβαιῶ ἐν βάρει τῆς ἀρχιερατικῆς συνειδήσεώς μου»· οἱ δὲ λοιποὶ, ἱερεὺς, διάκονος καὶ λοιποὶ « διαβεβαιῶ ἐν βάρει τῆς ἱερατικῆς συνειδήσεώς μου, ὅτι θὰ εἴπω τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν».

280. Ἐὰν ὁ μάρτυς, μὴ ἀπαλλαγείς τοῦ ὄρκου,

συναινέσει ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων, ἀρνήται ἵνα ὀρκισθῆ, δὲν γίνεται δεκτός.

281. Οἱ μάρτυρες, μετὰ τὴν ὀρκισιν αὐτῶν, ἐξετάζονται κατ' ἰδίαν ἕκαστος ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἀποδείξεως ἢ ἀνταποδείξεως ἐνώπιον τῶν διαδίκων, ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, ἐὰν ἐνεφανίσθησαν, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν λοιπῶν ἐξετασθησόμενων μαρτύρων.

282. Οἱ δικασταὶ καὶ διάδικοι δικαιοῦνται διὰ τοῦ προέδρου ἢ εἰσηγητοῦ, ἵν' ἀποτείνωσι πρὸς τοὺς μάρτυρας ἐρωτήσεις σχετικὰς πρὸς τὸ θέμα ἀποδείξεως ἢ ἀνταποδείξεως· ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως περὶ τοῦ ἐξεταστοῦ ἢ μὴ ἐρωτήσεώς τινος, ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον.

283. Οἱ μάρτυρες, ὧν αἱ μαρτυρικαὶ καταθέσεις δὲν ἀποτελοῦσιν ἀπόδειξιν, ἐὰν δὲν ἀπορρέωσιν ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως τῶν μαρτύρων, δύνανται ἵνα ἐξετασθῶσι κατ' ἀντιπαράστασιν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου.

284. Οἱ μάρτυρες καταθέτουσι πᾶν ὅ,τι γνωρίζουσιν ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως περὶ τοῦ ἀποδεικτέου θέματος, καὶ πᾶς δικαστῆς δικαιούται αὐτεπαγγέλτως ἢ καὶ κατ' αἴτησίν τινος τῶν διαδίκων, ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, ν' ἀποτείνῃ ἐρωτήσεις εἰς τοὺς μάρτυρας, ἢ ζητήσῃ παρ' αὐτῶν διασαφήσεις.

285. Ἐὰν ὁ μάρτυς δὲν γνωρίζῃ τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν, προσλαμβάνεται διερμηνεύς, ὅστις ἐξαιρεῖται δι' οὓς λόγους καὶ ὁ δικαστῆς, καὶ, ἀφ' οὗ ὀρκισθῆ ὅτι θὰ κάμῃ πιστὴν διερμηνεύσιν τῶν ἐρωτήσεων τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τῶν ἀπαντήσεων τοῦ μάρτυρος, ἐκτελεῖ καθήκοντα διερμηνέως.

286. Οἱ μάρτυρες ἀποδείξεως καὶ ἀνταποδείξεως ἐξετάζονται ἐν τῇ αὐτῇ διὰ τῆς πρὸς ἀπόδειξιν παρεμπιπτούσης ἀποφάσεως ὠρισμένη προθεσμίᾳ.

287. Μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων δὲν δύνανται πλέον ἵνα προταθῶσιν ἄλλοι, πλὴν τῶν ἤδη δηλωθέντων, κατὰ τὸ ἄρθρον 266, μάρτυρες, ἐκτὸς ἐὰν συναινέσωσιν οἱ διάδικοι.

288. Περὶ τῆς ἐμφανίσεως, ὀρκίσεως καὶ ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων, ἐὰν μὲν ἡ διεξαγωγή γίνηται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ δικαστηρίου, ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ λαμβάνει σημειώσεις τῶν ἐρωτήσεων τοῦ προέδρου, τῶν ἀπαντήσεων τοῦ μάρτυρος καὶ τῶν λόγων τῶν διαδίκων, καὶ καταχωροῖ αὐτὰς κατόπιν ἐν τῇ πρακτικῇ συνεδρίας τοῦ δικαστηρίου, ἐὰν δὲ ἡ διεξαγωγή γείνη ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου καθ' ὑπογόμενους τοῦ εἰσηγητοῦ συντάσσει, γινομένης τῆς ἐξετάσεως, ἔκθεσιν τῆς καταθέσεως τῶν μαρτύρων, ὧν ἐλέχθη ὑπ' αὐτῶν, καὶ τῶν ἐρωτήσεων καὶ ἀπαντήσεων τοῦ μάρτυρος καὶ τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων, καὶ ὑπογράφεται αὕτη ὑπὸ τοῦ μάρτυρος, ἢ ἂν δὲν γνωρίζῃ γράμματα, ἢ ἀρνεῖται νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται μνεῖα τούτου, καὶ τοῦ διερμηνέως, ἂν προσελήφθη τοιοῦτος. Ἄν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος μάρτυς, ἢ ἔκθεσις τελειοῦται καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τῶν διαδίκων, ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, καὶ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου.

289. Μετὰ τὴν ἐντελῆ διεξαγωγὴν τῶν μαρτυρικῶν ἀποδείξεων, αἱ μαρτυρικαὶ καταθέσεις, αἱ διεξαχθεῖ-

σαι ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, κατατίθενται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου τοῦ διατάξαντος τὰς ἀποδείξεις.

290. Πᾶσα ἀκυρότης ἢ ἀταξία περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν μαρτυρικῶν ἀποδείξεων καλύπτεται, ἐὰν μὴ ἦ οὐσιώδης, μηδὲ ἐπηρεάζῃ τὴν ἔκδοσιν τῆς δίκης κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου.

291. Ἄλλ' ἐὰν αἰτιοὶ τῆς τοιαύτης ἀκυρότητος ἢ ἀταξίας τυγχάνωσι, δικαστικὸς γραμματεὺς, κλητὴρ, διάδικος, ἢ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ, τὸ δικαστήριον καταδικάζει τὸν αἰτιὸν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐντεῦθεν προξενηθέντων ἐξόδων, καὶ εἰς ἀποζημιώσεις.

292. Ἐὰν παρὰ τοῦ δικαστηρίου κηρυχθῇ ἄκυρος ἢ γενομένη διεξαγωγή τῶν μαρτυρικῶν ἀποδείξεων, διατάσσεται νέα, ἐὰν δὲ αὕτη εἶναι ἀδύνατος, τότε ἡ ἀκυρωθεῖσα ἀναγινώσκειται καὶ ἐκτιμᾶται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

293. Ἀκυρότης μαρτυρίας τινὸς δὲν συνεπιφέρει τὴν ἀκύρωσιν τῆς ὅλης διεξαγωγῆς.

294. Ὁ ἐρήμην δικασθεὶς διάδικος δὲν δικαιούται κατ' ἀνακοπὴν νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκ νέου παρουσίαν αὐτοῦ ἐξέτασιν τῶν καταθεσάντων μαρτύρων, δικαιούται ὁμως νὰ προτείνῃ κατ' αὐτῶν ἃς ἔχει ἐνστάσεις ἐξαιρέσεων.

§ 6. Ἐγγραφα.

295. Εἰς τὰ δικαστήρια ἀνήκει ἴν' ἀποφανθῶσι κατὰ πόσον ἢ ἀποδεικτικὴ δύναμις ἐγγράφου τινὸς ἐκμηδενίζεται, ἢ ἐλαττοῦται καθόλου, ἢ ἐν μέρει διὰ διαγραφῶν, ξεσμάτων, παρεγγραφῶν ἐν ταῖς σειραῖς, ἢ δι' ἄλλων ὑλικῶν ἀταξιῶν.

296. Τὰ ἔγγραφα τότε μόνον ἔχουσι δύναμιν πρὸς ἀπόδειξιν, ὅταν ὡσι συντεταγμένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, εἰσὶ δὲ 1) δημόσια καὶ 2) ἰδιωτικά.

Δημόσια ἔγγραφα.

297. Δημόσιον ἔγγραφον εἶναι πᾶν ἔγγραφον, συντασσόμενον κατὰ τὸν διὰ τὸ ἀντικείμενον καὶ τὴν πρᾶξιν νομίμως ἀπαιτούμενον τύπον ἐνώπιον δημοσίου ὑπαλλήλου ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, καὶ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ τόπου, ἐν ᾧ οὗτος ἔχει τὸ δικαίωμα ἵνα συντάσῃ τοιαῦτα ἔγγραφα.

298. Δημόσια ἔγγραφα συνταχθέντα νομίμως, κατὰ τὸ ἄρθρον 297, ἀποτελοῦσιν ἐντελῆ ἀπόδειξιν περὶ ὅλων ὅσα συνέβησαν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου, καὶ περιέχονται ἐν τῷ ἐγγράφῳ, πρὸς τε τοὺς ἐνδιαφερομένους, καὶ τοὺς κληρονόμους καὶ ἄλλους ἀντιπροσώπους αὐτῶν, καὶ πρὸς τρίτους, ἀλλ' ὑποχρεοῦσι μόνον τοὺς ἐνδιαφερομένους, τοὺς κληρονόμους καὶ ἄλλους ἀντιπροσώπους αὐτῶν, ὡς πρὸς δὲ τοὺς τρίτους, ἀποδεικνύουσι μόνον τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἐγγράφου.

Τὸ μέρος τοῦτο τῶν δημοσίων ἐγγράφων μόνον ὡς πλαστὸν δύναται ἵνα προσβληθῇ, τὸ δ' ἄλλο μέρος τῶν δημοσίων ἐγγράφων, ὅ,τι δηλ. διηγηματικῶς ἀναφέρεται ἐν αὐτοῖς τοῖς δημοσίοις ἐγγράφοις, καὶ ἔχει ἄμεσον συνάφειαν καὶ σχέσιν πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἐγγράφου, τοῦτο ἀποτελεῖ μὲν πλήρη ἀπόδειξιν, ἀλλὰ δύναται νὰ προσβληθῇ δι' ὁμολογίας, ὄρκου, καὶ δι' ἐγγράφων, πᾶσα δὲ ἄλλη δήλωσις τῶν τοιούτων ἐγγράφων δύναται ἵνα θεωρηθῇ ὡς ἀρχὴ ἐγγράφου ἀποδείξεως.

299. Δημόσιον ἔγγραφον, μὴ συντεταγμένον, μηδ' ἐπικεκυρωμένον νομίμως, ἐὰν διὰ τὸν λόγον τοῦτον κηρυχθῆ ἄκυρον, ἰσχύει ὡς ἰδιωτικόν, ἐὰν πάντες οἱ συμβαλλόμενοι ὑπέγραψαν αὐτό.

300. Τὰ παρὰ δημοσίας Ἀρχῆς ἐκδεδομένα δημόσια ἔγγραφα, φέροντα ὅλα τὰ γνωρίσματα τῆς ἐξωτερικῆς ἐκδόσεως αὐτῶν, καὶ περιέχοντα διαταγὴν τινα, ἢ πᾶσαν ἄλλην ἀπόφασιν, ἀποτελοῦσι πλήρη ἀπόδειξιν τοῦ περιεχομένου αὐτῶν, εἰκάζονται γνήσια καὶ ἐκτελεστὰ, μέχρις οὗ ἀποδειχθῆ ἢ πλαστογραφία, ἢ νόθευσις, ἢ ἢ μεταβολὴ αὐτῶν.

301. Τὸ περιεχόμενον δημοσίου ἐγγράφου δύναται νὰ μεταβληθῆ διὰ δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου, εἴτε δι' ἀντεγγράφου, ἀντέγγραφα δὲ, ὧν δημόσιόν τι ἔγγραφον κηρύσσεται εἰκονικόν, ἢ μεταβάλλεται τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ, ἰσχύουσι διὰ μόνους τοὺς συμβαλλομένους, τοὺς κληρονόμους, ἢ δικαιούχους αὐτῶν.

Ἰδιωτικὰ ἔγγραφα.

302. Ἰδιωτικόν ἔγγραφον εἶναι πᾶν μὴ δημόσιον ἔγγραφον, κατὰ τὸ ἄρθρον 297, καὶ φέρον μόνον τὴν ὑπογραφὴν ἢ τὴν σφραγίδα τοῦ ἐκδιδόντος αὐτό.

303. Ἐὰν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ γένηται τις ἔνστασις κατὰ δημοσίου ἐγγράφου, δεόν ἵνα δηλωθῶσιν ἐντὸς βραχείας προθεσμίας τὰ πρὸς ἀπόδειξιν αὐτῆς μέσα, περὶ τοῦ παραδεκτοῦ τῶν ὁποίων τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει ἀμέσως.

304. Ἰδιωτικόν ἔγγραφον, φέρον ὑπογραφὴν ἐπικεκυρωμένην παρὰ συμβολαιογράφου νομίμως, ἢ ἀνα-

γνωρισθὲν προσηκόντως, ἢ θεωρηθὲν ἀνεγνωρισμένον κατὰ νόμον. ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν μεταξύ τῶν ὑπογραψάντων αὐτό, τῶν κληρονόμων καὶ λοιπῶν δικαιούχων αὐτῶν.

305. Ἰδιωτικόν ἔγγραφον ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ὑπὲρ τοῦ ἐκδόντος τότε μόνον, ὅταν ὁ ἀντίδικος αὐτοῦ προσήγαγεν αὐτό, ἢ τοῦλάχιστον αὐτὸς οὗτος ἐποίησε χρῆσιν αὐτοῦ.

306. Ἰδιωτικόν ἔγγραφον, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ πολλῶν, ἐχόντων ἰδίας ὑποχρεώσεις ἐν αὐτῷ, δεόν ἵνα συνταχθῆ εἰς τόσα πρωτότυπα, ὅσοι οἱ ἔχοντες ἰδίας ὑποχρεώσεις, καὶ μνημονεύη ἐν τέλει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γενομένων πρωτοτύπων, ἄλλως ἰσχύει ὡς ἰδιωτικόν κατὰ τῶν ὑπογραψάντων. Ἡ ἐκτέλεσις ὅμως τοῦ τοιοῦτου ἐγγράφου ἐν μέρει ἢ καθόλου, καλύπτει ὡς πρὸς τὸν ἐκτελέσαντα τὰς ἀκυρότητας τῆς ἐλλείψεως πολλῶν πρωτοτύπων, καὶ τῆς μνείας τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πρωτοτύπων.

307. Πᾶν ἔγγραφον δανείου καὶ πᾶσα σύμβασις, περιέχουσα ὑποχρέωσιν ἐνὸς μόνου προσώπου, συντάσσεται εἰς ἐν καὶ μόνον πρωτότυπον, καὶ ὑποχρεοῖ τὸν ὑπογράψαντα.

308. Ἡ χρονολογία τῶν ἰδιωτικῶν ἐγγράφων δὲν θεωρεῖται βεβαία διὰ τοὺς τρίτους.

309. Λαμβάνουσιν ὅμως βεβαίαν χρονολογίαν διὰ τοῦ θανάτου ἐνὸς τῶν ὑπογραψάντων αὐτὰ, διὰ τῆς κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους ἢ τῆς Ἐκκλησίας θεωρήσεως αὐτῶν παρὰ συμβολαιογράφου ἢ ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου, καὶ διὰ τῆς καταχωρίσεως τοῦ περιεχομένου αὐ-

τῶν κατὰ τὸ οὐσιῶδες αὐτῶν μέρος εἰς δημόσιον ἔγγραφον.

310. Ἐκεῖνος, καθ' οὗ προσήλθη ἰδιωτικὸν ἔγγραφον, ὀφείλει ἵνα ἀναγνωρίσῃ τὴν ὑπογραφὴν του, ἢ ἀρνηθῆ αὐτήν, ἢ ἐὰν ἦναι κληρονόμος, ἢ ἄλλος, ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐκδόντος, καὶ δὲν θέλει, ἵν' ἀναγνωρίσῃ αὐτὸ, πρέπει ἵνα δηλώτῃ ὅτι δὲν γνωρίζει τὴν ὑπογραφὴν· ἐὰν δὲ οὗτος οὔτε τὸ ἐν, οὔτε τὸ ἄλλο πράξῃ, θεωρεῖται τὸ ἔγγραφον ὡς ἀνεγνωρισμένον.

311. Ὁ ἀναγνωρίσας τὴν γνησιότητα τῆς ὑπογραφῆς δὲν δύναται ν' ἀρνηθῆ τὰ ἐν τῷ ἐγγράφῳ διαλαμβανόμενα, ἐκτὸς ἐὰν ἀποδειχθῆ κατὰ τοῦτο ἀπάτη ἢ νόθευσις.

312. Ἐὰν ἀρνηταί τις τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ, ἢ λέγῃ ὅτι δὲν γνωρίζει αὐτήν, ὁ προσάγων τὸ ἔγγραφον πρέπει ν' ἀποδείξῃ τὴν γνησιότητα τῆς ὑπογραφῆς κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίαν, εἰ δυνατόν, ἄλλως καὶ εἰς ἐπομένην συνεδρίαν.

313. Ἡ τῆς γνησιότητος ἀπόδειξις γίνεται δι' ὄρκου, ἢ διὰ πραγματογνωμοσύνης.

314. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ὁ ἐπαχθεὶς ὄρκος κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν ἢ γίνεται δεκτὸς καὶ ἐκτελεῖται, ἢ ἀντεπάγεται. Εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν, τὸ δικαστήριον ἢ ἐνεργεῖ αὐτὸ ἀπ' εὐθείας δημοσίᾳ ἐπὶ ἀκροατηρίου τὴν πραγματογνωμοσύνην, κατὰ τὸ ἄρθρον τὸ σχετικὸν, καὶ ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως, ἢ μὴ, τῆς ἀμφισβητουμένης ὑπογραφῆς, ἢ προσκαλεῖ τοὺς διάδικους, ἵνα ὀνομάσωσιν ἐκάτερος αὐτῶν ἀνά ἓνα καὶ ἐκ συμφώνου τρίτον, πραγματογνώμονα, καὶ ἐν ἀρνήσει ἢ

διαφωνία τῶν διαδίκων, ὀρίζει τὸν τρίτον [ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἢ καὶ ἔξωθεν, ὅπως ἐν κοινῇ συνεδρίᾳ ἀποφανθῶσι περὶ τῆς γνησιότητος τῆς ὑπογραφῆς.

315. Τὸ δικαστήριον ὀρίζει ἐν ἀρνήσει τῶν διαδίκων, καὶ τοὺς πραγματογνώμονας αὐτῶν.

316. Ὡς πρὸς τοὺς πραγματογνώμονας τούτους, ἰσχύει τὸ ἄρθρον 250 καὶ ἐπ.

317. Ὁ ἐπισπεύδων διάδικος λαμβάνει τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου ἐν ἐγγράφῳ τούτου ἀπευθυνομένῳ εἰς τοὺς διορισθέντας πραγματογνώμονας, καὶ ἀνακοινῶι τοῦτο εἰς αὐτοὺς διὰ τοῦ κλητῆρος τοῦ δικαστηρίου.

318. Διὰ τοῦ ἐγγράφου τούτου προσκαλοῦνται οἱ πραγματογνώμονες, ἵνα ἐκτελέσωσι τὴν ἐντολὴν αὐτῶν ταύτην ἐντὸς ὠρισμένης προθεσμίας, καὶ ὑποβάλωσι τὴν ἔκθεσιν πραγματογνωμοσύνης εἰς τὸ δικαστήριον.

319. Οἱ πραγματογνώμονες συνέρχονται ἐν ὠρισμένῳ τόπῳ, ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων, ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, καὶ προβαίνουσιν εἰς τὴν πραγματογνωμοσύνην, ἐν δ' ἀνάγκῃ κλητεύονται οἱ διάδικοι, ὅποτε προβαίνουσιν εἰς τὴν πραγματογνωμοσύνην ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἑτέρου αὐτῶν.

320. Οἱ πραγματογνώμονες παραβάλλουσι τὴν ἀμφισβητουμένην ὑπογραφὴν πρὸς ἄλλας τοιαύτας τοῦ αὐτοῦ, ὑπαρχούσας ἐν ἀναμφισβητήτοις δημοσίοις ἐγγράφοις, ἢ ἐν ἰδιωτικοῖς μὲν ἀλλὰ μὴ ἀμφισβητούμενοις ὑπὸ τοῦ ἰδίου, καὶ ἀκούουσι τοὺς κατὰ τὴν σύνταξιν καὶ ὑπογραφὴν τοῦ ἐπιδίκου ἐγγράφου παρόντας καὶ ὑπογράφαντας, ἢ παρόντας μόνον μάρτυρας, δύνανται δὲ ἵνα

υποχρεώσωσι καὶ τὸν ἀρνούμενον τὴν ὑπογραφὴν ταύτην διάδικον, ἵνα γράψῃ καθ' ὑπαγόρευσιν αὐτῶν φράσεις τινας, ἢ καὶ ὀλοκλήρους περιόδους, καὶ ὑπογράψῃ ταύτας.

321. Οἱ πραγματογνώμονες, περὶ ὧν ἰσχύει τὸ σχετικὸν ἄρθρον, ὀφείλουσιν ἵνα συντάξωσιν ἔκθεσιν πραγματογνωμοσύνης παμφηφεί ἢ διὰ πλειοψηφίας, καὶ ὑποβάλωσιν αὐτὴν εἰς τὸ δικαστήριον, ὅπερ ἀποφαίνεται περὶ αὐτῆς κατὰ τὸ προμνησθὲν ἄρθρον.

322. Ὁ εἰς ἀπόδειξιν τῆς γνησιότητος τῆς ὑπογραφῆς ὑπόχρεως διάδικος δέον ἵνα προσαγάγῃ, ἢ ὑποδείξῃ ποῦ εὔρηται τὰ δημόσια ἔγγραφα, ἅτινα ἐπικαλεῖται, καὶ δηλώσῃ τοὺς αὐτόπτας ἢ ὑπογράψαντας μάρτυρας.

323. Τὸ δικαστήριον λαμβάνει τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς συμπαραβολὴν ἐγγράφων, ὧν ἢ προσαγωγὴ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἢ παρὰ τοῖς πραγματογνώμοσιν εἶναι ἀδύνατος.

324. Ἄν τὸ ἐπίδικον ἔγγραφον διὰ ξέσματος ἢ ἄλλου προφανοῦς τρόπου εἶναι ἐπὶ τοσοῦτον μεταβεβλημένον, ὥστε ὁ δικαστὴς ἐκ πρώτης ὄψεως δύναται ἵνα γνωρίσῃ τὴν μὴ γνησιότητα αὐτοῦ, τὸ δικαστήριον δὲν λαμβάνει αὐτὸ ὑπ' ὄψιν, ἀλλ' ἀπορρίπτει τοῦτο.

325. Ἐν περιπτώσει δικαστικῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἀμφισβητουμένης ὑπογραφῆς, ὁ ἀρνηθεὶς διάδικος καταδικάζεται εἰς τὰ ἔξοδα τῆς πραγματογνωμοσύνης, εἰς πρόστιμον μιᾶς ἕως δύο λιρῶν καὶ εἰς ἀποζημιώσεις, ἐὰν ὁ ἀντίδικος αὐτοῦ πράγματι ἐζημιώθῃ ἐκ τῆς τριαύτης ἀρνήσεως.

326. Ἐὰν ἰδιωτικὸν ἔγγραφον ἦναι τόσον ἀρχαῖον, ὥστε δὲν δύναται τις ἵνα γνωρίσῃ τὴν γνησιότητα τῆς

ὑπογραφῆς, καὶ ἐὰν δὲν ὑπάρχωσιν ἄλλα ἔγγραφα πρὸς παραβολὴν, τὸ δικαστήριον αὐτεπαγγέλτως διορίζει τρεῖς πραγματογνώμονας ἐκ τῶν ἐχόντων πείραν περὶ τὰ ἀρχεῖα καὶ τὰ ἀρχαῖα ἔγγραφα, οἵτινες ἐνεργοῦσι κατὰ τὰ σχετικὰ ἄρθρα.

4. Προδβολὴ τῆς γνησιότητος ἐγγράφου τινός.

327. Πᾶν ἔγγραφον δύναται ἵνα προσβληθῇ, ὡς πλαστὸν, τὰ δὲ ἰδιωτικά, καὶ ὅταν ἀκόμη διὰ συμπαραβολῆς πρὸς ἄλλα χειρόγραφα ἀπεδείχθησαν γνήσια, ἢ δὲ περὶ τοῦτου ἔνστασις δύναται νὰ προταθῇ εἰς πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης.

328. Καὶ ἐὰν ἡ πλαστογραφία ἀποδίδηται εἰς ὠρισμένον πρόσωπον, ἢ ἐξέτασις αὐτῆς γίνεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐν ᾧ ὑπάρχει ἐκκρεμῆς ἢ δίκη. Ἐὰν δὲ ἀπορρίψῃ τὴν ἔνστασιν πλαστότητος, ὁ προτείνας ταύτην διάδικος εὐθύνεται διὰ τὴν πληρωμὴν ἱπροστίμου μιᾶς ἕως πέντε λιρῶν ὀθωμ. καὶ τῶν ἐξόδων καὶ ζημιῶν τοῦ ἀντιδίκου.

§ 5. Ἀντίγραφα.

329. Τὸ νομίμως κεκυρωμένον ἀντίγραφον παρέχει ἀπόδειξιν τοῦ περιεχομένου τοῦ πρωτοτύπου, ἐφ' ὅσον τὸ πρωτότυπον σώζεται, καὶ δύναται ἵνα παρουσιασθῇ ἅμα αἰτηθῇ κατ' ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου.

330. Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ πρωτοτύπου, τὸ ἀντίγραφον ἰσχύει, ὡς τὸ πρωτότυπον.

1) Ἐὰν ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων, ἢ ἐὰν ὁ καθ' οὗ προσάγεται, ἔκαμε χρῆσιν αὐτοῦ.

2) 'Εάν επεκυρώθη υπό τῆς συνταξάσης αὐτὸ Ἀρχῆς, ἀποδεικνύεται δὲ ὅτι τὸ πρωτότυπον ἀπωλέσθη ἢ ἐξηφανίσθη ἐξ αἰτίας τοῦ καθ' οὗ διεξάγεται ἢ ἀπόδειξις, ἢ ὑποκρύπτεται ὑπὸ τοῦ ὀφείλοντος ἵνα ἐπιδείξῃ τὸ πρωτότυπον.

3) 'Εάν ἦναι ἀρχαῖον καὶ ἀνύποπτον καὶ εὐρίσκηται εἰς δημόσια ἀρχεῖα.

4) 'Εάν ἐλήφθη ἐκ τοῦ πρωτοτύπου ὑπὸ δημοσίου ὑπαλλήλου, παρόντων τῶν ἐνδιαφερομένων.

'Αντίγραφα, ἐξ ἀντιγράφων ληφθέντα, θεωροῦνται ὡς πρωτότυπα, ἐὰν ἀμφοτέρωθεν ἐγένοντο κατὰ τὰ ἐδάφια τοῦ ἡγουμένου ἄρθρου.

331. 'Αντίγραφον, ληφθὲν ὑπὸ δημοσίου ὑπαλλήλου ἐξ ἰδιωτικοῦ πρωτοτύπου, ἰσχύει ὡς πρωτότυπον, ἐὰν ἐγένετο ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δι' αὐτοῦ ὑποχρεομένου, ὅστις βεβαιῶσ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς ἐκ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἢ ὑπ' ἄλλου, τὸν ὁποῖον ἀντιπροσωπεύει, γεγραμμένου ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου.

§ 6. 'Επίδειξις ἐγγράφων.

332. Πᾶς διάδικος δικαιούται ἵνα προτείνῃ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, πρὸ τοῦ ὁποῖου εἶναι ἐκκρεμῆς ἡ δίκη, ὅπως ὑποχρεωθῇ ὁ ἀντίδικος αὐτοῦ, ἢ τρίτος, δυνάμενος νὰ προσκληθῇ νομίμως, ἵνα ἐπιδείξῃ ὠρισμένα τινὰ ἔγγραφα, ἀναγκαῖα εἰς τὴν ὀρθὴν ἐξέτασιν τῆς δίκης.

333. Τὸ δικαστήριον βεβαιωθὲν, ὅτι τὰ ζητούμενα ἔγγραφα δύνανται νὰ ἔχωσιν ἐπιρροὴν εἰς τὴν δίκην, ἀποδέχεται τὴν αἴτησιν, καὶ ἐὰν ὁ καθ' οὗ αὕτη εἶναι ὁ ἀντίδικος τοῦ αἰτοῦντος, καὶ ἀρνεῖται ὅτι κατέχει τὰ ἔγ-

γραφα ταῦτα, ἢ ἰσχυρίζεται ὅτι δὲν γνωρίζει ταῦτα, οὐδὲ τὸν κατέχοντα αὐτὰ, ἐπάγεται αὐτῷ ὄρκος περὶ τούτων. 'Εὰν δὲ ἀρνηθῇ ἵνα ὀρκισθῇ, ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ αἰτοῦντος θεωρεῖται ἀληθής.

'Αλλ' ἐὰν ὁ ἀρνούμενος, ἵνα ἐπιδείξῃ ταῦτα, εἶναι τρίτος, δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐπίδειξιν αὐτῶν, ἐὰν βεβαιώσῃ ἐνόρκως, ὅτι ἡ ἐπίδειξις αὐτῶν ἤθελε βλάψῃ αὐτόν.

'Εν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει ὁ τρίτος εὐθύνεται διὰ τὰς προσηκούσας ἀποζημιώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

ΟΡΚΟΣ

334. Ὡς μέσον ἀποδείξεως θεωρεῖται μόνον, ἐὰν ἐπάγῃται παρ' ἐνὸς τῶν διαδίκων εἰς τὸν ἕτερον (ἐπακτὸς), ἢ ἐὰν ἐπιβάλληται παρὰ τοῦ δικαστηρίου αὐτεπαγγέλτως εἰς τὸν ἕτερον τῶν διαδίκων.

§ 1. 'Επακτὸς ὄρκος.

335. Πᾶς δικαιούμενος νὰ διεξαγάγῃ δίκην τινὰ καὶ ὑπόχρεως ἵνα ἀποδείξῃ ταύτην, δύναται εἰς ὅλας αὐτοῦ τὰς διαφορὰς, ἐκτὸς ἐὰν ἀπαγορεύηται ὑπὸ τοῦ νόμου, ἢ τὸ δικαστήριον θεωρῇ τὸ ἐναντίον ἀποδεδειγμένον, ἵνα ἐπάγῃ ὄρκον εἰς τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, οὐ μόνον περὶ παντὸς πράγματος, ἀφορῶντος προσωπικῶς αὐτόν, τοὺς δικαιοπαρόχους ἢ

ἀντιπροσώπους αὐτοῦ, εἴτε ὑπάρχουσιν ἄλλαι ἀποδείξεις εἴτε μὴ, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς γνώσεως, ἢ μὴ, γεγονότος, οὔτινος δὲν μετέσχε προσωπικῶς.

336. Τὸ δικαστήριον, δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, ἀποδεχόμενον τὴν ἐπαγωγὴν τοῦ ὄρκου, ὀρίζει,

τὸν τύπον τοῦ ὄρκου, ὡς διευτυπώθη, ἐὰν ἦναι νόμιμος καὶ δὲν ὑπῆρξεν ἀμφισβήτησις περὶ τούτου, ἢ ἐν περιπτώσει ἀμφισβήτησεως διατυποῖ αὐτόν·

τὸ πρόσωπον, ὅπερ θέλει δώσει τὸν ὄρκον, τὴν προθεσμίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας δοθήσεται οὔτος, τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν καθ' ἃς δοθήσεται, καὶ

τὸ δικαστήριον ἢ τὸν εἰσηγητὴν ἐνώπιον τῶν ὁποίων δοθήσεται.

337. Ὁ εἰς ὃν ἐπήχθη διὰ τῆς ἀποφάσεως ὄρκος ὀφείλει ἵνα δηλώσῃ ἀμέσως μὲν, ἐὰν ἦναι παρῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως, ἐὰν δέχῃται καὶ ἦναι ἕτοιμος ἵνα δώσει, συνωδᾶ τῇ ἀποφάσει, τὸν ἐπαχθέντα ὄρκον, ἢ ἀντεπαγάγῃ αὐτόν,

Ἄν παρῶν ὢν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, δηλώσῃ ὅτι δέχεται τοῦτον, ὀφείλει ἵνα δώσει αὐτόν ἀμέσως συνωδᾶ τῇ ἀποφάσει·

Ἐὰν ἀντεπάγῃ αὐτόν, ὁ εἰς ὃν ἀντεπάγεται ὁ ὄρκος, ὀφείλει νὰ ἔρκισθῇ τὸ ἐναντίον τοῦ ἐπαχθέντος ὄρκου.

Ἐὰν ὁ εἰς ὃν ἐπήχθη ἢ ἀντεπήχθη ὁ ὄρκος, ἀρνηθῇ νὰ δώσει τὸν ὄρκον, ἢ ἀφήσῃ νὰ παρέλθῃ ἄπρακτος ἢ προθεσμία τῆς δόσεως τοῦ ὄρκου, θεωρεῖται ὡς ὠμολογημένον τὸ θέμα τοῦ ἐπαχθέντος ἢ ἀντεπαχθέντος ὄρκου.

338. Ἐὰν ὁ ὄρκος δοθῇ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἢ συζητήσεις γίνεται ἀμέσως ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως.

339. Ἐὰν ὁ ἐπάγων τὸν ὄρκον προσαγάγῃ πρὸ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ ὄρκου ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ ἄλλα ἀποδεικτικὰ μέσα, ὁ ὄρκος θεωρεῖται ἐπαγόμενος ἐπιβοηθητικῶς, δηλαδή ὡς ἐπαγόμενος ἐν ἣ περιπτώσει τὰ προσαγόμενα ἀποδεικτικὰ μέσα δὲν ἤθελον θεωρηθῆ ἐπαρκῆ.

340. Ὁ εἰς ὃν ἐπήχθη ἢ ἀντεπήχθη ὁ ὄρκος ὀφείλει νὰ δώσει αὐτόν συνωδᾶ τῷ τύπῳ τοῦ ὄρκου ἐπὶ ποινηῇ ἵνα θεωρηθῇ ὡς μὴ δοὺς αὐτόν, καὶ ἐὰν ἀκόμη πρότερον ἔκαμεν ἀντιρρήσεις περὶ αὐτοῦ· κατ' ἐξαιρέσιν ὁμοως δύναται ἵνα δώσει ἐπέξηγήσεις τινάς, ἢ τροποποιήσῃ αὐτόν εἰς σημεῖον ἀσήμαντον.

Ἐὰν ὁ ἀντεπαχθεὶς ὄρκος περιέχῃ προσθήκην τινὰ, μὴ ἐνδιαλαμβανομένην ἐν τῷ τύπῳ τοῦ ἐπαχθέντος ὄρκου, δικαιούται ὁ εἰς ὃν ἀντεπήχθη, ἵν' ἀποποιηθῇ αὐτόν ἀζημίως.

341. Ὁ δοθεὶς ὄρκος κατ' ἐπαγωγὴν ἢ ἀντεπαγωγὴν παρέχει πλήρη ἀπόδειξιν τοῦ θέματος αὐτοῦ καὶ ἀνταπόδειξις, οὐδ' αὐτὴ ἢ περὶ ψευδορκίας ἀπόδειξις, δὲν ἐπιτρέπεται, ἐπιφυλάττεται ὁμοως τῷ ἀντιδίκῳ αὐτοῦ τὸ δικαίωμα τῆς ποινικῆς καταδιώξεως.

342. Ἐὰν ὁ εἰς ὃν ἐπήχθη ἢ ἀντεπήχθη ὁ ὄρκος, δὲν ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ταχθεῖσαν ἡμέραν πρὸς δόσιν αὐτοῦ, τὸ δικαστήριον, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἀντιδίκου, δικάζον ἐρήμην, κηρύττει τὸν μὴ ἐμφανισθέντα ἔκπτωτον τοῦ δικαιώματος ἵνα δώσει τὸν ὄρκον, καὶ ὡς μὴ δόντα αὐτόν, καὶ ὀρίζει καὶ τὰς συνεπείας τῆς μὴ δόσεως αὐτοῦ, ἐὰν δὲν ὤρισεν ἤδη ταύτας.

343. Ὁ ἐπαγαγὼν ἢ ἀντεπαγαγὼν τὸν ὄρκον διάδικος δὲν δύναται ν' ἀνακαλέσῃ αὐτόν μετὰ τὴν ἀποδο-

χὴν παρὰ τοῦ εἰς ὃν ἐπήχθη ἢ ἀντεπήχθη, δύναται ὁμοίως ἐκάτερος αὐτῶν ν' ἀνακαλέσῃ αὐτὸν πρὸ τῆς ἀποδοχῆς.

344. Ἐάν ὁ εἰς ὃν ἐπήχθη ἢ ἀντεπήχθη ὁ ὅρκος διάδικος δὲν γινώσκῃ ὁ ἴδιος τὸ πρᾶγμα, ὀφείλει ἵνα ζητήσῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου δι' ἀποφάσεώς του ἵνα δώσῃ τὸν ὅρκον τῆς μὴ γνώσεως διὰ τῆς προσθήκης ἐν ἀρχῇ τοῦ ὅρκου, ἀντὶ τῆς φράσεως « δὲν εἶναι ἀληθές », τῶν λέξεων « ὅτι καίπερ προσπαθήσας ν' ἀνακαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν δὲν ἠδυνήθη ἵνα πεισθῇ » κτλ.

345. Ὁ τῆς μὴ γνώσεως ὅρκος ἔχει τὰς αὐτὰς νομίμους συνεπείας τοῦ ὅρκου περὶ τῆς ἀληθείας πράγματός τινος.

346. Ὁ ὅρκος δίδεται προσωπικῶς παρὰ τοῦ εἰς ὃν ἐπάγεται ἢ ἀντεπάγεται, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ, ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ ἐπὶ τούτῳ διοριζομένου προσώπου ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἢ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἢ ἐν τῷ τόπῳ τῆς δόσεως αὐτοῦ, παρὰ μὲν τῶν λαϊκῶν τιθέντων τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ λεγόντων τὰ ἐξῆς καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ ἐπὶ τῆς ὀρκοδοσίας εἰδικοῦ προσώπου « Ὁμνύω, εἰδὼς κάλλιστα, ὅτι ὁ Θεὸς καὶ ὁ νόμος τιμωροῦσι τὸν λαμβάνοντα ψευδῆ ὅρκον, ὅτι δὲν εἶναι ἀληθές ὅτι κτλ. συνωδὰ τῷ θέματι τοῦ ὅρκου », παρὰ δὲ τῶν ἱερωμένων, τιθεμένης τῆς δεξιᾶς χειρὸς αὐτῶν ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ λεγόντων τὰ ἐξῆς, προκειμένου τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ ἐπὶ τῆς ὀρκοδοσίας εἰδικοῦ προσώπου,

« διαβεβαιῶ ἐν βάρει τῆς ἱερατικῆς ἢ ἀρχιερατικῆς

μου συνειδήσεως, ὅτι δὲν εἶναι ἀληθές ὅτι κτλ. συνωδὰ τῷ θέματι τοῦ ὅρκου ».

347. Ὁ εἰς ὃν ἐπήχθη ἢ ἀντεπήχθη ὁ ὅρκος, δίδει αὐτὸν, ἂν μὲν πρόκηται περὶ πράξεως προσωπικῆς αὐτοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρ. 336, ἂν δὲ πρόκηται περὶ πράξεως τρίτου προσώπου, κατὰ τὸ ἄρθρ. 334.

348. Κατὰ τὴν δόσιν τοῦ ὅρκου δύναται ὁ μέλλων ἵνα δώσῃ αὐτὸν, ἐάν ἤθελεν ἀποσύρῃ προηγουμένως ἰσχυρισμούς, ἢ ὁμολογήσῃ τὰ πρότερον ἀμφισβητηθέντα πράγματα, ἵνα περὶ ὅσον τὸν ὅρκον κατὰ ταῦτα, καὶ διορθώσῃ ἀσημάντους ἰσχυρισμούς, εἰσχωρήσαντας εἰς τὸν τύπον τοῦ ὅρκου.

349. Καὶ εἰς νομικὰ πρόσωπα ἐπάγεται ὅρκος, ἀλλὰ περὶ τῆς παραδοχῆς, ἀποποιήσεως ἢ ἀντεπαγωγῆς τοῦ ὅρκου, ἐκ μέρους αὐτῶν, ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τῶν νομίμως ἀντιπροσωπευόντων αὐτά.

350. Προκειμένου περὶ δόσεως ὅρκου παρ' ἀσθενοῦς ἢ Ἀρχιερέως, ἢ δόσις τοῦ ὅρκου γίνεται οἴκοι, διοριζομένου εἰσηγητοῦ μετ' ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου, κατὰ τὰ ἄρθρα 264 καὶ 343.

351. Ἡ ὀρκοδοσία ἐπὶ τῶν νομικῶν προσώπων γίνεται

1) παρὰ τῶν νομίμων προϊσταμένων αὐτῶν, ἢ παρὰ τινῶν μόνον μελῶν αὐτῶν, ἐάν αἱ πράξεις τούτων ἀποτελῶσι τὸ ἀντικείμενον τοῦ ὅρκου,

2) τοῦναντίον δὲ παρ' ὄλων τῶν μελῶν, ἐάν τὸ νομικὸν πρόσωπον συνίσταται ἀπὸ 7 ἢ ὀλιγώτερα μέλη.

352. Ἐάν ὁ ὅρκος ἐπήχθη εἰς πλείονας ὁμοδίκους, ὀφείλουσιν ἅπαντες ἵνα ὁμόσωσιν ἕκαστος δι' ἑαυτόν.

Ὁ ὄρκος ἐνὸς ἐκάστου, ἢ ἡ ἄρνησις, δὲν ὠφελεῖ, οὐδὲ βλάπτει τοὺς λοιπούς.

353. Ὅσακις ἐν δίκῃ τινὶ ὑπάρχουσι πολλοὶ ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι, καὶ εἰς ἓνα τούτων ἐπήχθη ἢ ἀντεπήχθη ὁ ὄρκος, καὶ ἐδόθη παρ' αὐτοῦ, ἀπαλλάσσονται καὶ οἱ λοιποί. Τάνάπαλιν, ἐάν τις τῶν πολλῶν, ἐχόντων ἀλληλέγγυα δικαιώματα, ἐπήγαγεν ἢ ἀντεπήγαγεν ὄρκον τῷ ἀντιδίκῳ, καὶ οὗτος ἔδωκε τὸν ὄρκον, στεροῦνται ἅπαντες τοῦ δικαιώματος τούτου. Τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα ἀνατρέπονται ἐν περιπτώσει συμπαιγνίας.

354. Ὁ εἰς τὸν πρωτοφειλέτην ἐπαχθεὶς ἢ ἀντεπαχθεὶς, καὶ παρ' αὐτοῦ γενόμενος ὄρκος, ἀπαλλάττει καὶ τοὺς ἐγγυητάς, καὶ τάνάπαλιν ὁ τοῦ ἐγγυητοῦ ὄρκος ἀπαλλάσσει τὸν πρωτοφειλέτην, ἐάν ὁ ἐγγυητὴς ἤθελεν ὀρκισθῆναι περὶ τῆς ἀρνήσεως τοῦ ἐπιδίκου ἀντικειμένου, καὶ οὐχὶ περὶ τῆς μὴ ἐγγυήσεως αὐτοῦ.

355. Ἐάν ὁ εἰς ὃν ἐπήχθη ἢ ἀντεπήχθη ὄρκος ἀποθάνῃ, ἢ καταστῆ ἀνίκανος νὰ ὀρκισθῆ, πρὶν ἢ δηλώσῃ τὴν ἀποδοχὴν αὐτοῦ, ἢ δώσῃ αὐτὸν, χορηγεῖται εἰς τοὺς κληρονόμους τοῦ θανόντος, ἢ εἰς τὸν κηδεμόνα τοῦ ἀνικάνου νέα προθεσμία πρὸς δήλωσιν καὶ δόσιν τοῦ ὄρκου, ἢ μόνον πρὸς ὀρκοδοσίαν, κατὰ τὰ ἄρθρα 334 καὶ ἐπ. Ἐάν οὗτοι δὲν δύνανται ἵνα ὁμόσωσι περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ πράγματος, ἐπιτρέπεται εἰς αὐτούς, ἵνα δώσωσι τὸν ὄρκον τῆς μὴ γνώσεως.

Περὶ τῆς ἀποδοχῆς, ἀποποιήσεως, ἀντεπαγωγῆς καὶ δόσεως τοιοῦτου ὄρκου, καὶ περὶ τῶν συνεπειῶν αὐτῶν, ἰσχύουσι τὰ ἄρθρα 334 καὶ ἐπ.

456. Ἀνίκανοι πρὸς ὀρκοδοσίαν εἶναι α') οἱ ἀνήλι-

κοι, οἱ μὴ συμπληρώσαντες τὸ 18^{ον} ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, β') πάντες οἱ μὴ δυνάμενοι ἵνα διαχειρίζονται τὰ ἐπίδικα δίκαια αὐτῶν ἕνεκα ἀνεγνωρισμένης μανίας, παραφροσύνης καὶ ἐντελοῦς βλακίας, κατ' ἀπόφασιν προηγουμένην τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, ἢ ἕνεκα τῶν αὐτῶν περιστατικῶν κατ' ἐκτίμησιν τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου.

357. Καὶ εἰς τοὺς ἀνικάνους πρὸς ὀρκοδοσίαν ἢ καὶ παρὰ τούτων δύναται ἵνα ἐπαχθῆ ἢ ἀντεπαχθῆ ὄρκος, ἀλλ' ὁ ἀνίκανος πρὸς ὀρκοδοσίαν οὐδέποτε δύναται ἵνα δώσῃ τὸν ὄρκον αὐτοπροσώπως.

358. Ὅσακις πρόκειται νὰ ὁμόσῃ ὁ ἀνίκανος πρὸς ὀρκοδοσίαν, ὁ ἀντίδικος αὐτοῦ δύναται ἐλευθέρως ἵνα περιμείνῃ ἄχρις οὗ ὁ ἀνίκανος καταστῆ ἱκανὸς πρὸς ὀρκοδοσίαν, καὶ ἐπομένως ἀναβάλλῃ τὴν ἀπόφασιν ἢ ἐπιτρέψῃ τῷ κηδεμόνι τοῦ ἀνικάνου, ἵνα δώσῃ τὸν ὄρκον τῆς γνώσεως ἢ μὴ γνώσεως.

359. Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἡγουμένου ἄρθρου, δὲν ὑποχρεοῦται τις ἵνα ἐμόσῃ δι' ἄλλου, ἀλλ' ὁ ὄρκος δέον ἵνα γίνηται αὐτοπροσώπως.

§ 2, Ὁρκος ἐπιβαλλόμενος ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

360. Τὸ δικαστήριον, ἐκτιμῶν τὰς περιστάσεις, καὶ λαμβάνον ἴπ' ὄψιν καὶ τὴν μείζονα προσωπικὴν ἀξιοπιστίαν τῶν διαδίκων, δύναται ἵνα ἐπιβάλλῃ εἰς τὸν ἕτερον αὐτῶν ἀναπληρωτικὸν ἢ ἀπαλλακτικὸν ὄρκον. Ἐκτὸς τούτων δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ ἐκτιμητικὸν ὄρκον.

α'. Ἀναπληρωτικός.

361. Ὁ ἀναπληρωτικός ἢ ἀπαλλακτικός ὄρκος δὲν ἀντεπάγεται παρὰ τοῦ εἰς ὃν ἐπεβλήθη.

362. Ὁ εἰς ὃν ἐπεβλήθη ἀναπληρωτικός ἢ ἀπαλλακτικός ὄρκος, δέον ἵνα δηλώσῃ, ἐὰν μὲν ἦναι παρῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἀμέσως, ἐὰν δέχεται ἢ ἀποποιῆται τὸν ὄρκον τοῦτον, καὶ δώσῃ τοῦτον ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 334 καὶ ἐπ., ἐὰν δὲ ἦναι ἀπῶν, ὀφείλει μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως νὰ κλητευθῆ ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας ὅπως δηλώσῃ, ἐὰν δέχεται ἢ ἀποποιῆται τὸν ὄρκον, καὶ δώσῃ αὐτὸν ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 334 καὶ ἐπ.

363. Ὅταν ὁ εἰς ὃν ἐπεβλήθη ὁ ἀναπληρωτικός ἢ ἀπαλλακτικός ὄρκος, ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας δὲν δηλώσῃ ἐὰν δέχεται, ἢ μὴ, ἢ ἀποποιηθῆ, ἢ δὲν δώσῃ αὐτὸν, θεωρεῖται ὡς ὠμολογημένον ἐκεῖνο, τοῦ ὁποίου τὸ ἐναντίον ἐπρόκειτο ἵνα βεβαιωθῆ δι' ὄρκου, ἤτοι ἐπὶ τοῦ ἀναπληρωτικοῦ ὄρκου, συμπληροῦται ἢ ἀτελής ἀπόδειξις, καὶ καθίσταται πλήρης, ἐπὶ δὲ τοῦ ἀπαλλακτικοῦ ἐξασθενεῖ ὅλως ἢ ἀσθενῆς ἀπόδειξις καὶ οὐδὲν ἀποδεικνύει.

364. Ὅσακις διὰ τῶν προσαχθεῖσῶν ἀποδείξεων καθίστανται σφόδρα πιθανὰ τὰ παρ' ἐνὸς τῶν διαδίκων λεγόμενα, τὸ δικαστήριον ἐπιβάλλει εἰς τὸν προσαγαγόντα τὰς τοιαύτας ἀποδείξεις ὄρκον ἀναπληρωτικὸν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἑλλειποῦς ἀποδείξεως.

β', Ἀπαλλακτικός,

365. Ὅσακις ὁ διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν ἀσθενῆ μόνον τεκμήρια παρέχει ὑπὲρ τῆς ἀγωγῆς ἢ ἀνταγωγῆς, ἐνστάσεως ἢ ἀντενστάσεως αὐτοῦ, τὸ δικαστήριον ἐπιβάλλει εἰς τὸν ἀντίδικον ὄρκον ἀπαλλακτικόν.

γ'. Ἐκτιμητικός.

366. Ὅσακις ὁ λόγος καὶ ἡ ὑπαρξίς ἀπαιτήσεώς τινος, ἢ παρανόμως γενομένης ζημίας, ἀποδειχθῆ ἐντελῶς, εἶναι δὲ ἀδύνατον ἵνα ἐξακριβωθῆ ἡ ποσότης καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἀπαιτήσεως, ἢ τῆς ζημίας δι' ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων, τὸ δικαστήριον ἐπιβάλλει τὸν ἐκτιμητικὸν ὄρκον εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἔχει τὴν ἀπαίτησιν, ἢ ὑπέφερε τὴν ζημίαν. Κατὰ τὴν ἐκτίμησιν ταύτην λαμβάνεται ὡς βᾶσις ἡ ἀληθῆς τιμὴ καὶ οὐχὶ ἡ κατὰ φαντασίαν· τούτου ἕνεκα τὸ δικαστήριον τάττει τὸν ὑπέρτατον ὄρον, ὃν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ ὁ ὁμνύων.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΕΝΔΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ Α΄.

ΑΝΑΚΟΠΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

367. Πᾶς διάδικος, ἢ ὁ ἐκπροσωπῶν αὐτὸν, δικασθεὶς ἐρήμην παρ' οἰουδήποτε δικαστηρίου, δύναται ἵνα ποιήσῃ ἀνακοπὴν πάντοτε μὲν καὶ ἄνευ ὄρων κατὰ τῆς ἐρήμην ἐκδοθείσης κατ' αὐτοῦ ἀποφάσεως Πρωτοδικείου ἢ Ἐφετείου, κατ' ἐξαιρέσιν δὲ καὶ ὑπὸ ὄρους κατὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, κατὰ τὰ κάτωθι ρηθισόμενα.

368. Σκοπὸς τῆς ἀνακοπῆς εἶναι ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως, ἐὰν αὕτη δὲν ᾖναι προσωρινῶς ἐκτελεστή, καὶ ἡ ἀνάκλησις καὶ ἀκύρωσις, ἢ τροποποίησις αὐτῆς παρὰ τοῦ ταύτην ἐκδόντος δικαστηρίου.

369. Ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία εἶναι 31 ἡμερῶν ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως τοῦ δικαιώματος ἀνακοπῆς, ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῆς κοινοποιήσεως τῆς κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως,

370. Ἡ κοινοποίησις γίνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 143 καὶ ἐπ., ἢ δὲ προθεσμία τῆς ἀνακοπῆς παρατείνεται, λόγῳ ἀποστάσεως, κατὰ τὰ ἄρθρα 162 καὶ ἐπ.

371. Ἡ ἀνακοπὴ γίνεται ταυτοχρόνως μετὰ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἢ κατόπιν, οὐχὶ δὲ πρὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς.

372. Ἡ παραίτησις ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνακοπῆς, γινομένη ὅπωςδῆποτε μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως, δὲν χρήζει τῆς ἀποδοχῆς τοῦ καθ' οὗ ἠδύνατο νὰ γείνη ἀνακοπὴ.

373. Ἡ κατάργησις τῆς γενομένης ἀνακοπῆς γίνεται ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ καθ' οὗ αὕτη, πρὸ τῆς ἐπὶ ἀκροατηρίου συζητήσεως, διὰ κοινοποιήσεως δικογράφου καταργήσεως τῆς ἀνακοπῆς, ἐπὶ ἀκροατηρίου δὲ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς προφορικῆς συζητήσεως, διὰ δηλώσεως καταργήσεως, καταχωριζομένης ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς συνεδρίας τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου. Ἡ τοιαύτη κατάργησις συνεπάγεται τὴν ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνακοπῆς, καὶ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ἀνακόπτοντος νὰ πληρῶσῃ τὰ δικαιώματα τοῦ καθ' οὗ αὕτη. Περὶ τούτων γίνεται καὶ ἀπόφασις, ἂν ζητηθῇ παρὰ τοῦ καθ' οὗ ἢ ἀνακοπὴ.

374. Πρὸς ἐκτέλεσιν ἐρήμην ἀποφάσεως, ὑποχρεώσεως τρίτον, ἀπέναντι τοῦ ἐτέρου τῶν διαδίκων, ἀπαιτεῖται οὗτος ἵνα προσαγάγῃ πιστοποιητικὸν τοῦ ἐκδόν-

τος τὴν ἐρήμην ἀπόφασιν δικαστηρίου, ὅτι δὲν ὑπεβλήθη εἰς αὐτὸ ἀνακοπή.

375. Τὰ τέλη καὶ ἔξοδα τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως βαρύνουσι πάντοτε τὸν ἐρήμην καταδικασθέντα, ἀλλὰ τὸ δικαστήριον δύναται μετὰ τὴν ἀνακοπὴν νὰ διατάξῃ τὸν συμφηρισμὸν αὐτῶν, λόγῳ συγγενείας τῶν διαδίκων, ἢ ἀνωτέρας βίας, κωλυσάσης τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἐρημοδικήσαντος, ἢ τὸν καταλογισμὸν αὐτῶν εἰς τὸ τέλος τῆς δίκης εἰς βάρος τοῦ ἡττηθησομένου ἐν τέλει διαδίκου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΠΡΟΔΙΚΑΣΙΑ ΑΝΑΚΟΠΗΣ

376. Ἡ ἀνακοπὴ συντάσσεται, ὡς ἡ ἀγωγή, κατὰ τὰ ἄρθρα 125 καὶ ἐπ., καὶ πρὸς τούτοις ἀναφέρει τὸ δικαστήριον, οὗ ἐνώπιον γίνεται ἡ ἀνακοπὴ, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀνακοπτομένης ἀποφάσεως, τὴν δὴλωσιν ὅτι γίνεται ἀνακοπὴ κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης, τοὺς λόγους, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ ἀνακοπὴ, τὴν αἴτησιν περὶ ἀνακλήσεως, ἐξαφανίσεως ἢ τροποποιήσεως τῆς ἀνακοπτομένης ἀποφάσεως, καὶ τὴν κλήτευσιν τοῦ ἀνακοπτομένου, ἵνα ἐμφανισθῇ ἐμπροθέσμῳ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, τοῦ ἐκδόντος τὴν ἐρήμην ἀπόφασιν πρὸς συζήτησιν τῆς ἀνακοπῆς, προσάγεται, ἐν μὲν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Κων]πόλεως εἰς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Πατριάρχην, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὸν Ἀρχιερέα ἢ Ἐξαρχον τοῦ τόπου, ἔνθα ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις, καὶ κοινοποιεῖται εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ ἀνακοπὴ.

377. Ὡς πρὸς τὴν προθεσμίαν πρὸς ἐμφάνισιν, καὶ τὴν κλήτευσιν καὶ ἐπίδοσιν ἰσχύουσι τὰ ἄρθρα 150 καὶ ἐπ., 162 καὶ ἐπ.

378. Ἡ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου διαβίβασις τῆς ἀνακοπῆς ἀποτελέσμα ἔχει τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐκτὸς ἐὰν αὕτη εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεστή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΠΙ ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΑΠΩΦΑΣΙΣ

379. Αὕτη γίνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 174 καὶ ἐπ.

380. Ἐὰν οὐδέτερος τῶν διαδίκων ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν δικάσιμον, ἢ ὑπόθεσις διαγράφεται ἐκ τοῦ πινακίου.

381. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὀρισθεῖσαν δικάσιμον ἀμφότεροι οἱ διάδικοι ἐμφανισθῶσιν, ὁ πρόεδρος ἐρωτᾷ τὸν καθ' οὗ ἡ ἀνακοπὴ, ἐὰν αὕτη ἐγένετο κατὰ τύπους συμφώνως τῷ νόμῳ καὶ ἐμπροθέσμῳ, ἢ ἂν ἔχῃ ἔνστασιν τινα κατ' αὐτῆς· ἐὰν ὁ καθ' οὗ ἡ ἀνακοπὴ προτείνῃ τὸ ἐκπρόθεσμον αὐτῆς, καὶ ἀποδεικνύῃ τοῦτο νομίμως, τὸ δικαστήριον ἀπορρίπτει αὐτήν· ἐὰν οὗτος οὐδεμίαν προτείνῃ ἔνστασιν, ἢ ἀνακοπὴ κηρύττεται δεκτή, οἱ διάδικοι ἐπανέρχονται εἰς ἣν ἦσαν θέσιν πρὸ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως, ἀλλὰ τὰ τέλη καὶ ἔξοδα τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως βαρύνουσι πάντοτε τὸν καταδικασθέντα, πλὴν τῆς ἐξαιρέσεως τοῦ ἄρθρου 375.

382. Ἡ συζήτησις τῆς δίκης ἄρχεται κατ' ἀντιμωλίαν, κατὰ τὰ ἄρθρα 202 καὶ ἐπ.

383. Ἐὰν ὁ ἀνακόπτων δὲν προσέλθῃ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν δικάσιμον ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου πρὸς συζήτησιν τῆς ἀνακοπῆς, μηδὲ δικαιολογήσῃ προσηκόντως διὰ πιστοποιητικοῦ, ἀρμοδίως ἐκδεδομένου καὶ ἐπικεκρωμένου τὴν μὴ ἐμφάνισιν αὐτοῦ, τὸ δικαστήριον ἐπὶ τῇ ἀπλῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐμφανισθέντος ἀνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης λόγου τινός, ἀπορρίπτει τὴν ἀνακοπὴν, καὶ καταδικάζει τὸν μὴ ἐμφανισθέντα εἰς τὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς δίκης.

384. Κατὰ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως τοῦ ἡγουμένου ἄρθρου, δὲν ἐπιτρέπεται νέα ἀνακοπὴ, δύναται ὅμως ὁ καταδικασθεὶς νὰ ἐφεσιβάλλῃ τὴν ἀπόφασιν, ἐὰν ἡ δίκη αὐτοῦ ἦναι ἐπιδεκτικὴ ἐφέσεως,

385. Ἐὰν ὁ καθ' οὗ ἡ ἀνακοπὴ δὲν προσέλθῃ τὴν ὀρισθεῖσαν δικάσιμον ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, τὸ δικαστήριον, δεχόμενον τὴν ἀνακοπὴν, δικάζει καὶ τοῦτον ἐρήμην, κατὰ τὰ ἄρθρα 200 καὶ ἐπ., τὴν δὲ τοιαύτην ἀπόφασιν δύναται οὗτος ἵνα ἀνακόψῃ, κατὰ τὰ ἄρθρα 367 καὶ ἐπ.

386. Ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς δίκης καὶ δικηγορικὴν ἀμοιβὴν, ἰσχύουσι τὰ ἄρθρα 123 καὶ ἐπ.

387. Ὡς πρὸς τὴν κατάρτισιν, δημοσίευσιν, σύνταξιν καὶ κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως, ἰσχύουσι τὰ ἄρθρα 49 καὶ ἐπ.

ΤΙΤΛΟΣ Β΄.

ΕΦΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΓΕΖΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

388. Πᾶς διάδικος, ἢ ὁ ἐκπροσωπῶν αὐτὸν δύναται νὰ κάμῃ ἔφεσιν ὑπὸ τοὺς κατωτέρω ὅρους, κατὰ πάσης ἀποφάσεως ὀριστικῆς ἐκκλητῶς ἐκδοθείσης ἐπὶ οἰασδήποτε δίκης τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ μικτῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων ἐν τε ταῖς Μητροπόλεσι, τῷ Ἀγίῳ Ὄρει, καὶ ταῖς Ἐξαρχίαις, καὶ ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Κωνσταντινουπόλεως διὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸν δικαστήριον, καὶ κατὰ τοῦ ἀντιδίκου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ.

389. Τρίτος, ἔχων δικαίωμα τριτανακοπῆς κατὰ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως, δύναται ἵνα παρέμβῃ εἰς τὴν ἔφεσιν.

390. Σκοπὸς τῆς ἐφέσεως εἶναι ἡ ἐξαφάνισις ἢ ἡ μεταρρύθμισις τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως, πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς δι' αὐτῆς διαπραχθείσης ἀδικίας.

391. Δὲν εἶναι ἐφεσιμοὶ αἱ ἐξῆς ὀριστικαὶ ἀποφάσεις τῶν πρωτοδικείων· α') περὶ ἀγωγῆς, ἢ ἀνταγωγῆς, ὧν ἑκατέρα δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν λ. Τ. 30, καὶ ἂν ἀκόμη τὸ ἄθροισμα αὐτῶν ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν τοῦτο, ἢ περὶ ἐτησίας προσόδου κατωτέρας τῶν λ. Τ. 5, καὶ ἂν

ἀκόμη οἱ διάδικοι ἤθελον συναινῆ εἰς τὴν ἔγερσιν τῆς ἐφέσεως, β') περὶ ὄσων διαφορῶν οἱ ἔχοντες ἰκανότητα ἵνα διαθέσωσι τὴν περιουσίαν αὐτῶν διάδικοι, παρητήθησαν ἐγγράφως τοῦ δικαιώματος τῆς ἐφέσεως, δηλώσαντες, ὅτι θέλουσιν ἵνα δικασθῶσιν ἀνεκκλήτως ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου, γ') αἱ ἐρήμην ἀποφάσεις τῶν πρωτοδικείων, πρὶν ἢ παρέλθῃ ἡ προθεσμία τῆς ἀνακοπῆς.

392. Εἶναι ἐφέσιμοι αἱ ἐξῆς ὀριστικαὶ ἀποφάσεις τῶν πρωτοδικείων ἀνεξαρτήτως τοῦ ποσοῦ αὐτῶν, α) περὶ συστάσεως, κύρους ἢ λύσεως γάμου, ἢ μνηστείας, καὶ περὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ συζυγικοῦ βίου, β') αἱ περὶ διατροφῆς, γ') αἱ περὶ κύρους, ἢ μὴ, περὶ μέμφεως καὶ περὶ ἐκτελέσεως διαθήκης, δ') αἱ περὶ ἀρμοδιότητος ἢ ἀναρμοδιότητος, λόγῳ ὕλης τοῦ δικαστηρίου, ε') αἱ περὶ παραγραφῆς, ς') αἱ περὶ ἀπροσδιορίστου ἀξίας ἀγωγῆς. Τοιαύτη ἀγωγή εἶναι ἐκείνη, ἧς τὸ ἀντικείμενον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ δὲν δύναται ἵνα ἐκτιμηθῇ, ἢ δύναται μὲν ἵνα ἐκτιμηθῇ, ἀλλ' οἱ διάδικοι δὲν ὤρισαν τὴν ἀξίαν αὐτοῦ, οὔτε ἐν ταῖς προτάσεσιν αὐτῶν καὶ ἄλλοις δικογράφοις, οὔτε κατὰ τὴν προφορικὴν συζήτησιν, ἀλλ' οὐδὲ τὸ δικαστήριον ἐξετίμησεν αὐτό.

393. Δὲν εἶναι ἐφέσιμοι πρὸ τῆς ὀριστικῆς, ἀλλ' ἐφεσιβάλλονται μόνον μετ' αὐτῆς· α') αἱ προπαρασκευαστικαί, παρεμπίπτουσαι, προδικαστικαὶ ἢ προσωριναὶ ἀποφάσεις, β') αἱ περὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, γ') αἱ περὶ ἀρμοδιότητος, ἢ μὴ τοῦ δικαστηρίου, λόγῳ προσώπου, δ') αἱ περὶ αἰτήσεως ἐξαιρέσεως δικαστοῦ ἢ δικαστῶν, ε') αἱ περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν διαδίκων, πληρεξουσίων καὶ λοιπῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν, ἐστερημένων τῆς ἰκα-

νότητος ἵνα παρίστανται ἐπὶ δικαστηρίου πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς δίκης ἐπὶ ἀκροατηρίου, ς') αἱ περὶ ἀνάγκης διορισμοῦ ἀντικλήτου, ζ') αἱ δι' ὧν τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται, ὅτι δὲν ὑπάρχει μεταβολὴ τῆς ἀγωγῆς, ἢ ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν, περὶ διορθώσεως γραφικῶν ἢ λογιστικῶν λαθῶν ἢ ἄλλων ὁμοίων ἀμαρτημάτων, ἢ διορίζει εισηγητὴν πρὸς διεξαγωγὴν ἀποδείξεων, ἢ δέχεται τὴν ἐξαίρεσιν πραγματογνωμόνων.

394. Τὰ ἄρθρα 372 καὶ 373 περὶ παραιτήσεως καὶ καταργήσεως τῆς ἀνακοπῆς, ἰσχύουσι καὶ περὶ παραιτήσεως καὶ καταργήσεως τῆς ἐφέσεως.

395. Πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐνδίκου τῆς ἐφέσεως μέσῳ προθεσμία ὀρίζεται ἐξήκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν, ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ἀντίδικον ἢ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ ἐπίδοσεως ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως, ἐὰν αὕτη ἐξεδόθη κατ' ἀντιμωλίαν, καὶ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίας, ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη ἐρήμην.

Ἐὰν ὁ ἐκκαλῶν κατοικῇ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως εἶναι ἐννεμήκοντα μιᾶς ἡμερῶν.

396. Διὰ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἔφεσιν προθεσμίας τὸ δικαίωμα τῆς ἐφέσεως καταργεῖται δι' ἀμφοτέρους τοὺς διαδίκους, οἵτινες ὅμως ἔχουσι τὸ δικαίωμα ἵνα ζητήσωσιν ἀποζημιώσεις παρ' ἐκείνων, οἵτινες ἐζημίωσαν αὐτοὺς διὰ τῆς παραλείψεως νὰ ἐνεργήσωσι τὴν ἔφεσιν ἐμπροθέσμως.

397. Ὁ ἐφεσίβλητος δύναται ἵνα κάμῃ ἀντέφεσιν κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, ἀνεξαρτήτως τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας, καὶ τῆς παραιτήσεως τῆς ἐφέσεως.

398. Ἡ ἀντέφεσις καταργεῖται διὰ τῆς παραιτή-

σεως ἢ καταργήσεως τῆς ἐφέσεως, ἢ τῆς ἀπορρίψεως αὐτῆς ὡς ἐκπροθέσμου, θεωρεῖται δὲ ὡς αὐτοτελής, καὶ ὡς τοιαύτη ἐξετάζεται ὑπὸ τοῦ ἐφετείου, ἐὰν ἐγένετο ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς ἐφέσεως, καὶ ἐπεσυνήφθη αὐτῇ ἐγγυητικόν.

399. Ἡ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου διαβίβασις τῆς ἐφέσεως ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐφεσιβληθείσης ἀποφάσεως, ἐκτὸς ἐὰν αὕτη ᾖ προσωρινῶς ἐκτελεστή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΠΡΟΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΦΕΣΕΩΣ

400. Ἡ ἔφεσις (τὸ ἐφετῆριον) συντάσσεται ὡς ἡ ἀγωγή, κατὰ τὰ ἄρθρα 125 καὶ ἐπ., καὶ πρὸς τούτοις περιέχει τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐφεσιβαλλομένης ἀποφάσεως, τὴν δήλωσιν ὅτι γίνεται ἔφεσις κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης, καὶ ὅτι ὑπάρχει ἐπισυνημμένον τῇ ἐφέσει ἐγγυητικὸν ἐπικεκυρωμένον κατὰ τάξιν περὶ τοῦ ὅτι ὁ ἐκκαλῶν παρέσχεν ἐγγύησιν ἀξιόχρεων πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ἐφεσιβλήτου διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἐφέσεως, ὁδοιπορικὰ, δαπάνας καὶ ζημίας, τοὺς λόγους, ἐφ' ὧν στηρίζεται [αὕτη, τὴν αἴτησιν περὶ ἐξαφανίσεως ἢ μεταρρυθμίσεως τῆς ἐφεσιβαλλομένης ἀποφάσεως, καὶ περὶ ἀπορρίψεως ἢ ἀποδοχῆς τῆς ἀγωγῆς, ἢ ἀνταγωγῆς, καὶ τὴν κλήτευσιν τοῦ ἐφεσιβλήτου, ἵνα ἐμφανισθῇ ἐμ-

προθέσμως ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου, διὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἐφέσεως. Σὺν τῇ ἐφέσει ὁ ἐκκαλῶν ὀφείλει νὰ ἐπισυνάψῃ καὶ προτάσεις ἐγγράφους, ἀναπτυσσούσας τοὺς λόγους τῆς ἐφέσεως, εἰς ἃς ὁ ἐφεσιβλητος ὀφείλει ν' ἀπαντήσῃ δι' ἐγγράφων ἐπίσης προτάσεων, ἃς καταθέτει εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως τῆς ἐφέσεως.

401. Ἡ ἔφεσις μετὰ τῶν προτάσεων προσάγεται ἐν μὲν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Κων]πόλεως, εἰς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Πατριάρχην, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις, εἰς τὸν Ἀρχιερέα ἢ Ἐξαρχον τοῦ τόπου, ἐνθα ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις, ἢ εἰς τὸν Ἀρχιερέα τῆς ἑδρας τοῦ ἐφετείου, καὶ κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἐφεσιβλήτον.

402. Ἡ ἀντέφεσις δύναται νὰ γείνη καὶ δι' ἐγγράφων προτάσεων μόνον, καὶ ἄνευ ἐγγυητικοῦ, καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας τῆς ἐφέσεως.

403. Ὡς πρὸς τὴν προθεσμίαν πρὸς ἐμφάνισιν, τὴν κλήτευσιν καὶ κοινοποίησιν ἰσχύουσι τὰ ἄρθρα 159 καὶ ἐπ., 164 καὶ ἐπ.,

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΠΙ ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

404. Ἡ διαδικασία κατ' ἔφεσιν γίνεται, ὡς ἐν τοῖς πρωτοδικείοις, κατὰ τὰ ἄρθρα 200 καὶ ἐπ.

405. Ὁ ἐκκαλῶν καὶ ὁ ἐφεσιβλητος, ὀφείλουσι

κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν δικάσιμον, ἵνα παραστῶσιν ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ πληρεξουσίου, ἀλλ' ἐὰν ὁ ἕτερος μόνον αὐτῶν ἐμφανισθῆ, δύναται ἵνα ζητήσῃ τὴν ἐρημοδικίαν τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος καὶ λάβῃ ἀπόφασιν κατ' αὐτοῦ, κατὰ τὰ ἄρθρα 200 καὶ ἐπ.

406. Ὁ οὕτως ἐρήμην καταδικασθεὶς, δύναται, κατὰ τὰ ἄρθρα 367 καὶ ἐπ., ἵνα ἀνακόψῃ τὴν ἐρήμην ταύτην ἀπόφασιν ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου.

407. Κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου ἐμφάνισιν τῶν διαδίκων, αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίων, ὁ πρόεδρος ἐρωτᾷ τὸν ἐφεσίβλητον, ἐὰν ἔχῃ ἐνστάσιν τινα κατὰ τῆς ἐφέσεως, ἢ περὶ τοῦ ἐκπροθέσμου αὐτῆς ἢ ἀπαρδέκτου· ἐὰν ἔχῃ ἐνστάσιν τινα, καὶ γείνη αὕτη δεκτὴ, ἢ ἐφῆσις ἀπορρίπτεται.

408. Ἐὰν ὅμως οὐδεμίαν ἔχῃ ἐνστάσιν, ἢ ἐὰν τὸ ἐφετεῖον ἀπορρίψῃ τὴν προταθεῖσαν, ἄρχεται ἢ κατ' οὐσίαν συζήτησις, καθ' ἣν ὁ μὲν ἐφεσεῖων ἀναπτύσσει προφορικῶς τὴν ἐφῆσιν καὶ τὰς προτάσεις αὐτοῦ, ὁ δ' ἐφεσίβλητος τὰς κατὰ τῆς ἐφέσεως ἐνστάσεις καὶ ἰσχυρισμοὺς καὶ τὰς προτάσεις αὐτοῦ.

409. Κατ' ἐφῆσιν, ἐκάτερος αὐτῶν δύναται ἵνα προτείνῃ εἰς ὑποστήριξιν τῆς ἐφέσεως, ἢ ἀπόκρυσιν αὐτῆς νέα γεγονότα καὶ ἀποδεικτικὰ μέσα, μὴ προταθέντα πρωτοδίκως, νὰ συμπληρώσῃ ἢ διορθώσῃ τοὺς πραγματικούς ἢ νομικούς ἰσχυρισμοὺς αὐτοῦ, ἐπεκτείνῃ ἢ περιορίσῃ τὰς κυρίας ἢ παρεπομένας αἰτήσεις, προτείνῃ ἰσχυρισμοὺς παραλειφθέντας πρωτοδίκως ἢ ἀπορριφθέντας, ἢ ἔγγραφα, ἢ ὅρκον, καὶ ἀντιτάξῃ ἐνστάσεις συμψηφισμοῦ, ζήτησιν τόκους, ἔξοδα, ἐνοίκια προικῶν ἢ ἐκ διαθήκης

κτημάτων μετὰ τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν, καὶ ἀποζημιώσεις καὶ ἄλλο ἀντικείμενον παρὰ τὸ αἰτηθὲν, ἐὰν ἢ δόσις τοῦ ἀρχικοῦ ἀντικειμένου κατέστη ἀδύνατος, ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων, δὲν δύναται ὅμως ἵνα κάμῃ νέας αἰτήσεις.

410. Ὁ πρόεδρος, ὡς καὶ πᾶς ἐφέτης, διὰ τοῦ προέδρου δύναται ἵνα ζητήσῃ ἐξηγήσεις καὶ διασαφήσεις τῶν σκοτεινῶν μερῶν τῆς συζητήσεως καὶ τῆς ὑποθέσεως.

411. Τὸ ἐφετεῖον ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐφεσιβλήτου δύναται πρὸ τῆς συζητήσεως τῆς οὐσίας, ἵνα διατάξῃ ἐπὶ ἐγγυήσῃ τὴν τῆς ἐφεσιβληθείσης ἀποφάσεως προσωρινὴν ἐτέλεσιν, ἐὰν τὸ πρωτοδικεῖον ἠρήθη ἵνα παρασχη αὐτὴν, ἢ ἀνεκκλήτως δικάζον, παρέλειψεν ἵνα ἀναφέρῃ τὸ ἀνεκκλητὸν αὐτῆς, ἢ ἐχαρακτήρισεν αὐτὴν ὡς ἐφέσιμον.

412. Τὸ ἐφετεῖον, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐκκαλοῦντος, δύναται, μετὰ ταχεῖαν κλήτευσιν τοῦ ἐφεσιβλήτου, ἵνα διατάξῃ τὴν ἀκύρωσιν ἢ ἀναστολὴν τῆς πρωτοδίκως παρὰ τὸν νόμον διαταχθείσης προσωρινῆς ἐκτελέσεως μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐφετείου.

413. Ἡ πρωτοδίκως γενομένη ὁμολογία, ἀποδογῆ, ἢ ἀντεπαγωγῆ ὅρκου, ἢ ὁρκοδοσία ἢ μὴ, καὶ ἢ ἀπαλλαγῆ ἀπὸ ὅρκου, διατηροῦσι τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν, ἐὰν ἢ πρωτόδικος ἀπόφασις, ἐν ἣ ἢ ὁμολογία, ὡς καὶ ἢ διατάξασα τὸν ὅρκον, ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τοῦ ἐφετείου, ἄλλως τὰ πάντα θεωροῦνται ὡς μὴ γενόμενα.

414. Τὸ ἐφετεῖον, ἐὰν ἀπορρίψῃ τὴν ἐφῆσιν ὡς ἀβάσιμον, ἐπικυροῖ τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν καὶ καταδικά-

ζει τὸν ἐφεσεῖοντα εἰς τὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς δίκης, καὶ εἰς τὴν δικηγορικὴν ἀμοιβήν.

415. Τὸ ἐφετεῖον, ἐὰν ἀποδεχθῆ τὴν ἔφεσιν, ἀκυροῖ τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν, ἐκδικάζει τὴν ὑπόθεσιν ἐξ ὑπαρχῆς, καὶ ἀποφασίζει περὶ αὐτῆς, ἢ τροποποιεῖ, ἢ μεταρρυθμίζει τὴν ἀπόφασιν, καὶ καταδικάζει τὸν ἠττώμενον εἰς τὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς δίκης, καὶ εἰς τὴν δικηγορικὴν ἀμοιβήν.

Καθ' ἣν περίπτωσιν ἢ οὐσία τῆς ὑποθέσεως δὲν συνεζητήθη ποσῶς κατ' ἀντιμωλίαν ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου, τὸ ἐφετεῖον ὀφείλει, ἐὰν ἀκυρώσῃ τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν, νὰ παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ πρωτοδικεῖον πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον αὐτοῦ· ἐὰν ὁμως ἢ οὐσία τῆς ὑποθέσεως συνεζητήθη μὲν κατ' ἀντιμωλίαν ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου, ἀλλὰ δὲν διευκρινίσθη ἀρκούντως, τὸ ἐφετεῖον δύναται, ἀκυροῦν τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν κατὰ τὴν κρίσιν του, ἢ νὰ κρατήσῃ τὴν ὑπόθεσιν, ἢ νὰ παραπέμψῃ αὐτὴν εἰς τὸ πρωτοδικεῖον πρὸς νέαν συζήτησιν.

416. Ὡς πρὸς τὴν κατάρτισιν, δημοσίευσιν, σύνταξιν καὶ κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐφετείου ἰσχύουσι τὰ ἄρθρα 49 καὶ ἐπ.

417. Ἐὰν ἡ ἔφεσις δὲν ἐπιδιωχθῆ ἐπὶ τρία ἔτη, κηρύττεται παρὰ τοῦ ἐφετείου κατηργημένη κατ' αἰτήσιν τινος τῶν διαδίκων· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἢ ἀπόφασις τοῦ πρωτοδικείου θεωρεῖται ὡς τελεσίδικος. Ἐὰν ὁμως πρὸ τῆς τοιαύτης αἰτήσεως ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων ζητήσῃ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς διαδικασίας, δὲν δικαιο-

οὔται ὁ ἄλλος νὰ ζητήσῃ τὴν κατάργησιν τῆς ἐφέσεως διὰ τὸν μνησθέντα λόγον.

418. Ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα καὶ τὰ τέλη τῆς δίκης καὶ τὴν δικηγορικὴν ἀμοιβήν ἰσχύουσι τὰ ἄρθρα 122 καὶ ἐπ.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

ΑΝΑΨΗΛΑΦΗΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

419. Πᾶς διάδικος, ἢ ὁ ἐκπροσωπῶν αὐτὸν, δύναται νὰ ὑποβάλλῃ ἀναψηλάφησιν κατὰ πάσης ἀποφάσεως, πρωτοδικείου ἢ ἐφετείου, ὀριστικῆς καὶ τελεσίδικου, ἢ ἀπαγγελθείσης ἀνεκκλήτως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοῦ ἐκδόντος τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν, καὶ ἐξαιτησῆται παρ' αὐτοῦ τὴν ἀνατροπὴν τῆς κατ' αὐτοῦ ἀποφάσεως δι' ἓνα ἢ πλείους τῶν ἐπομένων λόγων· 1) ἐὰν ἐξεδόθη παρὰ δικαστηρίου μὴ νομίμως συγκεκροτημένου· 2) ἐὰν ἐξεδόθη παρὰ δικαστηρίου, δικάσαντος καθ' ὑπέρβασιν τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ, ἢτοι παρ' ἀναρμοδίου λόγῳ ὕλης δικαστηρίου, ἢ παρὰ δικαστηρίου παραδεξαμένου ἀκυρότητας ἢ ἐνστάσεις ἀπαραδέκτου, μὴ καθιερωμένας ὑπὸ

τοῦ νόμου· 3) ἐὰν παραβιάζῃ ρητὴν διάταξιν τοῦ νόμου· 4) ἐὰν ἐπιδικάζῃ τι μὴ ζητηθὲν, ἢ πλεόν τοῦ ζητηθέντος· 5) ἐὰν παραλείψῃ ν' ἀποφανθῇ περί τινος αἰτήσεως τοῦ διαδίκου· 6) ἐὰν ἐν τῷ διατακτικῷ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὑπάρχωσι τόσον ἀντίθετοι διατάξεις, ὥστε δὲν δύνανται ἅπασαι ἵνα ἐκτελεσθῶσιν· 7) ἐὰν μεταξύ τῶν αὐτῶν διαδίκων, ἐνεργούντων ὑπὸ τὰς αὐτὰς ιδιότητας, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ὑποθέσει, ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου δύο ἀποφάσεις ἐναντίαι ἀλλήλαις, καίτοι μηδενὸς ἀπὸ τῆς πρώτης ἀποφάσεως ἐπελθόντος γεγονότος, δυναμένου ἵνα δώσῃ ἀφορμὴν εἰς ἐναντίαν ἀπόφασιν· 8) ἐὰν κατὰ τὴν διαδικασίαν, ὁ καθ' οὗ ἡ ἀναψηλάφησις ἐγρήσατο δόλω, ὅστις ἐπηρέασε τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου· 9) ἐὰν ἡ ἀπόφασις στηρίζεται καθόλου ἢ ἐν μέρει ἐπὶ ἐγγράφων, ἅτινα ἀνωμολογήθησαν πλαστὰ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, ἢ ἐκηρύχθησαν τοιαῦτα, ἢ ἐπὶ καταθέσεων μαρτύρων καταδικασθέντων ὡς ψευδομαρτύρων· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἀναψηλάφησις εἶναι καθολικὴ ἢ μερικὴ, κατὰ τὰς περιστάσεις· 10) ἐὰν μετὰ τὴν ἀπόφασιν ὁ διάδικος ἀνεῦρεν ἔγγραφα, δυνάμενα ἵνα ἔγῃ σπουδαίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως, ἀποδειχθῇ δὲ ὅτι ταῦτα ἀπεκρύπτοντο ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως· 11) ἐὰν ἡ ἀπόφασις παρεβίασε κατὰ τὴν καθόλου διαδικασίαν πρὸ, ἢ κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀναψηλαφωμένης ἀποφάσεως, διατυπώσεις δικονομικὰς διατεταγμένας ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος καὶ μὴ καλυφθείσας διὰ τῆς σιωπῆς τῶν διαδίκων· 12) ἐὰν ἐξεδόθη ἀπόφασις κατὰ τοῦ Κράτους, κοινοτήτων, μονῶν, ἐκκλησιῶν, σχολῶν, φιλανθρωπικῶν, ἐκπαιδευτικῶν ἢ ἄλλων καθι-

δρυμάτων, ἢ ἀνηλίκων, μὴ ἀντιπροσωπευθέντων ὑπὸ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων αὐτῶν, πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, καὶ 13) ἐὰν ἡ ἀπόφασις δὲν ἦναι νομίμως ἠτιολογημένη.

420. Ἡ ἐρήμην ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἀναψηλάφησιν, πρὶν ἢ παρέλθῃ, ἐὰν μὲν ἦναι ἀνέκκλητος, μόνῃ ἢ προθεσμίᾳ τῆς ἀνακοπῆς, ἂν δὲ ἦναι ἐκκλητὴ, καὶ ἡ τῆς ἐφέσεως.

421. Ἡ πρὸς ἀναψηλάφησιν προθεσμία ὀρίζεται εἰς ἐξήκοντα καὶ μίαν ἡμέρας καὶ ἄρχεται, ἐπὶ τῶν κατ' ἀντιμωλίαν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων, ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῆς εἰς τὸν διάδικον, ἢ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ, κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως· ἐπὶ τῶν κατ' ἐρήμην ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων, ἀπ' ἧς ἡμέρας ἡ ἀνακοπὴ δὲν εἶναι πλέον δεκτὴ, ἐπὶ ἀνηλίκων μὴ νομίμως ἐκπροσωπηθέντων κατὰ τὴν διαδικασίαν, ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῆς ἡμέρας τῆς μετὰ τὴν ἐνηλικιότητα αὐτῶν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς αὐτοὺς, ἢ εἰς τὴν κατοικίαν αὐτῶν· ἐπὶ πλαστότητος ἐγγράφων, ἐπὶ δόλου καὶ ἐπὶ ἀποκρύψεως ἐγγράφων, ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἀπεδείχθη ἡ πλαστότης τῶν ἐγγράφων, ἢ ὁ δόλος τοῦ ἀντιδίκου, ἢ περιῆλθον εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὰ κεκρυμμένα ἢ κατακρατούμενα ἔγγραφα· ἡ ἡμέρα αὕτη δέον ν' ἀποδεικνύηται δι' ἀξιοπίστων ἐγγράφων· ἐπὶ ἀντιφατικῶν ἀποφάσεων, ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς τελευταίας ἀποφάσεως. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ καταδικασθέντος, ἡ ἀρξαιμένη προθεσμία τῆς ἀναψηλάφησεως διακόπτεται, μέχρις οὗ ἡ ἀπόφασις κοινοποιηθῇ τοῖς κληρονόμοις τοῦ ἀποβιώσαντος.

422. Ὁ καθ' οὗ ἡ ἀναψηλάφησις δύναται ν' ἀναψηλαφήσῃ κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης ἀνεξαρτήτως τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς ἀναψηλαφήσεως, καὶ τῆς παραιτήσεως τῆς ἀναψηλαφήσεως.

423. Ὡς πρὸς τὴν παραίτησιν, ἢ κατάργησιν τῆς ἀναψηλαφήσεως ἰσχύουσι τὰ σχετικὰ ἄρθρα τῆς ἀνακοπῆς.

424. Ἡ ἀναψηλάφησις δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀναψηλαφωμένης ἀποφάσεως, καὶ τὸ δικαστήριον δ' αὐτὸ δὲν δύναται νὰ παραχωρήσῃ τοιαύτην ἀναστολήν, κἂν ζητηθῇ.

425. Ἐὰν ὅμως ἡ ἀναψηλάφησις πρόκηται νὰ γείνη κατ' ἀποφάσεως, προσαχθείσης ἐν ἄλλῳ δικαστηρίῳ, ἢ τῷ ἐκδόντι ταύτην, ἢ αἴτησις ἀναψηλαφήσεως ὑποβάλλεται εἰς τὸ ἐκδὸν αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον, τὸ δὲ δικαστήριον τὸ ἐπιληφθὲν τῆς κυρίας δίκης, δύναται, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἢ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν διαδικασίαν, ἢ ν' ἀναβάλῃ αὐτὴν μέχρι τῆς ἐκδικάσεως τῆς ἀναψηλαφήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΠΡΟΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΨΗΛΑΦΗΣΕΩΣ

426. Ἡ ἀναψηλάφησις γίνεται δι' αἰτήσεως, ὡς ἡ ἀγωγή, κατὰ τὰ ἄρθρα 125 καὶ ἐπ., ἐν μὲν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Κων]πόλεως πρὸς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Πατριάρχην, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις πρὸς τὸν Ἀρχιερέα ἢ Ἐξάρχον τοῦ

τόπου τοῦ δικαστηρίου, τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀναψηλαφωμένην ἀπόφασιν, πρὸς δὲ τούτοις περιέχει τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀναψηλαφωμένης ἀποφάσεως, τὴν δήλωσιν ὅτι κάμνει ἀναψηλάφησιν κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης, τοὺς λόγους ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ ἀναψηλάφησις, τὴν αἴτησιν περὶ ἐξαφανίσεως τῆς ἀναψηλαφωμένης ἀποφάσεως καθόλου ἢ ἐν μέρει, ὅπερ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δέον ἵνα ὀρίζηται καθαρῶς καὶ σαφῶς· τὴν κλήτευσιν τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀναψηλάφησις, ἵνα ἐμφανισθῇ ἐμπροθέσμως ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀναψηλαφωμένην ἀπόφασιν δικαστηρίου πρὸς συζήτησιν τῆς ἀναψηλαφήσεως, κατὰ τὴν ὀρισθησομένην δικάσιμον ἡμέραν καὶ ὥραν, καὶ τὴν κοινοποίησιν ἀντιγράφου ἀναψηλαφήσεως εἰς τὸν καθ' οὗ αὕτη. Σὺν τῇ ἀναψηλαφῆσει, ὁ ἀναψηλαφῶν ὀφείλει νὰ ἐπισυνάψῃ καὶ προτάσεις ἐγγράφους, ἀναπτυσσούσας τοὺς λόγους τῆς ἀναψηλαφήσεως, εἰς ἃς ὁ ἀναψηλαφώμενος ὀφείλει ν' ἀπαντήσῃ δι' ἐγγράφων ἐπίσης προτάσεων, ἃς καταθέτει εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου, ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως τῆς ἀναψηλαφήσεως.

427. Ἡ ἀναψηλάφησις παραπέμπεται εἰς τὸ δικαστήριον περὶ οὗ ἡ αἴτησις, ἀλλὰ δὲν πρωτοκολλᾶται, οὐδὲ θεωρεῖται γενομένη, ἐὰν ὁ ἀναψηλαφῶν δὲν καταθέσῃ προκαταβολικῶς εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ δικαστηρίου γρόσια πεντακόσια, λόγῳ παραβόλου, εἰς ἀποζημιώσιν τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ, ὅστις ὅμως δικαιούται ἵνα ζητήσῃ καὶ μείζους ἀποζημιώσεις, κατὰ τὰς περιστάσεις.

428. Ὡς πρὸς τὴν προθεμίαν πρὸς ἐμφάνισιν, τὴν

κλήτευσιν καὶ τὴν ἐπίδοσιν, ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 15 καὶ ἐπ., 164 καὶ ἐπ., 167 καὶ ἐπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΠΙ ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

429. Ἡ διαδικασία γίνεται, κατὰ τὰ ἄρθρα 200 καὶ ἐπ.

430. Κατὰ τὴν ἐπὶ ἀκροατηρίου ἐξέτασιν καὶ συζήτησιν τῆς ἀναψηλαφήσεως, οὐδεὶς ἄλλος λόγος ἐπιτρέπεται, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 418 ρητῶς μνημονευομένων.

431. Τὸ δικαστήριον, κατὰ τὰ ἄρθρα 290 καὶ ἐπ., ἀποφαίνεται κατ' ἀντιμωλίαν, ἢ κατ' ἐρήμην περὶ τοῦ δεκτοῦ, ἢ μὴ, τῆς ἀναψηλαφήσεως.

432. Ἐὰν οἱ λόγοι τῆς ἀναψηλαφήσεως εὐρεθῶσι νόμιμοι καὶ βάσιμοι, τὸ δικαστήριον ἀποδέχεται τὴν αἴτησιν, διατάττει τὴν εἰς τὸν ἀναψηλαφῶντα ἐπιστροφὴν τοῦ παραβόλου, καὶ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ἐκ νέου, εἰς ἣν κατάστασιν ἦτο πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀνατραπέυσης ἀποφάσεως· ἀναστέλλει δὲ καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατραπέυσης ἀποφάσεως καθόλου ἢ ἐν μέρει, καθόσον ἢ δεκτὴ γενομένη ἀναψηλάφησις ἀποβλέπει τὴν ὅλην ἀπόφασιν, ἢ τινὰς μόνον τῶν διατάξεων αὐτῆς, ὅτε τούτων μόνον ἀναστέλλεται ἢ ἐκτέλεσις, οὐχὶ δὲ καὶ ἡ τῶν λοιπῶν· εἶτα συζητεῖται ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων τὸ μέρος τῆς ἀποφάσεως, ὅπερ ἔδωκε χώραν εἰς ἀναψηλάφη-

σιν, καὶ ἐκδίδεται νέα ἀπόφασις ἀκυροῦσα, τροποιοῦσα, ἢ καὶ ἐπανορθοῦσα, συνῶδὰ τῷ νόμῳ, τὴν προηγουμένην ἀπόφασιν.

433. Ἐὰν ἡ ἀποδοχὴ τῆς ἀναψηλαφήσεως ἐγένετο λόγῳ ἀντιφατικῶν ἀποφάσεων, ἢ πρώτη τούτων κηρύσσεται ἔγκυρος, καὶ διατάττεται ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς.

434. Ἐὰν ἡ ἀποδοχὴ τῆς ἀναψηλαφήσεως ἐγένετο λόγῳ ἐλλείψεων τῆς διαδικασίας, αὕτη ἀκυροῦται, ἐφ' ὅσον θίγεται ὑπὸ τῶν ἐλλείψεων τούτων.

435. Τὸ δικαστήριον, ἐὰν ἡ ἀναψηλάφησις ἦναι ἐκπρόθεσμος, ἢ ἐὰν δὲν ἐξεπληρώθησαν οἱ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος προαπαιτούμενοι ὅροι αὐτῆς, ἢ ἐὰν οἱ λόγοι τῆς ἀναψηλαφήσεως ἦναι ἀβάσιμοι, ἢ ἐὰν ἡ ἀπόφασις δὲν εἶναι μὲν ὀρθῶς ἠτιολογημένη, ἀλλὰ τὸ διατακτικὸν αὐτῆς ἦναι ὀρθὸν, ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν ἀναψηλαφήσεως, ἐπιδικάζει εἰς τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ τὸ ποσὸν τοῦ παραβόλου τούτου, καὶ καταδικάζει τὸν ἀναψηλαφῶντα καὶ εἰς ἄλλας ἀποζημιώσεις, ἐὰν συνέβησαν τῷ ἀντιδίκῳ αὐτοῦ πλείους ζημίαι.

436. Ὡς πρὸς τὴν κατάρτισιν, δημοσίευσιν καὶ σύνταξιν τῶν ἀποφάσεων καὶ κοινοποίησιν αὐτῶν ἰσχύουσι τὰ ἄρθρα 49 καὶ ἐπ.

437. Δὲν ἐπιτρέπεται ἀναψηλάφησις ἐναντίον ἀποφάσεως, ἐκδοθείσης κατ' ἀναψηλάφησιν.

ΤΙΤΛΟΣ Δ΄.
ΤΡΙΤΑΝΑΚΟΠΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

438. Πᾶς τρίτος, μὴ κλητευθεὶς μηδὲ παρεμβὰς ἐν τινι δίκῃ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου, ἅμα νοήσῃ ὅτι ἀπόφασίς τις οἰουδήποτε δικαστηρίου οὐχὶ διαιτητῶν, ἐκδοθεῖσα μεταξὺ ἄλλων διαδίκων, παραβλάπτει ὅπως δήποτε τὰ συμφέροντα αὐτοῦ, ἢ ἐμβάλλει αὐτὰ εἰς κίνδυνον, δύναται ἵνα κάμῃ κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τριτανakoπήν κυρίαν ἢ παρεμπύπτουσαν.

439. Ἡ κυρία τριτανakoπή γίνεται δι' αἰτήσεως τοῦ τρίτου, ὡς ἢ ἀγωγῇ, κατὰ τὰ ἄρθρα 125 καὶ ἐπ. κατὰ πάντων τῶν ἀναφερομένων εἰς τινὰ ἀπόφασιν διαδίκων, καίτοι δὲν προϋπῆρξε δίκη μεταξὺ ἐκείνων καὶ τοῦ τρίτου, περιέχει τὸν ἀριθμὸν, τὴν ἡμερομηνίαν τῆς τριτανakoπτομένης ἀποφάσεως, τὴν δήλωσιν ὅτι τριτανakoπήν ποιεῖ κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης, τοὺς λόγους, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἢ τριτανakoπή, τὴν αἴτησιν περὶ ἐξαφανίσεως ἢ τροποποιήσεως τῆς τριτανakoπτομένης ἀποφάσεως, τὴν κλήτευσιν πάντων τῶν ἐν τῇ προσβαλλομένη ἀποφάσει ἀναφερομένων διαδίκων ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν ταύτην δικαστηρίου, προσάγεται ἐν μὲν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Κων]πόλεως εἰς τὴν Α. Θ. Π. τὸν

Πατριάρχην, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὸν Ἀρχιερέα ἢ Ἐξαρχον τοῦ τόπου τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου, καὶ κοινοποιεῖται εἰς τοὺς καθ' ὧν ἢ τριτανakoπή.

440. Ἡ παρεμπύπτουσα τριτανakoπή ὑποβάλλεται προφορικῶς ἢ ἐγγράφως διὰ προτάσεων εἰς τὸ δικαστήριον τὸ δικάζον τὴν κυρίαν ἀγωγὴν, οὐχὶ δὲ δι' αἰτήσεως νέας, ἐκτὸς ἐὰν τὸ δικάζον δικαστήριον ἦναι κατώτερον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν· ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἢ παρεμπύπτουσα τριτανakoπή εἰσάγεται δι' αἰτήσεως, ἣτις παραπέμπεται εἰς τὸ ἐκδόν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ κλητεύονται οἱ διάδικοι νομίμως.

441. Ἡ τριτανakoπή δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς τριτανakoπτομένης ἀποφάσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἢ ἐκτέλεσις αὐτῆς ἤθελε προξενήσει εἰς τὸν τρίτον βλάβην ἀνεπανόρθωτον, ὅτε τὸ δικαστήριον δύναται ἵνα διατάξῃ τὴν προσωρινὴν ἀναστολὴν τῆς τριτανakoπτομένης ἀποφάσεως.

442. Ἡ τριτανakoπή ἐπιτρέπεται μέχρι τῆς παραγραφῆς τοῦ δικαίου τοῦ τρίτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΠΙ ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

443. Ἡ διαδικασία τῆς κυρίας τριτανakoπῆς γίνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 200 καὶ ἐπ., ἢ δὲ τῆς παρεμπύπτουσης τριτανakoπῆς, ἐὰν μὲν αὕτη δικάζεται ἐν τῷ αὐτῷ

δικαστηρίῳ, ἐν ᾧ καὶ ἡ κυρία ἀγωγή, γίνεται ἢ συγχρό-
νως μετὰ τῆς κυρίας ἀγωγῆς, ἢ πρὸ τῆς κυρίας ἀγωγῆς,
ἐὰν τὸ δικαστήριον πείθεται ὅτι ἢ ἐπὶ τῆς τριτανακοπῆς
ἐκδοθησομένη ἀπόφασις δύναται ἵνα ἔχῃ ἐπιρροὴν ἐπὶ
τῆς ἐκβάσεως τῆς κυρίας δίκης. Ἐὰν δὲ ἡ παρεμπύπτου-
σα τριτανακοπὴ δικάζεται ἐν ἄλλῳ δικαστηρίῳ, τὸ δι-
καστήριον τῆς κυρίας ἀγωγῆς ἀναβάλλει τὴν ἐκδίκασιν
αὐτῆς, ἐὰν πείθεται ὅτι ἢ ἐπὶ τῆς τριτανακοπῆς ἐκδοθη-
σομένη ἀπόφασις δύναται νὰ ἔχῃ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς κυ-
ρίας δίκης.

444. Τὸ δικαστήριον, ἐὰν εὖρη τοὺς λόγους τῆς τρι-
τανακοπῆς βασίμους καὶ νομίμους, ἀποδέχεται τὴν τρι-
τανακοπὴν, ἐξαφανίζει τὴν τριτανακοπτομένην ἀπόφασιν
μόνον κατὰ τὸ μέρος τὸ ἀφορῶν τὸ δίκαιον καὶ τὸ προσ-
σωπικὸν συμφέρον τοῦ ἀνακόπτοντος, ἢτοι κατὰ τὸ προσ-
βληθὲν μέρος αὐτῆς, τὰ δὲ λοιπὰ αὐτῆς μέρη διατηροῦν-
ται, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἔχῃ ἀντικείμενον μὴ δυνάμε-
νον νὰ χωρισθῇ, ὅτε ἐξαφανίζεται ἢ ὅλη ἀπόφασις.

445. Ἐὰν ἡ τριτανακοπὴ κριθῇ ἀβάσιμος ἢ ἀπα-
ράδεκτος, τὸ δικαστήριον ἀπορρίπτει ταύτην, καὶ κατα-
δικάζει τὸν τριτανακόπτοντα εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζη-
μιῶν, αἵτινες ἐπῆλθον εἰς τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ.

ΤΙΤΛΟΣ Ε΄.

ΑΝΑΙΡΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΓΕΖΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

446. Πᾶς διάδικος, ἢ ὁ ἐκπροσωπῶν αὐτὸν, δύνα-
ται ἵνα κάμῃ ἀναίρεσιν κατὰ πάσης ἀποφάσεως τῶν ἐκ-
κλησιαστικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν μικτῶν δικαστηρίων,
μὴ δυναμένης νὰ ἐκκληθῇ κατ' εὐθείαν ἐνώπιον τοῦ Δ.
Ε. Μ. Συμβουλίου ἢ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, γενομένης ἤδη
τελεσιδίκου, ἢ ἀπαγγελθείσης ἀνεκκλήτως δι' ἓνα ἢ
πλείους τῶν ἐπομένων λόγων· 1) ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἐξεδό-
θῃ παρὰ δικαστηρίου ἀναρμοδίου, ἢ ἐνεργήσαντος ὑπὲρ
τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ, ἢτοι δικάσαντος ἀναρμοδίως καὶ
ἀποφρανθέντος ἀνεκκλήτως, ἐνῶ ἡ ὑπόθεσις ἦν ἐκκλητῆ·
2) ἐὰν τὸ δικαστήριον παρεβίασεν ἢ παρηρμήνευσε τὸν
νόμον, ἢ τὴν δικονομίαν, ἢ τὸ συμβόλαιον· 3) ἐὰν ἀντί-
κηται πρὸς ἄλλην ἀπόφασιν τοῦ αὐτοῦ ἢ ἄλλου δικα-
στηρίου ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Οἰ-
κουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐκδοθεῖσαν ἐπὶ μιᾶς καὶ τῆς
αὐτῆς δίκης.

447. Δὲν ἐπιτρέπεται ἀναίρεσις κατ' ἀνεκκλήτου
ἐρήμην ἀποφάσεως τῶν ἐπισκοπικῶν δικαστηρίων, πρὶν

ἢ παρέλθῃ ἢ προθεσμία τῆς ἀνακοπῆς, οὐδὲ κατὰ προ-
παρασκευαστικῶν ἢ προδικαστικῶν ἢ προσωρινῶν ἀπο-
φάσεων τῶν αὐτῶν δικαστηρίων, εἰμὴ μετὰ τῆς ὀριστι-
κῆς καὶ τελεσιδίκου.

448. Ἡ πρὸς ἀναίρεσιν προθεσμία ὀρίζεται εἰς ἐξή-
κοντα καὶ μίαν ἡμέρας ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως τοῦ δικαιώ-
ματος ἀναίρεσεως, καὶ ἄρχεται ἐπὶ τῶν κατ' ἀντιμωλίαν
ἀνεκκλήτως ἐκδοθεισῶν ὀριστικῶν καὶ τελεσιδικῶν ἀπο-
φάσεων ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς εἰς τὸν αἰτοῦντα, ἢ τὴν
κατοικίαν αὐτοῦ κοινοποιήσεως τῆς αποφάσεως· ἐπὶ τῶν
ὀριστικῶν ἀποφάσεων, αἵτινες κατέστησαν τελεσιδικοί
διὰ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἔφεσιν προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐπι-
ούσης τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς ἐφέσεως· ἐπὶ τῶν
κατ' ἐρήμην ἐκδοθεισῶν ἀνεκκλήτως ἀποφάσεων, ἀφ' ἧς
ἡμέρας ἢ ἀνακοπῆ δὲν εἶναι πλέον δεκτὴ, ἐπὶ δὲ τῶν ἐ-
ρήμην ἐκκλητῶς ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων, ἀπὸ τῆς ἐπιού-
σης τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς ἀνακοπῆς ἢ τῆς ἐφέ-
σεως· ἐπὶ διαδίκου θανόντος, ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς εἰς τοὺς
ἐνηλίκους κληρονόμους αὐτοῦ, ἢ εἰς τοὺς κηδεμόνας τῶν
ἀνηλίκων κληρονόμων κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

449. Ὁ ἀναιρεσίβλητος δύναται ἵνα ποιῆσῃ ἀντα-
ναίρεσιν, ἢ δι' εἰδικῆς αἰτήσεως, ἢ διὰ τῶν προτάσεων
αὐτοῦ, καὶ ἐὰν ἀκόμη παρῆλθεν ἢ προθεσμία τῆς ἀ-
ναίρεσεως.

450. Ἡ ἀναίρεσις δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν
τῆς ἀναιρεσιβαλλομένης ἀποφάσεως, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἀναιρε-
σεῖων δώσῃ ἐγγύησιν ἀξιόχρεων τῆς πληρωμῆς τοῦ πο-
σοῦ, εἰς ὃ κατεδικάσθη τῶν τόκων καὶ τῶν ἐξόδων, ἐν
περιπτώσει ἀπορρίψεως τῆς ἀναίρεσεως αὐτοῦ, ἢ ἐὰν κα-

ταθέσῃ τὰ ἀντικείμενα τῆς καταδίκης εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ
ἐξαρχικοῦ, ἐπισκοπικοῦ, μητροπολιτικοῦ, ἢ πατριαρχικοῦ
δικαστηρίου, ἢ ἐὰν ἢ περιουσία αὐτοῦ ἦναι ὑπὸ κατά-
σχεσιν ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου.

451. Ὡς πρὸς τὴν κατάργησιν καὶ παραίτησιν τῆς
ἀναίρεσεως ἰσχύουσι τὰ ἄρθρα 378 καὶ 379.

452. Δὲν χωρεῖ ἀναψηλάφησις οὐδὲ ἀνακοπὴ κατὰ
τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἀκυρωτικοῦ, ἀλλὰ διόρθωσις αὐτῶν
δι' ἓνα τῶν ἐξῆς λόγων· 1) ἂν ὁ ἀναιρεσίβλητος δὲν ἐνε-
φανίσθη αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ πληρεξουσίου, οὐδὲ κατέ-
θηκε προτάσεις, 2) ἐὰν τὸ ἀκυρωτικὸν παρεσιώπησεν ἐν-
στασίν τινα τῶν διαδίκων, 3) ἐὰν ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτοῦ
ὑπάρχωσι διατάξεις ἐναντίαι εἰς ρητὸν ἄρθρον τοῦ νόμου
ἢ ἀντιφατικαὶ πρὸς ἀλλήλας, καὶ 4) ἐὰν ἐν τῇ δικογρα-
φίᾳ ὑπάρχωσιν ἔγγραφα πλαστὰ, ἢ ἀναφανῆ δόλος τοῦ
διαδίκου, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐπηρεάσθη ἢ ἀπόφασις τοῦ ἀ-
κυρωτικοῦ.

453. Ἡ διόρθωσις αὕτη γίνεται δι' αἰτήσεως, προ-
σαγομένης εἰς τὸ ἀκυρωτικὸν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπιού-
σης τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΠΡΟΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΙΡΕΣΕΩΣ

454. Ἡ ἀναίρεσις (τὸ ἀναιρετήριον) γίνεται δι' αἰ-
τήσεως, ὡς ἢ ἀγωγῇ, κατὰ τὰ ἄρθρα 132 καὶ ἐπ., καὶ

περιέχει τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἀναιρεσιβαλλομένης ἀποφάσεως καὶ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, τὴν δὴλωσιν ὅτι γίνεται ἀναίρεσις κατὰ ταύτης, καὶ ὅτι ἔδωκεν ἀξιοχρεῶν ἐγγύησιν, κεκυρωμένην ἀρμοδίως περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τε καὶ ζημιῶν τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῆς ἀναιρέσεως αὐτοῦ, τοὺς λόγους, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ ἀναίρεσις μετὰ σημειώσεως τῶν παραβιαζομένων νόμων, τὸ ἀκυρωτικὸν δικαστήριον (Ἱερὰν Σύνοδον ἢ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον), ἐνώπιον τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ ἀναίρεσις, τὴν αἴτησιν περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἀναιρεσιβληθείσης ἀποφάσεως, καὶ τὴν κλήτευσιν τοῦ ἀναιρεσιβλήτου, ἵνα ἐμφανισθῇ ἐμπροθέσμω ἐνώπιον τοῦ ἀκυρωτικοῦ (Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὰς πνευματικὰς διαφορὰς, τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου διὰ τὰς ὑλικὰς διαφορὰς).

455. Ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως ὑποβάλλεται κατ' εὐθεΐαν εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον εἰς διπλοῦν, μετὰ προτάσεων καὶ ἐγγυητικοῦ καὶ ἀντιγράφων ἀμφοτέρων, παραπέμπεται δὲ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου, ἐπὶ μὲν τῶν ὑλικῶν διαφορῶν τοῦ ἄρθρου 11 τῆς Δικονομίας εἰς τὸ Συμβούλιον, ἐπὶ δὲ τῶν πνευματικῶν διαφορῶν τοῦ ἄρθρου 100 τῆς αὐτῆς Δικονομίας εἰς τὴν Ἱ. Σύνοδον, πρωτοκολλᾶται καὶ κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἀντίδικον διὰ τὰ περαιτέρω.

Ὁ ἀναιρεσιβλήτος ὀφείλει νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου προτάσεις ἀπαντητικὰς, ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως τῆς ἀναιρέσεως.

456. Ὡς πρὸς τὴν προθεσμίαν πρὸς ἐμφάνισιν, τὴν

κλήτευσιν καὶ τὴν ἐπίδοσιν, ἰσχύουσι τὰ ἄρθρα 150 καὶ ἐπ., 164 καὶ ἐπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΠΙ ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

457. Ἡ διαδικασία γίνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 200 καὶ ἐπ., ἀλλ' ἀπαιτεῖται ἵνα ὑπάρχωσι προτάσεις τῶν διαδίκων.

458. Τὸ ἀκυρωτικὸν, κατὰ τὸ ἄρθρον 446, ἀποφαίνεται ἐπὶ τῇ βάσει καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἐγγράφων καὶ τῶν γενομένων συζητήσεων περὶ τοῦ δεκτοῦ, ἢ μὴ, τῆς ἀναιρέσεως.

459. Ἐὰν ἡ ἀναίρεσις δι' ἀναρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου λόγῳ ὕλης, οὐχὶ δὲ κατοικίας, γείνη δεκτὴ, τὸ ἀκυρωτικὸν παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν πρὸς ἐκδίκασιν ἐκ νέου εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον κατ' εὐθεΐαν.

460. Ἐὰν ἡ ἀναίρεσις γείνη δεκτὴ λόγῳ παραβίασεως ἢ παρερμηνείας τοῦ νόμου, καὶ ἐὰν ἀκόμη δὲν ζητῶσι ταῦτα οἱ διάδικοι, ἢ παρερμηνεύσεως τοῦ συμβολαίου, τὸ ἀκυρωτικὸν καλεῖ τοὺς διαδίκους πρὸς νέαν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἐρμηνεύει καὶ ἐφαρμόζει τὸν νόμον ἢ τὸ συμβόλαιον.

460. Ἐὰν ἡ ἀναίρεσις γείνη δεκτὴ διὰ παραβίασιν τῆς δικονομίας ἀφορῶσαν τὰ τοῦ δικαστηρίου καθήκοντα, ἢ παράλειψιν ἐξετάσεως ἐνστάσεώς τινος οὐσιώδους τῶν διαδίκων, τὸ ἀκυρωτικὸν παραπέμπει αὐτὴν εἰς τὸ

ἐκδικάσαν δικαστήριον πρὸς ἐκδίκασιν, συνωδὰ τῆ δικονομία.

462. Ἐάν ἡ ἀναίρεσις γείνη δεκτὴ, λόγῳ δύο ἀντιφατικῶν ἀποφάσεων ἐν τῇ αὐτῇ ὑπόθεσιν, περὶ τῆς αὐτῆς αἰτίας καὶ μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων, ἀκυροῦται ἡ δευτέρα ἀπόφασις καὶ μένει ἡ πρώτη, ἂν αὕτη ἦναι σύμφωνος τῷ νόμῳ, ἄλλως ἀκυροῦται ἡ παρὰ τὸν νόμον καὶ διατηρεῖται ἡ σύμφωνος τῷ νόμῳ, καὶ δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νέας ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως, ἐάν δὲ ἀμφοτέραι ἦναι ἐναντίαι τῷ νόμῳ, ἀκυροῦνται, ἡ δὲ ὑπόθεσις παραπέμπεται εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον πρὸς ἐκδίκασιν.

463. Πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως παρὰ τοῦ εἰς ὃ παρεπέμφθη δικαστηρίου, ἀρκεῖ ἵνα προσαγάγη εἰς αὐτὸ ὁ ἐνδιαφερόμενος τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἀκυρωτικοῦ καὶ νὰ ζητήσῃ δι' ἀπλῆς αἰτήσεως τὴν κλήτευσιν τοῦ ἀντιδίκου του.

464. Ἐάν τὸ δικαστήριον τοῦτο ἐπιμένῃ εἰς τὴν αὐτὴν γνώμην καὶ γείνη δευτέρα ἀναίρεσις διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους καὶ διὰ τὸ αὐτὸ ζήτημα, τὸ ἀκυρωτικὸν ἐξετάζει τὴν ὑπόθεσιν καὶ ἀποφαίνεται περὶ αὐτῆς τελειωτικῶς, ὡς δικαστήριον τῆς οὐσίας, καὶ ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ ὑποχρεοῖ τὰ κατώτερα δικαστήρια, εἰς ἃ δύναται ἵνα παραπεμφθῇ ἡ ὑπόθεσις δι' ἓνα ἄλλον λόγον, ἢ δι' ἄλλο ζήτημα.

465. Ἐάν ἡ ἀναίρεσις [ἀπορριφθῇ, τὸ ἀκυρωτικὸν καταδικάζει τὸν ἀναιρεσεύοντα εἰς τὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς δίκης καὶ κατ' ἀναίρεσιν, καὶ εἰς τὴν δικηγορικὴν ἀμοι-

βὴν, ἡ δὲ ἀναιρεσιβληθεῖσα ἀπόφασις τηρεῖ τὸ κύρος αὐτῆς καὶ ἐκτελεῖται, ἐάν δὲν ἐξετελέσθη ἤδη.

466. Ἐάν γείνη δεκτὴ ἡ αἴτησις διορθώσεως τῆς ἀποφάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 452, τὸ ἀκυρωτικὸν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγράφων ἀποφαίνεται.

467. Ὡς πρὸς τὴν κατάρτισιν, δημοσίευσιν καὶ σύνταξιν τῶν ἀποφάσεων ἰσχύουσι τὰ ἄρθρα 49 καὶ ἐπ.

468. Ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα, τέλη τῆς δίκης καὶ τὴν δικηγορικὴν ἀμοιβὴν, ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρ. 129 καὶ ἐπ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΤΙΤΛΟΣ Α΄.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΜΝΗΣΤΩΝ ΚΑΙ ΣΥΖΥΓΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

469. Πᾶσα ἀγωγή περὶ κύρους, ἢ μὴ, ἢ λύσεως μνηστείας, ἢ γάμου καὶ ἀποκαταστάσεως συζυγικοῦ βίου, εἰσάγεται δι' ἀναφορᾶς, ἣτις γίνεται κατὰ τοὺς τύπους τῶν ἄρθρων 132, 133, 134, ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τῶν ἄρθρων 10 καὶ 12.

470. Δύνανται ἵνα ἐνωθῶσιν εἰς τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν αἱ αἰτήσεις περὶ ἀκυρώσεως γάμου, ἀποκαταστάσεως τοῦ συζυγικοῦ βίου, καὶ περὶ διαζυγίου.

471. Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου, εἰς ὃ παρεπέμφθη ἡ ἀγωγή, δὲν ὀρίζει δικάσιμον αὐτῆς, εἰμὴ μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπομένων διατάξεων περὶ ἀποπέρας συμβιβασμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥ

472. Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου καλεῖ ἀμέσως δι' ἀπλῆς κλήσεως τοὺς ἐνδιαφερομένους εἰς ὠρισμένην τινὰ ἡμέραν καὶ ὥραν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ προσπαθεῖ ἵνα συμβιβάσῃ αὐτούς.

473. Οἱ διάδικοι ὀφείλουσιν ἵνα ἐμφανισθῶσιν αὐτοπροσώπως μόνοι ἄνευ πληρεξουσίων καὶ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν κατὰ τὴν ὠρισμένην ἡμέραν πρὸς συμβιβασμόν.

474. Ἐὰν οὐδεὶς τῶν διαδίκων, ἢ ὁ ἕτερος μόνον αὐτῶν, ἐμφανισθῆ, στέλλεται εἰς αὐτοὺς δευτέρα κλήσις ὁμοία διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν.

475. Ἐὰν οἱ διάδικοι ἐμφανισθῶσι, προσπαθεῖ ἵνα συμβιβάσῃ αὐτούς καὶ παρέχει προθεσμίαν μηνιαίαν πρὸς σκέψιν.

476. Ἐὰν ὁ εἷς τῶν διαδίκων ἐξακολουθεῖ ἵνα ἐμφανίζηται, ὁ δ' ἕτερος οὐχί, ὡς καὶ ἐὰν παρέλθῃ ἡ μηνιαία προθεσμία ἄπρακτος, ἢ ἀπόπειρα τοῦ συμβιβασμοῦ θεωρεῖται ἀποτυχοῦσα.

477. Ἡ ἀπόπειρα αὕτη τοῦ συμβιβασμοῦ δὲν εἶναι ἀναγκαία, ὅταν ὁ ἐναγόμενος κατοικῆ εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν τοῦ κράτους, ἢ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἢ εἰς τόπον ἄγνωστον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΙΣ

1. Κατ' ἀντιωλίαν.

478. Ἀποτυχούσης τῆς ἀποπείρας συμβιβασμοῦ, ὁ πρόεδρος ὀρίζει δικάσιμον καὶ ἄρχεται ἡ διαδικασία, ἥ- τις γίνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 174 καὶ ἐπ.

479. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν προσωπικὴν ἐμφάνισιν ἑνὸς διαδίκου ἢ καὶ ἀμφοτέρων, ὅπως ἐρωτήσῃ περὶ τῶν ἰσχυρισμῶν αὐτοῦ ἢ καὶ τοῦ ἀντιδίκου. Ἐν περιπτώσει κωλύματος πρὸς ἐμφάνισιν ἢ ἀδυναμίας, ἡ ἐξέτασις αὕτη δύναται νὰ γείνη οἴκοι δι' εἰσηγητοῦ, καθ' ἃς περιπτώσεις ὀρίζει τὸ ἄρθρον 269.

480. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ αὐτεπαγγέλτως τὴν ἀναστολὴν τῆς περὶ διαζυγίου ἢ ἀποκαταστάσεως τοῦ συζυγικοῦ βίου δίκης, ἐὰν φρονῇ ὅτι ὁ συμβιβασμὸς τῶν συζύγων δὲν εἶναι ἀδύνατος. Ἀλλ' ἡ ἀναστολή αὕτη δὲν δύναται νὰ γείνη ἢ ἄπαξ, διαρκούσης τῆς δίκης, οὐδὲ νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐν ἔτος· οὐδεμία τοιαύτη ἐπιτρέπεται ἀναστολή, ἂν τὸ διαζύγιον ζητῆται λόγῳ μοιχείας.

481. Ἡ προσαγωγή νέων μέσων καὶ ἡ ἀνταγωγή δὲν προαπαιτοῦσι τὴν ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ.

482. Κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀποδείξεων οἱ διάδικοι δὲν δύνανται νὰ ἀπαλλάξωσι τοῦ ὅρκου τοὺς μάρτυρας, ἢ τοὺς πραγματογνώμονας.

483. Περὶ ἀποδείξεων ἰσχύουσι τὰ ἄρθρα 209 καὶ

ἐπ. Ἀλλ' ἡ ὁμολογία καὶ ὁ ὅρκος τῶν διαδίκων δὲν ἀποτελοῦσιν ἀπόδειξιν.

2. Ἐρήμην.

484. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος δὲν ἐμφανίζηται εἰς τὴν ὠρισμένην δικάσιμον ἡμέραν καὶ ὥραν, προβαίνει τὸ δικαστήριον εἰς τὴν ἐρήμην διαδικασίαν ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ διαδίκου κατὰ τὰ ἄρθρα 479 καὶ ἐπ.

485. Αἱ περὶ διαζυγίου καὶ ἀκυρώσεως γάμου ἢ μνηστείας ἀποφάσεις δὲν εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεσταί.

486. Πάντα τὰ ἔνδικα μέσα ἀναστέλλουσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ διαζυγίου καὶ ἀκυρώσεως γάμου ἢ μνηστείας ἀποφάσεων.

ΤΙΤΛΟΣ Β΄.

ΕΠ' ΑΝΑΦΟΡΑ: ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΤΡΩΣΙΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

487. Πᾶς συγγενῆς, καὶ πᾶς ἔχων συμφέρον, ἵνα αἰτησῆται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὸ κῦρος διαθήκης τινός, δύναται δι' ἀναφορᾶς αὐτοῦ πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ἐν Κων]πόλει, ἢ πρὸς τὸν Ἀρχιερέα ἢ Ἐξαρ-

χον τοῦ τόπου, ἔνθα ὑπάρχει ἡ διαθήκη, νὰ αἰτήσῃται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐπικύρωσιν αὐτῆς.

488. Ἡ ἀναφορὰ φέρει τὸν τύπον δικογράφου καὶ δὲν κοινοποιεῖται εἰς τινὰ ὡς ἀντίδικον, κατὰ γενικὸν κανόνα.

489. Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἢ ὁ Ἐξάρχος τοῦ τόπου, παραπέμπουσι τὴν ἀναφορὰν ταύτην εἰς τὸ ἀρμόδιον ἐκκλησιαστικὸν μικτὸν δικαστήριον, ὅπερ ὀρίζει δικάσιμον ἡμέραν καὶ ὥραν αὐτῆς, καθ' ἣν προβαίνει εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς διαθήκης.

490. Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου διατάττει τὴν ἐπὶ ἀκροατηρίου ἀνάγνωσιν τῆς διαθήκης, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ αἰτοῦντος, καὶ ἐὰν φέρῃ τὰ ἐξωτερικὰ γνωρίσματα ἐγκύρου διαθήκης, τὸ δικαστήριον, δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ γινομένης κατὰ τὰ ἄρθρα 49 καὶ ἐπ., κηρύττει αὐτὴν ἔγκυρον καὶ ἐκτελεστήν.

491. Ἡ τοιαύτη ἐπικύρωσις τῆς διαθήκης δὲν βλάπτει τὰ δικαιώματα τῶν δυναμένων ὅπωςδῆποτε ἵνα προσβάλλωσιν αὐτὴν νομίμως διὰ κυρίας ἀγωγῆς ἢ τριτανακοπῆς.

492. Πᾶς ἔχων νόμιμον συμφέρον δύναται ἵνα προσβάλλῃ τὴν ἐπικύρωσιν ταύτην διὰ τριτανακοπῆς, ἢ κυρίας ἀγωγῆς, εἰσαγομένων εἴτε ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοῦ κηρύξαντος τὴν διαθήκην ἔγκυρον, εἴτε ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς κατοικίας τοῦ διαδίκου.

493. Ἡ αἴτησις περὶ ἀκυρώσεως διαθήκης δὲν δύναται ἵνα γείνη, ἢ διὰ κυρίας ἀγωγῆς, ἀπευθυνομένης κατὰ τῶν ἐν αὐτῇ ἐγγεγραμμένων κληρονόμων, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν, κατὰ τῶν κληροδόχων ἢ ἐκτελεστῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΥΙΟΘΕΣΙΑ

494. Υἱοθεσία ἐστὶν ἡ δυνάμει ἀποφάσεως μικτοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου καὶ εὐχαῖς τῆς Ἐκκλησίας εἰς θέσιν τέκνου παράτινος ἢ παρὰ δύο συζύγων πρόσληψις προσώπου τινὸς ὑπεξουσίῳ ἢ αὐτεξουσίῳ.

495. Αὕτη εἰσάγεται δι' ἀναφορᾶς, κατὰ τὰ ἄρθρα 130—133, ἥτις ἀπευθύνεται ἐν μὲν Κων]πόλει εἰς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὸν Ἀρχιερέα τοῦ τόπου καὶ ἐν ταῖς Ἐξαρχίαις εἰς τὸν Ἐξάρχον, ὑπογράφεται δὲ ὑπὸ τῶν υἱοθετούντων συζύγων, τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων τοῦ υἱοθετουμένου [καὶ τοῦ υἱοθετουμένου αὐτοῦ, ἂν δύναται νὰ υπογράψῃ.

496. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη παραπέμπεται παρὰ μὲν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Πατριάρχου εἰς τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον, παρὰ δὲ τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ τόπου ἢ τοῦ Ἐξάρχου εἰς τὸ μικτὸν ἐκκλησιαστικὸν δικαστήριον τῆς ἐπαρχίας ἢ τῆς ἐξαρχίας καὶ ὀρίζεται δικάσιμος ἡμέρα καὶ ὥρα παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ δικαστηρίου πρὸς συζήτησιν τῆς ἀναφορᾶς.

497. Κατὰ τὴν ὀριζομένην δικάσιμον ἐμφανίζονται πάντοτε αὐτοπροσώπως, κατ' ἐξαίρεσιν λόγῳ ἀδυναμίας δι' εἰδικοῦ πληρεξουσίῳ, ἅπαντες οἱ αἰτοῦντες μετὰ τοῦ μέλλοντος νὰ υἱοθετηθῇ τέκνου καὶ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ προφορικῶς τὸ περιεχόμενον τῆς ἀναφορᾶς τῶν καὶ ἐκδηλοῦσι τὴν συναίνεσιν τῶν εἰς τὴν υἱοθεσίαν.

498. Τὸ δικαστήριον, μετὰ τὴν λήξιν τῆς συζητήσεως ἐξετάζει, ἂν ἡ υἰοθεσία ἐκπληροῖ ὅλους τοὺς ὄρους τοῦ νόμου, καὶ ἂν αὕτη συμφέρη τῷ υἰοθετουμένῳ· ἂν εὖρη μετὰ τὴν ἐξέτασιν ταύτην τὴν αἴτησιν βάσιμον καὶ νόμιμον, τὸ δικαστήριον διατάττει ν' ἀναγνωσθῶσιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ αἱ κατάλληλοι εὐχαὶ καὶ μετὰ ταύτας δημοσιεύει τὴν ἀπόφασίν του, ἀποδεχόμενον τὴν υἰοθεσίαν, καὶ καταλογίζει τὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς αἰτήσεως καὶ ἀποφάσεως εἰς βᾶρος τῶν υἰοθετούντων. Ἄν τὸ δικαστήριον εὖρη, ὅτι ἐλλεῖπει τις τῶν ὄρων τοῦ νόμου περὶ υἰοθεσίας, ἀπορρίπτει τὴν περὶ ταύτης αἴτησιν καὶ καταγινώσκει τὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς δίκης εἰς βᾶρος πάντων τῶν αἰτούντων.

499. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ὑπόκειται εἰς τὰ συνήθη ἔνδικα μέσα.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑΙ ΔΙΚΑΙ

500. Ἐν περιπτώσει δίκης περὶ λογοδοσίας κατὰ τοῦ διαχειριστοῦ ἄλλοτρίας περιουσίας, ἰδίᾳ τῶν ἐφόρων τῶν νοσοκομείων καὶ σχολείων, τῶν ἐπιτρόπων τῶν ἐκκλησιῶν, τῶν ἡγουμένων Μονῶν καὶ τῶν ἐκτελεστῶν τῶν διαθηκῶν, οὗτοι συντάττουσι λογαριασμὸν περιέχοντα λεπτομερῶς τὰς εἰσπράξεις καὶ δαπάνας καὶ ὑπογράφοντες αὐτὸν ὑποβάλλουσι τῷ δικαστηρίῳ μετὰ τῶν σχετικῶν ἀποδείξεων.

501. Ἐὰν ὁ δοσίλογος καὶ ὁ δεξιλόγος ᾧσι σύμφωνοι, ὁ λογαριασμὸς ἐξοφλεῖται καὶ δίδεται τῷ δοσίλογῳ.

502. Ἐὰν οἱ τοιοῦτοι δοσίλογοι ἀρνῶνται τὴν ἐπίδοσιν τοῦ λογαριασμοῦ, ἢ ὑπάρχει ἀμφισβήτησις τις περὶ αὐτοῦ, τὸ δικαστήριον διορίζει ἐξελεγκτὰς, κατὰ τὸ ἄρθρον 53, ἐνώπιον τῶν ὁποίων ὀφείλουσιν οἱ διάδικοι ἵνα παρουσιασθῶσι καὶ δώσωσι πᾶσαν ἀναγκαίαν διασάφησιν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκθέσεως αὐτῶν ἀποφαίνεται περὶ ταύτης.

503. Λάθη περὶ τὸν λογαριασμὸν, παραλείψεις κεφαλαίων ἀνεγνωρισμένων, διπλαῖ ἐγγραφαὶ τῶν αὐτῶν κεφαλαίων, ἐσφαλμένη ἐγγραφή ἀποδοκιμασθέντων κεφαλαίων, διορθοῦνται παρὰ τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου, ἐπὶ τῇ ἀπλῇ ἀναφορᾷ τοῦ ἐνδιαφερομένου.

ΤΙΤΛΟΣ Δ'.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΛΗΞΙΑΡΧΙΚΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ

504. Πᾶς ὁ ἔχων ἔννομον συμφέρον δύναται δι' ἀναφορᾶς αὐτοῦ, κατὰ τὰ ἄρθρα 130—133, ἵνα αἰτήσῃ τὴν διόρθωσιν τῶν ἐν τοῖς ληξιαρχικοῖς βιβλίοις ἡμαρτημένων, τούτέστι τῶν λαθῶν καὶ παραλείψεων καὶ τῶν παντελῶν ἐλλείψεων τὴν ἀναπλήρωσιν, παρὰ τῷ μικτῷ ἐκκλησιαστικῷ δικαστηρίῳ τῆς ἑδρας τοῦ ληξιάρχου.

505. Τὸ δικαστήριον δύναται, κατ' αἰτήσιν ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, νὰ διατάξῃ τὴν κλήτεισιν τῶν ἐχόντων συμφέρον καὶ ἀποφανθῇ κατόπιν περὶ τῆς αἰτήσεως.

506. Ἡ ἀπόφασις αὕτη κοινοποιεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐπισπεύδοντος εἰς τὸν ληξιάρχον, ὅστις ὀφείλει ἵνα ἐγγράψῃ τὴν διόρθωσιν ταύτην ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς διορθωθείσης πράξεως, ἧς οὐδέποτε δίδοται ἀντίγραφον ἄνευ τῆς διορθώσεως.

507. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ὑπόκειται εἰς τὰ συνήθη ἔνδικα μέσα.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

ΧΩΡΙΣΜΟΣ ΚΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΙΣ

ΠΡΟΙΚΟΣ, ΚΑΙ ΚΗΡΥΞΙΣ ΑΤΤΗΣ

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΥ

508. Πᾶσα σύζυγος, ἢ οἱ ἐκπροσωποῦντες αὐτὴν δύνανται, ἐὰν βλέπωσι τὴν περιουσίαν τοῦ ἀνδρὸς ἡλατωμένην εἰς τρόπον, ὥστε νὰ διατρέχῃ κίνδυνον ἢ περιουσία τῆς γυναικὸς, ἢ ἐκ προικὸς καὶ προγαμιαίας δωρεᾶς, δι' ἀναφορᾶς αὐτῶν πρὸς τὸ μικτὸν ἐκκλησιαστικὸν δικαστήριον τῆς κατοικίας τοῦ συζύγου, νὰ ζητήσωσι τὴν ἐξασφάλισιν προικὸς ἢ προγαμιαίας δωρεᾶς καὶ χωρισμὸν κτημάτων καὶ κήρυξιν τῆς προικὸς προνομίουχου.

509. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη γίνεται, κατὰ τὰ ἄρθρα 130—133, καὶ ἐκδικάζεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὰ ἄρθρα 200 καὶ ἐπ.

510. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως, ἢ περὶ τῆς προικὸς ἀγωγῆς γίνεται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου μικτοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου καὶ ἀπευθύνεται κατὰ τῶν συνδίκων.

511. Ἐν περιπτώσει θανάτου τῆς συζύγου, οἱ νόμιμοι κατιόντες αὐτῆς δύνανται νομίμως νὰ ἐξασκήσωσι τὰ ἄνωθι δικαιώματα αὐτῆς.

ΤΙΤΛΟΣ Ε΄.

ΧΩΡΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΤΗΣ Η ΤΟΠΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΙΣ

512. Χωρισμός από τραπέζης και κοίτης λέγεται ή δυνάμει απόφασεως εκκλησιαστικού δικαστηρίου διαμονή του ενός των συζύγων μακράν του άλλου.

513. Αύτη εισάγεται δι' αναφοράς κυρίας, κατά τὰ άρθρα 130—133, ή διά παρεμπιπτούσης αίτησεως, ύφισταμένης κυρίας δίχης περι διαζυγίου ή περι διατροφής, και εκδικάζεται κατά τὰ άρθρα 200 και έπ.

514. Λόγοι χωρισμού από τραπέζης και κοίτης, έξαρτώμενοι εκ τής εκτιμήσεως του δικαστηρίου, εισιν άσυμφωνίαι σπουδαιόταται μεταξύ των συζύγων, δυνάμεναι να έχωσι δεινάς συνεπειάς, έριδες καθημερινάι και άδυναμία συμβιώσεως των συζύγων τουλάχιστον προσωρινή, κίνδυνοι σπουδαίοι τής ζωής αυτών και πäs άλλος κατ' εκτίμησιν του δικαστηρίου.

515. Αν το δικαστήριο εύρη μετά την συζήτησιν ότι ύπάρχει λόγος εις τοπικήν διάστασιν ή χωρισμόν από τραπέζης και κοίτης, αποδέχεται την αίτησιν και ταυτόχρονώς όρίζει τον χρόνον τής διαρκείας αυτης ή το άριστον ταύτης, τον τόπον, εν φθά μένη ή σύζυγος, το ποσόν τής δοτέας διατροφής εις την σύζυγον παρά του συζύγου και παρά τίνι των γονέων, δαπάναις του πατρός, δέον να μένωσι τὰ τέκνα συνωδά ταίς ιδιαιτέραις περι-

στάσεσι των συζύγων κατά την διάρκειαν τής τοπικής διαστάσεως. Αν το δικαστήριο εύρη ότι ή αίτησις είναι άβάσιμος, άπορρίπτει την αίτησιν και διατάττει την συνοίκησιν των συζύγων.

516. Η την τοπικήν διάστασιν δεχομένη απόφασις ως προσωρινή ιδέν ύπόκειται εις έφεσιν, αλλά συνεφεσιβάλλεται μετά τής όριστικής.

ΤΙΤΛΟΣ ΣΤ΄.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ

517. Διατροφή είναι ή καθ' ώρισμένας περιπτώσεις ύποχρέωσις τινων προσώπων εις παροχήν διατροφής και το δικαίωμα άλλων ν' άπαιτώσι παρ' εκείνων ποσόν τι χρημάτων ανάλογον τή περιουσία των και τή κοινωνική των θέσει προς οίχησιν, ένδυσιν, συντήρησιν, εκπαίδευσιν και ανατροφήν αυτών.

518. Η περι διατροφής αίτησις εισάγεται διά κυρίας αναφοράς άπευθυνομένης, διαρκοῦντος μὲν του γάμου, εν μὲν Κων]πόλει εις την Α. Θ. Π. τον Πατριάρχην, εν δὲ ταίς έπαρχίαις εις τον Αρχιερέα του τόπου ή τής έξαρχίας, διά το εκκλησιαστικόν δικαστήριον τής κατοικίας του ύποχρέου εις παροχήν διατροφής προσώπου, μετά δὲ την λύσιν του γάμου, διά του Πατριάρχου, του κατά τόπους Αρχιερέως ή του Εξάρχου, διά το μι-

κτὸν ἐκκλησιαστικὸν δικαστήριον τῆς κατοικίας τοῦ ὑποχρέου εἰς παροχὴν διατροφῆς προσώπου, ἢ διὰ παρεμπιπτούσης αἰτήσεως διαρκούσης δίκης, περὶ κύρους, ἢ μὴ, γάμου, καὶ περὶ διαζυγίου εἰς τὸ περὶ τούτων δικάζον δικαστήριον.

518. Ἄν τὸ αἰτοῦν τὴν διατροφήν πρόσωπον δὲν ἦναι σύζυγος, ἀλλ' ἄλλο τι πρόσωπον ἐκ τῶν δικαιούχων κατὰ τὸν νόμον, ἢ περὶ διατροφῆς αἴτησις ὑπάγεται εἰς τὸ μικτὸν ἐκκλησιαστικὸν δικαστήριον τῆς κατοικίας τοῦ εἰς διατροφήν ὑποχρέου.

520. Τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται ἂν ἢ περὶ διατροφῆς αἴτησις ἦναι βásiμος, ἢ μὴ· ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς αὐτῆς, τὸ δικαστήριον καθορίζει συγχρόνως τὸ ἀνάλογον ταῖς περιστάσεσι ποσὸν τῆς διατροφῆς καὶ τὸν χρόνον τῆς διαρκείας αὐτῆς, ἢ ἐπ' ἀόριστον καὶ ἐξαρτᾷ αὐτὴν ἐκ τινος γεγονότος σχετικοῦ τῆ αἰτήσεως.

Ἄν τὸ δικαστήριον μὴ εὕρῃ ταύτην βásiμον, ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν καὶ καταλογίζει τὰ ἔξοδα καὶ τέλη εἰς βάρους τοῦ αἰτοῦντος.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

521. Ὁ διάδικος, ὁ θέλων ἵνα ἐκτελέσῃ ἀπόφασιν τινα ἐκκλησιαστικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ μικτοῦ δικαστηρίου, δέον ἵνα λάβῃ ἐν μὲν Κων]πόλει ἐκ τοῦ τουρικοῦ γραφείου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ ἐκδόντος αὐτὴν δικαστηρίου· α') τὴν ἀπόφασιν ταύτην τουρκιστὶ, κατὰ τὸν συνήθη ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τύπον, φέρουσιν τὴν σφραγίδα τοῦ Πατριαρχείου, ἢ τοῦ Ἀρχιερέως, ἢ Ἐξάρχου τῆς ἐπαρχίας, ἐν ἣ ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις, καὶ β') ἀπόδειξιν [ἰλμουχαμπερίον] τῆς αὐτῆς Ἀρχῆς, τῆς σφραγισσῆς τὴν ἀπόφασιν, ὅτι ἡ κοινοποίησις ἐγένετο τὴν δεῖνα ἐποχὴν εἰς τὸν καθ' οὗ ἐξεδόθη, κατὰ τὸ παρὰ τῆ Ἀρχῆς φυλαττόμενον ἐπιδοτήριον.

522. Ἡ περὶ ἐκτελέσεως ἀποφάσεώς τινος αἴτησις, συνοδευομένη μετὰ τῆς ἀποφάσεως καὶ τοῦ ἰλμουχαμπερίου, περὶ ὧν ἐγένετο λόγος ἀνωτέρω, ἀπευθύνεται ἐν μὲν Κων]πόλει εἰς τὸ ἐκτελεστικὸν τμήμα τῶν ἀποφάσεων τοῦ Σερῆ, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὸν ἱεροδίκην [Καδῆν] ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτου, εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ τῆς ἑδρας τοῦ Ἀρχιερέως ἢ Ἐξάρχου πρωτοδικείου, ἔνθα

πρωτοκολλᾶται ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ, διδομένου εἰς τὸν αἰτοῦντα τοῦ ἀριθμοῦ τῆς πρωτοκολλήσεως.

523. Ἡ ἐκτέλεσις γίνεται συνωδᾶ τῷ ἀπὸ 27 Δε-μαζιουῦλ-ἀχῆρ 1296 (6 Ἰουνίου 1295) νόμῳ περὶ ἐκτε-λέσεως ἀποφάσεων δι' ὄλων τῶν ἐν αὐτῷ ἀναγγραφομένων μέσων καὶ καθ' ὅλας τὰς ἐν αὐτῷ ὀριζομένας δια-τυπώσεις.

524. Ἐὰν ἡ ἐκτελουμένη ἀπόφασις ᾖ περὶ δια-τροφῆς, ὁ ζητῶν τὴν ἐκτέλεσιν δὲν ὑποχρεοῦται ἵνα πλη-ρώνη τίποτε πρὸς διατροφήν τοῦ ἐν φυλακῇ ὀφειλέτου αὐτοῦ.

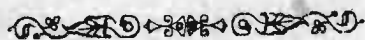
ΑΡΘΡΟΝ ΑΚΡΟΤΕΛΕΥΤΙΟΝ

Αἱ παροῦσαι ὁδηγίαι τῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρό-νου δικαστηρίων τίθενται εἰς ἐνέργειαν μετὰ τέσσαρας μῆ-νας ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν δύο τῆς Ἐκκλη-σίας διοικητικῶν σωμάτων.

Ὅλαι αἱ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὄριμοι δίκαι θὰ συζητῶνται καὶ δικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν πα-ρουσῶν ὁδηγιῶν.

Ὅσα τῶν προδιατεταγμένων καὶ προτεθεσπισμένων ἀντιβαίνουσιν εἰς τὰς διατάξεις αὐτῶν, καταργοῦνται.

Χρονολογία ἐπιψηφίσεως 24 Νοεμβρίου 1899.

ΟΔΗΓΙΑΙ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΩΣ ΔΕΙ ΔΙΕΞΑΓΕΣΘΑΙ ΤΑΣ ΕΚΑΣΤΟΤΕ ΕΜΠΙΠΤΟΥΣΑΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΙΣ ΚΑΙ ΜΙΚΤΟΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΙΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΙΣ ΤΟΥ ΚΛΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ Α΄.

Δικαστήρια καὶ μέλη αὐτῶν.

ΤΙΤΛΟΣ Α΄.

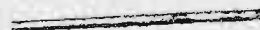
Δικαστήρια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ἐκκλησιαστικὰ δικαστήρια.

§ 1.	Ἀριθμὸς αὐτῶν.	Σελ.	3
§ 2.	Δικαιοδοσία αὐτῶν.	»	4
§ 3.	Συγκρότησις αὐτῶν.	»	4
§ 4.	Ἀρμοδιότης αὐτῶν.	»	6

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Ἐκκλησιαστικὰ μικτὰ δικαστήρια.

§ 1.	Ἄριθμός αὐτῶν.	Σελ.	6
§ 2.	Δικαιοδοσία αὐτῶν.	»	7
§ 3.	Συγκρότησις αὐτῶν.	»	7
§ 4.	Ἄρμοδιότης αὐτῶν.	»	9

ΤΙΤΛΟΣ Β΄.

Περὶ προέδρων καὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.	Πρόεδροι.	Σελ.	10
»	Β΄. Γραμματεῖς.	»	10
»	Γ΄. Διάδικοι καὶ δικηγόροι.	»	12
»	Δ΄. Κλητῆρες.	»	12
»	Ε΄. Συμβολαιογράφοι.	»	13
»	» Σφραγίς τῶν δικαστηρίων.	»	13
»	» Πειθαρχικαὶ διατάξεις.	»	13

ΒΙΒΛΙΟΝ Β΄.

Γενικαὶ διατάξεις.

Σελ. 15

ΤΙΤΛΟΣ Α΄.

Περὶ τῶν τοῦ Οἴκου. θρόνου δικαστηρίων.

ΚΕΦ. Α΄.	Περὶ τῆς λόγῳ ὕλης ἀρμοδιότητος	Σελ.	17
» Β΄.	» τῆς λόγῳ κατοικίας ἀρμοδιότητος	»	18
» Γ΄.	» ἀρμοδιότητος λόγῳ ἀξίας	»	20
» Δ΄.	» ἀρμοδιότητος ἐκ διαθηκῶν καὶ συμβάσεων	»	20
» Ε΄.	» ἐκλογῆς ἀρμοδιότητος	»	21
» ΣΤ΄.	» ἐνστάσεως ἀναρμοδιότητος	»	21
» Ζ΄.	» συγκρούσεως δικαιοδοσίας, ἀρσεως καὶ κανονισμοῦ ταύτης	»	22
» Η΄.	» ἐξαιρέσεως δικαστῶν	»	23
» Θ΄.	» συνεδριῶν	»	27
» Ι΄.	» ἀποφάσεων	»	28
» ΙΑ΄.	» τῶν τηρουμένων βιβλίων εἰς τὰ γραφεῖα τῶν δικαστηρίων	»	36

ΤΙΤΛΟΣ Β'.

Περὶ τῶν διαδίκων

ΚΕΦ. Α'.	Περὶ τῆς ἰκανότητος αὐτῶν	Σελ.	37
» Β'.	» ὁμοδίκων	»	37
» Γ'. 1	» παρεμβάσεως	»	38
» 2	» παρεμπίπτουσα παρέμβασις	»	39
» Δ'.	» ἀνακοινώσεως δίκης καὶ προσεπικλήσεως	»	40
» Ε'.	» ἐμφανίσεως τῶν διαδίκων καὶ πληρεξουσίων	»	41
» ΣΤ'.	» ἐξόδων.	»	44

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Περὶ προδικασίας καὶ διαδικασίας.

ΚΕΦ. Α'.	Περὶ δικογράφων	»	45
» Β'.	» ἐπιδόσεως δικογράφων	»	48
» Γ'.	» κλήσεων	»	53
» Δ'.	» προθεσμιῶν	»	54
» Ε'.	» ἀκυροτήτων	»	55
» ΣΤ'.	» προφορικῆς συζητήσεως	»	56
» Ζ'.	» διακοπῆς ἢ καὶ ἐπαναλήψεως δίκης	»	58
» Η'.	» καταργήσεως καὶ παραιτήσεως δίκης	»	59
» Θ'.	» διαιτησίας	»	60

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ'.

Διαδικασία ἐνώπιον τῶν πρωτοδικείων

ΤΙΤΛΟΣ Α'.

Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου.

ΚΕΦ. Α'.	Δίκη κατ' ἀντιμωλίαν	Σελ.	63
» Β'.	» » ἐρήμην	»	64

ΤΙΤΛΟΣ Β'.

Περὶ ἀποδείξεων.

ΚΕΦ. Α'.	Γενικαὶ διατάξεις	Σελ.	64
» Β'.	Μέσα ἀποδείξεως	»	69
» » § 1.	Ὁμολογίαι	»	69
» » § 2.	Τεκμήρια	»	70
» » § 3.	Αὐτοψία	»	71
» » § 4.	Πραγματογνωμοσύνη	»	72
» » § 5.	Μαρτυρία	»	75
» » § 6.	Ἐγγραφα	»	84
	Δημόσια ἔγγραφα	»	85
	Ἰδιωτικὰ ἔγγραφα	»	86
	Προσβολὴ τῆς γνησιότητος	»	91
	Ἀντίγραφα	»	91
	Ἐπίδειξις ἐγγράφων	»	92

§ 7. Ὁρκος	Σελ.	93
1. Ἐπακτός	»	93
2. Ἐπιβαλλόμενος ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου	»	99
α'. Ἀναπληρωτικός	»	100
β'. Ἀπαλλακτικός	»	101
γ'. Ἐκτιμητικός.	»	101

BIBLION Δ.

Περὶ ἐνδίκων μέσων	Σελ.	102
--------------------	------	-----

ΤΙΤΛΟΣ Α'.

Ἀνακοπή.

ΚΕΦ. Α'. Γενικαὶ διατάξεις	»	102
» Β'. Προδικασία	»	104
» Γ'. Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου καὶ ἀπόφασις	»	105

ΤΙΤΛΟΣ Β'.

Ἐφεσις

ΚΕΦ. Α'. Γενικαὶ διατάξεις	Σελ.	107
» Β'. Προδικασία τῆς ἐφέσεως	»	110
» Γ'. Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου καὶ ἀπόφασις	»	111

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Ἀναψηλάφησις

ΚΕΦ. Α'. Γενικαὶ διατάξεις	»	115
» Β'. Προδικασία ἀναψηλαφήσεως.	»	118
» Γ'. Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου καὶ ἀπόφασις	»	120

ΤΙΤΛΟΣ Δ'.

Τριτανακοπή.

ΚΕΦ. Α'. Γενικαὶ διατάξεις	»	122
» Β'. Διαδικασία ἐπ' ἀκροατηρίου καὶ ἀπόφασις	»	123

ΤΙΤΛΟΣ Ε'.

Ἀναίρεσις

ΚΕΦ. Α'. Γενικαὶ διατάξεις	»	125
» Β'. Προδικασία ἀναίρεσεως	»	127
» Γ'. Διαδικασία ἐπ' ἀκροατηρίου καὶ ἀπόφασις	»	129

BIBΛION Ε΄.

Ἐξαιρετικὴ διαδικασία Σελ. 132

ΤΙΤΛΟΣ Α΄.

Ἑποθέσεις μετὰξὺ μνηστῶν καὶ συζύγων.

ΚΕΦ. Α΄. Γενικαὶ διατάξεις	Σελ. 132
» Β΄. Ἀπόπειρα συμβιβασμοῦ	» 133
» Γ΄. Διαδικασία ἐν τοῖς Πρωτοδικείοις	» 134
1. κατ' ἀντιμωλίαν	» 134
2. ἐρήμην	» 135

ΤΙΤΛΟΣ Β΄.

Ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίας

ΚΕΦ. Α΄. Δημοσίευσις καὶ ἐπικύρωσις διαθήκης	» 135
» Β΄. Υἱοθεσία	» 137

ΤΙΤΛΟΣ Γ΄.

Λογιστικαὶ δίκαι Σελ. 139

ΤΙΤΛΟΣ Δ΄.

Διόρθωσις ληξιαρχικῆς πράξεως Σελ. 140

ΤΙΤΛΟΣ Ε΄.

Χωρισμὸς κτημάτων καὶ ἐξασφάλισις προικὸς καὶ κήρυξις αὐτῆς προνομιούχου » 141

ΤΙΤΛΟΣ ΣΤ΄.

Χωρισμὸς ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης ἢ τοπικὴ διάστασις » 142

ΤΙΤΛΟΣ Ζ΄.

Περὶ διατροφῆς » 143

BIBΛION ΣΤ΄.

Ἐκτέλεσις ἀποφάσεων » 145
Ἄρθρον ἀκροτελεύτιον

ΕΛΕΧΟΣ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΣ

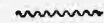
τοῦ περιεχομένου τῶν ὀδηγιῶν περὶ τοῦ τρόπου
τῆς διεξαγωγῆς τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων
τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Μικτῶν ἐκκλησιαστικῶν

Δικαστηρίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου

ὑπὸ

Μ. Γ. Μ. ΚΑΡΑΒΟΚΥΡΟΥ

διδάκτορος τὰ νομικά, δικηγόρου*

Ἁγίου Ὄρους διαφοραὶ ποῦ καὶ πῶς δικάζονται Β' 19.

Ἁγνώστου διαμονῆς ἄτομον ποῦ καὶ πῶς ἐνάγεται Β' 16.

Ἁγωγή ποῦ, πότε καὶ ἐνώπιον τίνος δικαστηρίου εἰσάγεται. Β.
1. Παρὰ τίνος δύναται: νὰ κινηθῇ. 2. Πῶς εἰσάγεται 125—127.
Τίνος δύναται νὰ ἐνώνη ἀγωγὰς καὶ πότε, 128 καὶ 129. πῶς καὶ πότε
δικάζεται 136. μεταβάλλεται κατὰ τὴν βᾶσιν; 139 ἐν τέλει, πότε
δὲν θεωρεῖται μεταβεβλημένη 140. πότε δὲν μεταβάλλεται 141. πότε
ἀποσύρεται ἢ γίνεται παραίτησις ἀπ' αὐτῆς 142. περὶ κύρους ἢ μὴ
ἢ λύσεως μνηστίας ἢ γάμου καὶ ἀποκαταστάσεως συζυγικοῦ βίου
πῶς εἰσάγεται Ε' 469, τίνα δύναται νὰ ἐνόνηται ἐν αὐτῇ 470.
περὶ κύρους διαθήκης πῶς, ποῦ καὶ πότε εἰτάγεται καὶ δικάζεται καὶ
ἀπόφαισι 487—490. ἀκυρώσεως διαθήκης κατὰ τινων ἀπευθύνε-
ται 492, 493. λογοδοσίας πῶς κινεῖται καὶ διεξάγεται 500—503,
χωρισμοῦ κτημάτων, ἐξασφαλίσεως προικὸς καὶ κηρύξεως προνομιοῦ-
χου παρὰ τίνος γίνεται 508, 511, πῶς 509 καὶ κατὰ τίνος 510.
χωρισμοῦ ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης 512—516. διατροφῆς 517—520.

* Τὰ κεφαλαῖα γράμματα Α', Β', Γ', Δ', Ε' καὶ ΣΤ' σημαί-
νουνσι βιβλία 1ον, 2ον, 3ον, 4ον, 5ον καὶ 6ον, οἱ δὲ μετ' αὐτὰ ἀριθ-
μοὶ δηλοῦσιν ἄρθρα.

Αίρετικὸς μαρτυρεῖ; Β' 274, § 6.

Αἰτήσεις νέαι ἐπιτρέπονται κατ' ἔφεσιν; Δ' 409.

Αἰτιολογικοῦ ἔλλειψις ἐστὶ λόγος ἀναψηλαφήσεως; Δ' 419, § 13.

Ἀκυρότης ἀγωγῆς δι' ἔλλειψιν χαρακτηρισμοῦ ὑπάρχει; Β' 135, κλήσεως πότε καλύπτεται, 137—138, ἐγγράφου ἐν γένει πότε χωρεῖ, 168, πότε δ' οὐ, 169. πότε καλύπτεται, 170. μαρτυρίας πότε καλύπτεται Γ' 290, τίνας ἔχει συνεπειάς 291—293.

Ἀκύρωσις προγενεστέρων νόμων πῶς γίνεται; Ἄρθρον ἀκροτελεύτιον. σελ. 146

2) Ἀκυρωτικὸν πῶς ἀποφίνεται Δ' 458, πότε παραπεμπεῖ ὑπόθεσιν 459—461, πότε δικάζει 460, 464, 466 πότε ἀπορρίπτει 466.

Ἄλλοδαπῆ (ἐν) κατοικοῦντες ποῦ ἐνάγονται Β' 16.

Ἄλλοδαποὶ πῶς δικάζονται δι' ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις καὶ διὰ μικτὰς Β' 9.

Ἀμέλεια γραμματέων δικαστηρίων πῶς εὐθύνει αὐτοὺς Α' 37.

Ἀναβολὴ τῆς δίκης πότε χωρεῖ αὐτεπαγγέλτως παρὰ τοῦ δικαστηρίου Γ' 200. 172. Β' 81.

Ἀναγνώρισις ὑπογραφῆς τίνας συνεπειάς ἔχει Γ' 311.

Ἀναίρεσιβλητος πότε ὑποβάλλει προτάσεις Δ' 455, § 1.

Ἀναίρεσις πῶς εἰσάγεται Β' 125—127, παρὰ τίνος, κατὰ τίνος ἀποφάσεως καὶ διὰ τίνας λόγους γίνεται Δ' 466, τί ἐπὶ ἐρήμην ἀποφάσεως 447, ἐντὸς τίνος προθεσμίας 448, τί ἀποτέλεσμα ἔχει 450, πῶς γίνεται 354, πῶς ἐκδικάζεται 457,

Ἀνάκλησις ἀποφάσεων τίνων χωρεῖ Β' 87.

Ἀνακοίνωσις δίκης παρὰ τίνος γίνεται Β' 104, πότε 105, πῶς 106, τίνας ἔχει συνεπειάς 107, 108.

Ἀνακοπή πῶς εἰσάγεται Β' 125—127, παρὰ τίνος καὶ πότε γίνεται Δ' 367, 371, τί σκοπεῖ 368, ἐντὸς τίνος προθεσμίας 369, πῶς κοινοποιεῖται 370, πῶς χωρεῖ αὐτῆς παραίτησις; 372, κατάργησις; 378, πῶς ἐκτέλεσις 374, πῶς συντάσσεται καὶ πότε 376, 377, τί ἀποτέλεσμα ἔχει 378, πῶς δικάζεται 379—382, νέα ἀνακοπή χωρεῖ 383—385, κατ' ἀνακοπῆς ἐπιτρέπεται; 384, διὰ τὰ ἔξοδα, κατάρτισιν κτλ. τί ἰσχύει 386, 387. χωρεῖ κατ' ἀναίρεσιν; 452.

Ἀναπληρωτικὸς ὄρκος τίς ἐστὶ καὶ πότε δίδεται; Δ' 361—364.

Ἀναπληρωταὶ Προέδρου ἰδὲ Προεδρεύοντες.

Ἀναρμοδιότης δικαστηρίου ἔστι λόγος ἀναψηλαφήσεως; Δ' 415, 52, ἀναίρεσως 446 § 1.

Ἀνατιτατικὸν ἀποτέλεσμα ἀνακοπῆς πότεν ἄρχεται Δ' 378.

Ἀναστολὴ συζυγικῆς δίκης πότε χωρεῖ καὶ ποσάκις Ε' 480.

Ἀνατροπὴ ἐφέσεως πότε χωρεῖ Δ' 417.

Ἀνατροφὴ τέκνων ποῦ δικάζεται Β' 10.

Ἀνκωρὰ ποῦ ἀπευθύνεται Β' 126, τί περιέγει 127, κύριος ἢ μὴ διαθήκης Ε' 487—489, υἰοθεσίας 494—497.

Ἀναφορᾶ (ἐπ') διαδικασία εἰς τίνα θέματα χωρεῖ Ε' 487.—520

Ἀναψηλαφήσεως λόγοι τινες Β' 419. §. 1—13.

Ἀναψηλάφησις πῶς εἰσάγεται Β' 125—127, παρὰ τίνος καὶ διὰ τίνας λόγους καὶ κατὰ τίνων ἀποφάσεων Δ' 419 διὰ τὴν ἐρήμην τί γίνεται 420, ἐντὸς τίνος προθεσμίας 421, τί γίνεται περὶ παραίτησεως καὶ καταργήσεως 423, ἀναστέλλει; 424, ποῦ ὑποβάλλεται 425, πῶς γίνεται 424, ποῦ παραπεμπεται 427, τί περὶ ἐμφανίσεως 428, πῶς δικάζεται 429—436, ἄλλοι λόγοι ἐπιτρέπονται 430, τίνας ἔχει συνεπειάς δικαστικὰς; 432—435, πότε δεκτὴ 432, πότε δ' οὐ 433—435, δευτέρα ἐπιτρέπεται; 437. κατ' ἀναίρεσιν χωρεῖ; καὶ διατί 452.

Ἀνέκκλητοι ἀποφάσεις τινες Δ' 391.

Ἀνήλικος δύναται εἶναι διαιτητῆς; Β' 192, ὀρκίζεται; Γ' 356, § 1.

Ἀνίκαναι ἐντελῶς μάρτυρες τίνες Γ' 274.

Ἀνικανότης μέλλοντος νὰ ὀρκισθῆ τίνας ἔχει συνεπειάς Γ' 355—358.

Ἀνταγωγὴ πότε χωρεῖ Β' 130, ἐπὶ γαμικῶν διαφορῶν προαιτιεῖ ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ; Ε' 481.

Ἀνταναίρεσις τίς καὶ πῶς γίνεται Δ' 449.

Ἀνταπόδειξις πῶς καὶ πότε χωρεῖ Γ' 213.

Ἀντεγγραφον τί καὶ κατὰ τίνων ἰσχύει Γ' 301.

Ἀντέφεσις παρὰ τίνος γίνεται καὶ πῶς Δ' 397—402, πῶς καταργεῖται 398.

Ἀντίγραφον ἀποφάσεως τίς υπογράφει Β' 84. πότε ἐκδίδεται 85, ἐγγράφου τί καὶ πῶς ἀποδεικνύει Γ' 329, πότε ἰσχύει ὡς πρωτότυπον 330—331.

Ἀντίθετοι διατάξεις ἀποφάσεως μὴ ἐκτελέσιμοι τί ἐπάγουσι Δ' 419, § 7.

Ἀντιμωλίαν (κχτ') δίκη πῶς γίνεται Γ' 202.

Ἀνωμοτεὶ μαρτυρία δεκτῆ; Γ' 280.

Ἀντιφατικαὶ ἀποφάσεις πῶς αἴρονται Δ' 462, τί γίνεται ἐπὶ ἀναψηλα φήσεως 419, § 7.

Ἀνωτέρα βία τίνα ἐπάγεται συνέπειαν Β' 167.

Ἀπαλλαγὴ ὄρκου μαρτύρων ἢ πραγματογνωμόνων ἐπὶ συζυγικῶν διαφορῶν χωρεῖ; Δ' 482.

Ἀπαλλακτικὸς ὄρκος πότε χωρεῖ Γ' 365.

Ἀπατεῶν μαρτυρεῖ; Γ' 274, § 9.

Ἀποδείξεως ἀντικείμενα τίνα δὲν δύνανται νὰ ἦναι Γ' 210, ἀποφάσεις τί ὀρίζει 212, μετὰ τίνα 223, 224. τίνα κοινὰ τοῖς διαδίκοις 226, μετὰ κατ' ἐγγράφου πότε δηλοῦνται καὶ πῶς ἐκτιμῶνται 203.

Ἀπόδειξις πῶς κανονίζεται ὡς πρὸς τὸ παραδεκτὸν αὐτῆς Β' 5, πότε εἶναι περιττὴ 78, πότε διατάσσεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου Γ' 209, πότε δ' αὐτὴ 210, πῶς ὀρίζεται 212, πῶς διεξάγεται 214, 215, 217—219, πῶς ἐκτιμᾶται 221, 222, 225, πότε ἐκτὸς ἀκροατηρίου διεξάγεται 269.

Ἀποδοκιμασίας δίκη πότε γίνεται δεκτῆ Β' 118.

Ἀποδοχὴ ἢ ἄρνησις ὄρκου πότε γίνεται καὶ τίνας ἔχει συνέπειας Γ' 334—337.

Ἀποζημίωσις ἐκ διαλύσεως μνηστείας ποῦ ὑπάγεται Β' 11.

Ἀποκατάστασις τοῦ συζυγικοῦ βίου ποῦ δικάζεται Β' 10, πῶς εἰσάγεται Ε' 469—471.

Ἀπολέσντες ἀστικὰ δικαιώματα μαρτυροῦσι; Γ' 274, § 8.

Ἀπόπειρα πρὸς συμβιβασμὸν ἐπὶ τινῶν δικῶν ἐξαιρετικῶς πῶς γίνεται Ε' 472, 473. διὰ δευτέρας κλήσεως 432, ἐντὸς τίνος προθεσμίας 474, ἂν παρέλθῃ ἄπρακτος; 475, πότε δὲν εἶναι ἀναγκαία 476.

Ἀποπεράτωσις τῆς συζητήσεως τίνας συνέπειας ἔχει, Γ' 206.

Ἀπόσπασμα ἀποφάσεως τίς υπογράφει Β' 84.

Ἀπόφασις πότε γίνεται Β' 49, διατάττει προσωπικὴν ἐμφάνισιν ἢ διορίζει εἰσηγητὴν 50, διατάττει προσαγωγὴν ἢ μετάφρασιν ἐγγράφων 51, προσπαθεῖ πότε συμβιβασμὸν 52, διορίζει ἐξελεγκτὰς 53, διατάσσει αὐτοψίαν ἢ πραγματογνωμοσύνην 54, διατάττει συζήτησιν κεκλεισμένων τῶν θυρῶν 55, ἀποφαίνεται περὶ τῶν ὀρίμων θεμάτων 56, διατάττει τὴν ἔνωσιν συναφῶν ἀγωγῶν 57, ἀναβάλλει τὴν δίκην πότε καὶ μέχρι πότε 58, ἀπαγορεύει συζήτησιν εἰς τίνας καὶ πότε 59, διατάττει ἀποδείξεις 60, ἀποφαίνεται μερικῶς πότε 51, διατάττει ἀνασυζήτησιν πότε 62, δὲν ἐπιδικάζει μὴ αἰτηθὲν, μηδὲ πλέον αὐτοῦ 63, πότε διατάττει προσωρινὴν ἐκτέλεσιν 64, πῶς γίνεται 65, παρὰ τίνων 66, πῶς δημοσιεύεται 73, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν διαδίκων; 74, τί περιέχει 75, παρὰ τίνος συντάσσεται 76, πότε ἐκδίδεται ἐρήμην 77, ἀπορρίπτει αἴτησιν ἐνάγοντος 78, τίνα θεωρεῖ ἀποδεδειγμένα 79, πότε ἀναβάλλει ἐρήμην διαδικασίαν 81, ἀποτελεῖ, ἀλήθειαν διὰ τὰ ἐν αὐτῇ γεγονότα πῶς 83, εἰς τί διαιρεῖται 86, προδικαστικὴ τίς ἐστὶ προσωρινή, προπαρασκευαστικὴ, ὀριστικὴ; 86, τίς ἀπόφασις ἀνακαλεῖται 87, πότε ἀποτελεῖται δεδικασμένον 88. πῶς διορθοῦται 89, πῶς κοινοποιεῖται 40, ἐφετείου πῶς καταρτίζεται κτλ. Δ' 411, 422, 414, 416, κατ' ἀναψηλάφησιν πῶς 436, διατάττει τὴν προσωπικὴν ἐμφάνισιν τῶν διαδίκων Ε' 473, ἀναστέλλει τὴν δίκην μέχρι πότε 480, κηρύττει διαθήκην ἔγκυρον καὶ ἐκτελεστήν 490, ἢ ἄκυροὶ αὐτὴν 493, ἀποδέχεται ἢ ἀπορρίπτει αἴτησιν υἰοθεσίας 498, δέχεται λίσμὸν πῶς 502, διορθοῖ ληξιαρχικὴν πράξιν πῶς 505, διατάττει χωρισμὸν κτημάτων, ἐξασφάλισιν προικτῶν, ἢ κηρύττει προῖκα προνομιούχον 509, διατάττει ἢ μὴ διάστασιν 515, ὀρίζει διατροφὴν ἢ μὴ 520.

Ἀπώλεια τυχαία ἐγγράφου πότε ἐπιτρέπει μαρτυρίαν Γ' 263, § 4.

Ἀρμενοπούλου Ἐξίβιβλός ἐστι νόμος ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς δικαστηρίοις ἐν γένει; Β' 13.

Ἄρμοδιότης ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων τίνας διαφορὰς περιλαμβάνει Β' 10. μικτῶν ἐκκλησιαστικῶν τίνας 11, λόγω κατοικίας τίς ἐστὶ 12, λόγω ἀξίας 20, ἐκ διαθηκῶν καὶ συμβάσεων 21, λόγω ἐκλογῆς 23.

Ἄρνησις ὑπογραφῆς πῶς ἐξετάζεται Γ' 312—324, ἀβάσιμος οὕσα τίνας συνεπειὰς ἔχει 325.

Ἄρσις συγκρούσεως πῶς γίνεται καὶ παρὰ τίνος Α' 26 καὶ ἐπ.

Ἄρχῃ ἐγγράφου ἀποδείξεως πότε ὑπάρχει καὶ τίνας ἔχει συνεπειὰς Γ' 263 § 6.

Ἄρχιερεὺς ποῦ μαρτυρεῖ καὶ πῶς ὀρκίζεται Γ' 350.

Ἀσθένειαν (δι') χωρεῖ ἐξέτασις ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου; Γ' 269 § 3.

Ἀσθενῆς ποῦ δίδει ὄρκον; Γ' 350.

Ἄταξίαι ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ πῶς τιμωροῦνται Β' 48.

Αὐτοψία πῶς διατάσσεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου Β' 54, τίς ἐστὶ Γ, 243, πότε διατάσσεται καὶ πῶς ὀρίζεται 244, πῶς γίνεται 245, ἐπάγεται ἔκθεσιν. ἥτις κατατίθεται ποῦ 247, ἢ περὶ αὐτῆς ἔκθεσις τί ἀποδεικνύει 249, ἂν δυσκολεύηται, τί γίνεται 250.

Β.

Βασιλικὰ ρυθμίζουσιν ὡς νόμος τὰς δίκας ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς δικαστηρίοις; Β' 3.

Βεβαία χρονολογία ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ὑπάρχει; Γ' 308 πῶς γίνεται τοιαύτη; 309.

Βιβλία τίνα τηροῦνται καὶ πῶς ἐν τοῖς γραφείοις ἐκάστου δικαστηρίου Β' 91, πρακτικῶν συνεδριῶν καὶ διασκέψεων § 2, ἀποφάσεων § 3, πῶς ἀνακοινοῦνται 92.

Βλάβῃ ὀρκίζεται; Γ' 274, §. 2.

Γ.

Γάμου διαφοραὶ ποῦ δικάζονται Β' 10, ἀγωγή περὶ κύρους, ἢ μὴ, ἢ λύσεως πῶς εἰσάγεται καὶ τί δύναται νὰ ἐνώνη Ε' 469, 470, 471, πῶς δικάζεται κατ' ἀντιμωλίαν 478—483, ἐρήμην 484—486.

Γνησιότης ἐγγράφων πῶς ἀποδεικνύεται Γ' 313—321, 326.

Γνωστὸν τῷ δικαστηρίῳ τί ἐστὶ Γ' 211, τοῖς πᾶσι τί ἐστὶ 210 γ'.

Γραμματεῖς πῶς διορίζονται Α' 35, 48, τίνα ἔχουσι καθήκοντα 36, 40, 48, τίνα ἔχουσιν εὐθύνην καὶ παρέχουσιν ἐγγύησιν 37, πόσας ἐργάζονται ὥρας 38, τίνα τηροῦσι βιβλία 38, πότε ἐκδίδουσιν ἐγγραφα 40, πότε συντάττουσι σχέδια ἀποφάσεων καὶ τί ὑφίστανται πρόστιμον 41, διὰ τίνας λόγους καὶ πῶς ἐξαιροῦνται Β' 44.

Γραφεῖα δικαστηρίων τίνα ἔχουσι βιβλία Β' 91.

Γυνὴ δύναται νὰ ἦναι διαιτητής; Β' 492, ποῦ ἐξετάζεται ὡς μάρτυς Γ' 269, § 3.

Δ.

Δανείου ἐγγραφοῦν τίνα ὑποχρεοῖ Γ' 307.

Δεδικασμένον ἀποφάσεως μεταξὺ τίνων μόνον χωρεῖ Β' 88, πότε ὑπάρχει Γ' 240.

Δεξιλόγος τί καθήκον ἔχει Ε' 501, 502.

Δημόσιον ἐγγραφοῦν τί ἐστὶ Γ' 257—301. ἰδὲ καὶ ἐγγραφα.

Διαγραφή ἐν ἐγγράφῳ πῶς ἐκτιμᾶται Γ' 295.

Διαδικασία ἐπὶ πολλῶν διαδίκων πότε ἄρχεται Β' 80, ἐπὶ ἀκροατηρίου πῶς γίνεται Γ' 199—201, κατ' ἀντιμωλίαν Β' 171 καὶ Γ' 202, κατ' ἐρήμην 207.

Διάδικοι τίνα ἔχουσι δικαιώματα καὶ καθήκοντα Β' 92 καὶ 93, καὶ ἐπ. 108, 175, 176—180.

Διάδικος τίς δύναται νὰ ᾖ καὶ πῶς ἐνεργεῖ Β' 93, ἐξετάζεται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης; 94, πῶς ἐμφανίζεται 111. πότε ἐκλέγει κατοικίαν 156.

Διαζύγιον ποῦ δικάζεται Β' 10, ἀγωγή περὶ αὐτοῦ πῶς εἰσάγεται Ε' 469, 471.

Διαθήκης διαφορὰ (περὶ) ποῦ δικάζεται Β' 11, 21, δημοσίευσιν τίς ζητεῖ καὶ πῶς Ε' 487—490, ἐπικύρωσις; ἐπηρεάζει δικαιώματα τρίτων 491, τίνα ἔνδικα μέσα κατ' αὐτῆς 492, κατὰ τίνων 493.

Διαιτησία πότε χωρεῖ Β' 183, τίνα προθεσμίαν ἔχει 191, εἰς τίνας ὑπάγεται κανόνας 190.

Διαιτητὰ διὰ τίνας λόγους καὶ πῶς ἐξαίρουνται Β' 44, 189, τίνες δὲν δύναται νὰ ᾖ 192.

Διαιτητῆς δύναται εἶναι δικαστῆς; Β' 30, § 4.

Διαιτητικὴ ἀπόφασις εἰς τίνα ἔνδικα ὑπόκειται ἢ μὴ μέσα Β' 193, 194, πῶς ἐκδίδεται 196, τίνας ὑποχρεοῖ 197, παρὰ τίνος ἐπικυροῦται 198.

Διακοπὴ τῆς δίκης πότε χωρεῖ, τίνας ἔχει συνεπειὰς καὶ πῶς αἶρεται Β' 183.

Διάσκεψις γίνεται μυστικῇ Β' 69.

Διάστασις τῶν συζύγων ποῦ δικάζεται Β' 10, ἰδὲ Τοπικὴ διάστασις.

Διατάξεις δικονομικαὶ πότε ἰσχύουσι Β' 4.

Διατάξεις τίνες ἐκκλησιαστικαὶ ἔχουσι κῦρος νόμου Β' 3.

Διατροφή ποῦ δικάζεται Β' 11. τίς ἐστὶ καὶ παρὰ τίνων αἰτεῖται Ε' 517, πῶς εἰσάγεται 518, ποῦ ἐκδικάζεται 519, τίνας ἔχει συνεπειὰς 520.

Διερμηνεὺς ἀλλοδαπὸς πότε μόνον παρίσταται Β' 9.

Διερμηνεὺς ἐγγράφων πῶς διορίζεται καὶ τίνα ἔχει καθήκοντα Β' 51, μαρτύρων πῶς ὀρκίζεται Γ' 285 καὶ 288.

Δικάσιμον ἡμέραν τίς ὀρίζει Β' 132.

Δικαστήρια εἰς τί διαιροῦνται καὶ πῶς δικάζουσι Α' 1. μετ' αἰτησιν Β' 7, τίνα ἔχουσιν ἀρμοδιότητα Α' 33, 17 Β' 8. κατὰ τίνας δικάζουσι νόμους 3, ἀνεξάρτητα; 6.

Δικαστηρίου μὴ νόμιμος συγκρότησις. καὶ ἀναρμοδιότης εἰς λόγους ἀναψηλαφήσεως Δ' 419 § 1 καὶ 2.

Δικαστῆς τίς δύναται εἶναι Β' 30 § 4.

Δικαστὰ πῶς διορίζονται Α' 13, 14, πῶς ἐκλέγονται 27, 28, πῶς μανθάνουσι διορισμὸν ἢ ἐκλογὴν 28, ἀποχωροῦντες πότε εἰσὶν ἐκλέξιμοι 33, 32, τίνες ἀποκλείονται αὐτοδικαίως Β' 30, ὀφείλουσι δίδειν γνώμην, οὐδαμῶς ἀπέχουσι 71, πῶς ψηφοφοροῦσι 72

Δικαστικὰ ἔξοδα τίς προκαταβάλλει Β' 122, 417 τίς πληρῶνει 123, πότε μόνον τινὰ 123, πότε συμφηφίζονται 124 § 2

Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι τίνες Α' 35 καὶ ἐπ.

Δίκη ὄριμος πῶς διεξάγεται, ἄρθρ. ἀκροτελεύτιον.

Δικηγόροι τίνες δύναται εἶναι Α' 43, τίνα λαμβάνουσιν ἀμοιβὴν 44, δικάζουσι Β' 30 § 4. πότε μαρτυροῦσι Β' 275 § 6.

Δικόγραφα Βιβ. Β', τίτλ. Γ', Κεφ. Α', σελ. 45. ἐπίδοσις αὐτῶν πῶς γίνεται Β' 143, τί ἐπιδίδονται καὶ ὑπὸ τίνας διατυπώσεις 146, πότε δὲν ἐπιδίδονται 145.

Διόρθωσις ἀποφάσεως ἀκρωτικῆς πῶς καὶ διατί χωρεῖ Δ' 452.

Διορισμὸς δικαστικῶν γραμματέων πῶς γίνεται Α' 35.

Δόλος γραμματέων τίνα ἐπάγεται εὐθύνην Α' 37, ἀποφάσεως εἰς τί δικαιῶσι Δ' 419, § 8.

Δοσίλογος τίς καὶ ποῦ ὑποβάλλει λογοδοσίαν Ε' 500—502.

E.

Ἐγγραφα δίκης τινὸς ποῦ καὶ πότε κατατίθενται Β' 134, διαγεγραμμένα, ἐξεσμένα κτλ. τίς ἐκτιμᾷ Γ' 295. εἰς τί δικαιοῦνται 296, δημόσια τίνα 297, τί ἀποδεικνύουσι καὶ τίνας ὑποχρεοῦσι 298, 300, πότε ἰσχύουσι ὡς ἰδιωτικά 269, πῶς μεταβάλλονται 301, ἰδιωτικά τίνα 302, πῶς προσβάλλονται 303, 310, 327, 328, τί ἀποδεικνύουσι 304; ὑπὲρ τίνος 305, εἰς ποσαπλᾶ συντάσσονται 306, τίνα ὑποχρεοῦσι 307, κατὰ περιεχομένου ἐγγράφου χωρεῖ μαρτυρία 262, § 2, τί γίνεται διὰ συμφωνίαν διάφορον § 3, πότε τούναντίον 263, § 1—3, πλαστὰ ἀνευρεθέντα τί ἔνδικον μέσον παρέχουσι Δ' 419, § 9, κεκρυμμένα § 11.

Ἐγγυητὴς παρέχεται ἐν τῇ ἐφέσει περὶ τίνος Δ' 400.

Ἐγγυητικὸν κεκρυμμένον πότε χωρεῖ Δ' 400.

Ἐθιμα τίνα ἔχουσιν ἰσχὴν νόμου, Β' 3, δικαιολογοῦσιν ἐξέτασιν ἐκτὸς ἀκροατηρίου; Γ' 269, § 3.

Εἰσαγγελίως ἔλλειψις τί ἔνδικον μέσον δικαιολογεῖ; Δ' 419, § 12.

Εἰσηγητὴς πρὸς ἐξέτασιν μαρτύρων πῶς καὶ πότε ὀρίζεται Γ' 286, πρὸς λήψιν ὄρκου; 350.

Ἐκθεσις αὐτοψίας πῶς γίνεται Γ' 246.

Ἐκκαθαρισμένοι ἀπαιτήσεις συμψηφίζονται Β' 131.

Ἐκκλησιαστικὸν δικαστήριον ποῦ ἐδρεύει καὶ πῶς δικάζει Α' 2, τίνα ἔχει περιφέρειαν 4 καὶ 5, ἐκ πόσων καὶ τίνων μελῶν σύγκειται 7, 13, 14, πότε ἐν ἀπαρτίᾳ 9 καὶ 10, τίνα ἔχει πρόεδρον 11, τίνα ἔχει ἀρμοδιότητα 17, τίνας δικάζει διαφορὰς Β' 11.

Ἐκκρεμοδικία πότε γεννᾶται καὶ τίνας ἔχει συνεπείας Β' 139, πότε προτείνεται, ἄλλως καλύπτεται Γ' 203, πῶς ἐξετάζεται 204.

Ἐκκρεμῆς δίκη τινος μετὰ τινος διαδίκου ἐξαιρεῖ ἐκεῖνον ὡς δικαστήν; Β' 32, § 4.

Ἐκλεκτικὸν δικαίωμα ἐνάγοντος πότε χωρεῖ Β' 23.

Ἐκτέλεσις πῶς αἰτεῖται καὶ τίνοι ἀπευθύνεται Ε' 521, 522, πῶς γίνεται 523, πότε δὲν ὑποχρεοῖ εἰς διατροφήν ὀφειλέτου 524.

Ἐκτελεστής διαθήκης ὀφείλει καὶ δίδει λόγον πῶς Ε' 500—502

Ἐκτίμησις ἀποδείξεων πῶς γίνεται; Γ' 221, 222.

Ἐκτιμητικὸς ὄρκος τίς ἐστὶ καὶ πότε χωρεῖ Γ' 365. Ἐλπίς ὀφειλείας ἀποκλείει μαρτυρίας; Γ' 275, § 3.

Ἐμφάνισις τῶν διαδίκων προσωπικῇ πότε διατάσσεται Ε' 479, πῶς ὀρίζεται ἰδὲ πρόεδρος.

Ἐνάγων τί ἀποδεικνύει Γ' 209, Ἐναντιότης ἀποφάσεως εἰς τί δικαιοῦ; Δ' 446 § 3. Ἐναγόμενος τί; Γ' 209, ἐν τέλει.

Ἐνδίκων μέσων χρήσις ἢ παραίτησις τίνα ἀπαιτεῖ πληρεξουσιότητα Β' 115, 116.

Ἐνοίκια ἐπιτρέπεται νὰ αἰτηθῶσι κατ' ἐφεσιν; Δ' 409.

Ἐνστασις ἀναρμοδιότητος λόγῳ ὕλης πότε προτείνεται καὶ καλύπτεται Β' 24, λόγῳ κατοικίας πότε ἐπὶ παινῇ ἀπαραδέκτου 25, λόγῳ προσώπου, ἐκκρεμοδικίας, συναφείας καὶ ἀκυρότητος ἐγγράφων; Γ' 203, πῶς ἐξετάζεται 204.

Ἐξαιρετικὴ διαδικασία τίνας ὑποθέσεις περιλαμβάνει Δ' 469—520.

Ἐξαιρέσεις δικαστῶν πότε χωρεῖ αὐτοδικαίως Β' 30, πότε μετ' αἵτησιν 32, μάρτυρος δικαστοῦ πότε 33, § 2, πῶς προτείνεται 34, 36, τίνας ἔχει συνεπείας 35, 37, 38, 39, 40, 42, πότε δὲν ἀναστέλλει, καὶ τίνας ἐνεργείας 42, ἀπορριπτομένη ἐπάγει πρόστιμον 41, πότε δὲν χωρεῖ καθ' ὅλης τῆς Συνόδου ἢ τοῦ Δ.Ε. Μ. Συμβουλίου 43.

Ἐξόφλησις τίναν ἀπαιτεῖ πληρεξουσιότητα Β' 115.

Ἐξωσιν πότε διατάττει δικαστήριον Β' 48.

Ἐορτασίμοις ἡμέραις (ἐν) γίνεται ἐπίδοσις; Β' 145, κατάλογος αὐτῶν Α' 38.

Ἐπακτὸς ὄρκος τίς ἐστί, πότε καὶ πῶς, ποῦ καὶ παρὰ τίνος δίδεται; Γ' 335—359.

Ἐπίδειξις ἐγγράφων πῶς ζητεῖται καὶ τίνας συνεπειὰς ἔχει Γ' 332, 333,

Ἐπιδίκασις μὴ αἰτηθέντος ἢ πλείονος τί ἐστί καὶ εἰς τί δικαιοῖ Δ' 419, § 4.

Ἐπίδοσιν τίς κλητὴρ ἐνεργεῖ Β' 143, τίς δὲν δύναται νὰ κάμη 144, πῶς, πότε καὶ ποῦ δύναται νὰ κάμη 145.

Ἐπίδοσις εἰς ἀλλοδαπὸν πῶς γίνεται Β' 150, 152, 154, εἰς τὰς ἐπαρχίας πῶς 151, εἰς τὴν ἀλλοδαπήν; 153, εἰς πρόσωπον ἀγνώστου διαμονῆς; 155.

Ἐπιδοτήριον τί ἐστί καὶ τί περιέχει Β' 146—148.

Ἐπικύρωσις ὑπογραφῆς πῶς γίνεται καὶ τίνας ἔχει συνεπειὰς. Α' 48· Β' 114.

Ἐπιτροπαὶ ποῦ ἐνάγονται Β' 17.

Ἐπίτροπος, ἰδὲ Πληρεξούσιος.

Ἐπίτροπος ἐκκλησιῶν ὀφείλει λόγον καὶ πῶς δίδει Ε' 500—502.

Ἐργάσιμοι ἡμέραι καὶ ὧραι τίνες καὶ πόσαι Α' 38.

Ἐρήμην δίκη ἀρξαμένη πότε δὲν ἀνακαλεῖται Β' 82, πῶς γίνεται Γ' 207, ἀποφάσεως ἕξοδα τίνα βαρύνουσι Δ' 375.

Ἐρωτήσεις εἰς μάρτυρας τίνες δεκταί. τίνες δ' οὐ Γ' 282, 284.

Ἐτερόδοξος μαρτυρεῖ; Γ' 274, § 7.

Ἐυταξίαν ἀκροατηρίου ἔχει ὁ πρόεδρος; ἴδε Πρόεδρος.

Ἐφαρμογὴ ὁδηγιῶν πότε ἄρχεται; σελ. 146 ἄρθρον ἀκροτελεύτιον.

Ἐφesiβλητος πότε ὑποβάλλει προτάσεις Δ' 400.

Ἐφσεις πῶς εἰσάγεται Β' 125—127, παρὰ τίνος Δ' 388, τί σκοπεῖ 390, κατὰ τίνων ἀποφάσεων δὲν χωρεῖ 391, κατὰ τίνων χωρεῖ 392, 393, τί περὶ παραιτήσεως καὶ καταργήσεως αὐτῆς 394, ἐντὸς

τίνος προθεσμίας 395, πότε καταργεῖται 396, τί ἀποτέλεσμα ἔχει 399, πῶς γίνεται 400, ποῦ προσάγεται 401, τί περὶ προθεσμίας ἐμφανίσεως κτλ. 403, πῶς δικάζεται 404, ἐκδικαζομένη τίνας συνεπειὰς ἔχει 405—408, συμπληροῦται ἢ διορθοῦται, οὐχὶ ὁμῶς διὰ νέων αἰτήσεων, ἀλλὰ δέχεται τόκους, ἕξοδα, ἐνοίκιον, συμψηφισμοὺς καὶ ἀποζημιώσεις; 409.

Ἐφετεῖον δι' ἐκκλησιαστικὰ δικαστήρια τί ἐστί Α' 3, διὰ μικτὰ ἐκκλ. δικαστήρια τί 20, 21, διατάττει προσωρινὴν ἐκτέλεσιν; Δ' 411, ἀκυροῖ αὐτήν; 412, ἐπικυροῖ πρωτόδικον ἀπόφασιν 414, ἀκυροῖ καὶ ἢ τροποποιεῖ καὶ ἐκδικάζει 415 § 1, ἢ πότε παραπέμπει πρὸς ἐκδίκασιν § 2.

Ἐφετήριον, ἴδε Ἐφσεις.

Ἐφοροὶ κοινοτήτων, νοσοκομείων, σχολείων τίνα ἔχουσι καθήκοντα διὰ λογοδοσίαν Ε' 500.

Η.

Ἡθῆ, ἰδὲ Ἐθίμα.

Ἡθῶν προσβολαῖς μαρτυροῦσι; Γ' 274, § 9.

Θ.

Θάνατος μέλλοντος νὰ ὀρκισθῆ, τίνας ἔχει συνεπειὰς; Γ' 355.

Θέμα ἀποδεικτέον τί ἐστί, Γ' 212, § 2.

Θόρυβος ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ πῶς τιμωρεῖται; Β' 48.

Ι.

Ἰδιωτικὰ ἔγγραφα κατὰ τίνων ἰσχύουσι Γ' 304—306, πῶς ἐξετάζονται ἀρχαῖα 326.

Ἰατρὸς ἐξαιρεῖται ὡς μάρτυς πότε Γ', 275 § 5.

Ἱερὰ Σύνοδος πῶς καὶ πότε δικάζει ὡς ἐφετεῖον καὶ ἀκυρωτικὸν
 3. Β' 11, τίνα ἔχει περιφέρειαν Α' 6, ἐκ πόσων σύγκριται μελῶν 16.
 Ἱκανότης τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου πότε ὑπάρχει; Β' 93.
 Ἱσοψηφία (ἐν) τί γίνεται Β' 67.

Κ.

Κακοδικίου ἀγωγή ἀπαιτεῖ εἰδικὴν πληρεξουσιότητα; Β' 115.
 Κανονισμὸς ἀρμοδιότητος πῶς γίνεται, Ἰδὲ Σύγκρουσις.
 Κατάργησις δίκης πῶς γίνεται Β' 184.
 Κατασχέσεως ἐπίθεσις ἢ ἄρσις τίνα ἀπαιτεῖ πληρεξουσιότητα;
 Β' 115.
 Κατοικία τί ἐστὶ Β' 13.
 Κεκλεισμένων τῶν θυρῶν συνεδρία πότε Β' 13.
 Κηδεμῶν δέχεται κοινοποίησιν; Α' 146.
 Κηδεσται τίνες καὶ πότε μαρτυροῦσι Γ' 275 § 1.
 Κληρικὸς πῶς ὀρκίζεται Γ' 279, 346.
 Κληρονόμος πῶς ὀρκίζεται Γ' 344, πότε ἐνάγεται Ε' 493.
 Κληῖσις πῶς γίνεται Β' 157, 158· τίνα ἔχει προθεσμίαν 159·
 πότε δὲν ἀπαιτεῖται 160· πῶς ἐπιδίδοται 161.
 Κλητῆρ δικαστηρίων πῶς διορίζεται Α' 45· τίνα ἔχει προσόντα
 46· πῶς πληρόνεται 47· ἐπιδόσεως τίνα ἔχει καθήκοντα 146—149.
 Κοινοποίησις διχογράφου ἐν γένει πῶς, παρὰ τίνος, ποῦ, πότε καὶ
 τίνι γίνεται Β' 143, 145, 146—149· εἰς ἄλλοδαπὸν πῶς; 150—154·
 εἰς ἀγνώστου διαμονῆς πῶς; 155.
 Κοινότητες τίνα ἔχουσι κατοικίαν Β' 17.
 Κράτησις προσωπικῆ ἰδὲ φυλάκισις.
 Ἐν Κυριακαῖς γίνεται ἐπίδοσις; Β' 145.

Κυριακὴ λογίζεται εἰς τὰς προθεσμίας πότε; Β' 163.
 Κώδικες πόσοι παρ' ἐκάστῳ δικαστηρίῳ εἰσὶ; Α' 39.
 Κῶδιξ ἐστὶ νόμος ἐν τοῖς Πατριαρχείοις; Β' 8.

Λ.

Λάθη λογιστικὰ καὶ γραφικὰ καὶ ἄλλαι ἀταξίαι ἐν τινι ἀποφάσει
 πῶς διορθοῦνται Β' 89· Ε' 503.
 Ληξιαρχικῆς πράξεως διόρθωσις πῶς γίνεται, παρὰ τίνος καὶ ποῦ;
 Ε' 504—507.
 Λογιστικὰ δίκαι πῶς, ποῦ καὶ ἐναντίον τίνος κινοῦνται καὶ διεξά-
 γονται; Ε' 500—503.

Μ.

Μανιακὸς πότε μαρτυρεῖ; Γ' 274 § 2· ὀρκίζεται; 356 § 2.
 Μαρτυρία ἐξ ἀκοῆς γίνεται δεκτὴ; Γ' 283.
 Μάρτυρες πῶς κλητεύονται Γ' 216, 270· πότε δὲν εἶναι δεκτοί;
 262· πότε δεκτοὶ κατ' ἐξαιρέσιν; 263· πῶς καὶ πότε δηλοῦνται; 267·
 πῶς ἐξετάζονται καὶ ποῦ; 268, 269· πῶς καὶ πόσοι ἀποζημιοῦνται;
 271· παρὰ τίνος; 272· πότε ἐξαιροῦνται καὶ ὀρκίζονται; 273· τίνες
 ἀποβάλλονται αὐτεπαγγέλτως; 274· τίνες κατόπιν αἰτήσεως; 275·
 ἂν ἐξαιρῶνται, τίς δικάζει; 276· πότε δὲν ἐξαιροῦνται; 277· πῶς ὀρ-
 κίζονται; 278· κληρικοὶ πῶς; 279· ἄνευ ὄρκου ἀπαράδεκτοι 280,
 ὑποβάλλονται εἰς ἐρωτήσεις 282. 284· ἐξετάζονται χωριστά; 281· πῶς
 καταθέτοντες ἐκτιμῶνται; 283· ἐξετάζονται πότε διὰ διερμηνέως; 285·
 ἐντὸς τίνος προθεσμίας ἐξετάζονται; 286· δύνανται νὰ προταθῶσι καὶ
 ἄλλοι; 287· πῶς καταθέτουσι καὶ τίς ἐκθεσις συντάσσεται; 288· ἔκ-
 θεσις αὐτῶν ποῦ κατατίθεται; 289· ἀκύρωσις αὐτῆς τίνας συνεπέας

ἔχει; 290—293· ἐξετασθέντες ἐρήμην δὲν ἐξετάζονται ἐκ νέου, ἀλλ' ἐξαιροῦνται; 294· πότε δηλοῦνται ἀνταποδείξεως; 267· ἔνστασις κατὰ μαρτύρων πότε ἐξετάζεται; 273.

Μαρτυρικὴ ἀπόδειξις πότε δὲν χωρεῖ; Γ' 262· πότε κατ' ἐξαίρεσιν δυνατὴ; 263· πότε διεξάγεται καὶ πῶς; 264, 265· κατ' αὐτῆς χωρεῖ ἀνταποδείξις; 266· πῶς σημειοῦται; 288.

Μάρτυς δύναται εἶναι δικαστῆς; Β' 30 § 4, 32 § 5 καὶ 33.

Μάρτυρος ὄρκος ποῦ καὶ πῶς γίνεται καὶ δικυποῦται; Γ' 278.

Μειοψηφίας λόγοι μόνον ἐν τοῖς πρακτικοῖς καταχωροῦνται; Β' 65.

Μετάφρασις ἐγγράφων ἐπιχευρωμένη πῶς γίνεται; Β' 51.

Μῆν πῶς λογιζεται; Β' 164.

Μικτὸν Συμβούλιον Δ. Ε. πότε δικάζει ὡς ἐφετεῖον, πότε ὡς ἀκυρωτικόν; Α' 20· τίνα ἔχει περιφέρειαν; 20· ἐκ πόσων καὶ τίνων κείται μελῶν; 22, 25, 27, 32· πότε εἶναι ἐν ἀπαρτίᾳ; 25· πῶς προεδρεύεται; 25· τίνα ἔχει ἀρμοδιότητα; 33.

Μικτὸν ἐκκλησιαστικὸν δικαστήριον ποῦ ἐδρεύει; Α' 18· τίνα ἔχει περιφέρειαν; 19 καὶ 21· ἐκ πόσων καὶ τίνων σύγκεται μελῶν; 23, 32· πότε εἶναι ἐν ἀπαρτίᾳ; 24· τίνα ἔχει ἀρμοδιότητα; 33· τίνας δικάζει διαφοράς; Β' 11.

Μνηστείας διαφορὰι ποῦ δικάζονται; Β' 10· ἀγωγή πῶς εἰσάγεται; Ε' 469, 471.

Μνηστὴρ δύναται εἶναι δικαστῆς εἰς δίκας μνηστῆς; Β' 30, § 2.

Μονῆς ἡγούμενος ὀφείλει καὶ δίδει λόγον πῶς; Ε' 500—502.

Μοιχὸς μαρτυρεῖ; Β' 274, § 9.

N.

Ναῶ (ἐν) γίνεται ἐπίδοσις; Β' 145, § 2.

Νεαρχαὶ εἰσι νόμος ἐν τοῖς Πατριαρχείοις; Β' 3.

Νομιμοποίησις πρὸς τὴν δίκην πότε καὶ πῶς ἐξετάζεται; Β' 94.

Νομικὰ πρόσωπα πῶς ὀρκίζονται; Γ' 351.

Ξ.

Ξέσμα πῶς ἐκτιμᾶται; Γ' 295· τίνας συνεπείας ἔχει; 324.

Ο.

Ὁμοδικοί δύο ἢ πλείους πότε δύνανται νὰ ἦναι; Β' 95· πότε θεωροῦνται ἐκπροσωποῦντες ἀλλήλους; 96.

Ὁμολογία ὁμοδίκου τίνας ἔχει συνεπείας; Β' 96· δικαστικὴ τίς ἐστὶ καὶ ἀποδεικνύει; Γ' 232· ἐξώδικος τίς, πότε ἀποδεικνύει καὶ πῶς ἐκτιμᾶται; 233· ἀμφότεραι ἀδιαίρετοι; 234· πότε δὲν ἀποδεικνύουσι; 235 Ε' 483· πότε ἀνακαλοῦνται; Β' 236· τίνα βαρύνουσι; 237.

Ὁριστικὴ ἀπόφασις τίς ἐστὶ; Β' 86 § 4.

Ὁρκος μετ' ἄλλων ἀποδείξεων πῶς θεωρεῖται; Γ' 225, 339· μόνος πῶς καὶ εἰς τί διαιρεῖται; 334· ἐπακτὸς τίς ἐστὶ καὶ πότε χωρεῖ; 335· πῶς ὀρίζεται; 336· πῶς καὶ ποῦ δίδεται; 337, 340· τίνας συνεπείας ἔχει; 338· τροποποιεῖται; 340· τί ἀποδεικνύει; 341· μὴ δοθεὶς τίνας ἔχει συνεπείας; 342· ἀνακαλεῖται; 343· μὴ γνώσεως πότε χωρεῖ; 344, 345· παρὰ τίνος δίδεται καὶ πῶς; 346, 347, 348, 359· παρὰ νομικῶν προσώπων πῶς; 349, 351· παρὰ κληρικοῦ ἢ ἀσθενοῦς; 350· παρὰ πολλῶν; 352· τίνας ἔχει συνεπείας; 353, 354· παρὰ κληρονόμων; 355· παρὰ τίνων δὲν δίδεται; 356—358· δικαστικὸς πότε; 360· ἀναπληρωτικὸς πότε; 361—364· ἀπαλλακτικὸς πότε; 365· ἐκτιμητικὸς; 366· ὄρκος χωρεῖ πάντοτε διὰ μάρτυρας ἐπὶ τίνων διαφορῶν; Ε' 482· πότε δὲν ἀποδεικνύει; 483· πότε κατ' ἔφεσιν; Δ' 413.

Π.

- Παῖς πότε μαρτυρεῖ; Γ' 274 § 2.
- Πανδέχται ἐστὶ νόμος ἐν τοῖς Πατριαρχείοις; Β' 3.
- Παραβίασις νόμου τίνας ἔχει συνεπείας; Δ' 419, § 3· καὶ νόμου, συμβολαίου, δικονομίας; 446, § 2.
- Παραβάται μαρτυροῦσι; Γ' 274, § 6.
- Παράβολον ἀναψηλαφήσεως τί ἐστὶ καὶ πότε κατατίθεται; Δ' 427.
- Παραίτησις δίκης παρὰ τίνων δύναται νὰ γείνη, Β' 185· πῶς γίνεται 186· πότε 187
- Παρακαταθήκη πῶς παραλαμβάνεται; Α' 40.
- Παραλαβὴ πραγμάτων, ἐγγράφων ἢ χρημάτων τίνα ἀπαιτεῖ πληρεξουσιότητα; Β' 115.
- Παράλειψις ἀποφάσεως περὶ αἰτήσεως τί ἐπάγεται; Δ' 419, § 5.
- Παραμονῆς τέκνων δίκη (περὶ) ποῦ δικάζεται; Β' 10.
- Παραπομπὴ δικογράφων πῶς γίνεται καὶ παρὰ τίνος; ἰδὲ πρόεδρος.
- Παράστασις ἐπὶ δικαστηρίου πῶς γίνεται; Β' 91.
- Παράφρων μαρτυρεῖ; Γ' 274, § 2. ὀρκίζεται; Γ' 356, § 2.
- Παραγραφὴ ἐν ἐγγράφοις πῶς ἐκτιμᾶται; Γ' 295.
- Παρέμβασις τίς ἐστὶ, πῶς γίνεται, πότε χωρεῖ καὶ τίνας ἔχει συνεπείας, Β' 97· πῶς δικάζεται, 103· κατ' ἔφεσιν Δ' 389.
- Παρεμπιπτόντως παραβαίνων πῶς θεωρεῖται, Β' 100, 102· τί δύναται νὰ εἴπη; 101.
- Παρεμπίπτουσα παρέμβασις τίς ἐστὶ, πότε καὶ πῶς γίνεται, Β' 98, 99· τίνας ἔχει συνεπείας; Β' 100, 101.
- Πασίγνωστος ἔχθρα δικαστοῦ πρὸς διάδικον ἐξαιρεῖ ἐκεῖνον ὡς δικαστήν; Β' 32, § 3.

- Πασίδηλον, ἰδὲ Γνωστὸν τοῖς πᾶσι.
- Παῦσις δικαστικῶν ὑπαλλήλων πότε χωρεῖ καὶ παρὰ τίνος Α' 51.
- Πειθαρχικὴν ἐξουσίαν τίς ἔχει; Α' 50· εἰς τί συνίσταται, 51· εἰς τίνα ἔνδικα μέσα ὑποβάλλουσι, 52· πότε ἄλλοτε ἐξασκεῖ τὸ δικαστήριον; Β' 48.
- Περαιτωθείσης συζητήσεως, τί γίνεται, Γ' 206.
- Πινάκιον δικῶν; Γ' 200.
- Πλαστογραφία πότε προτείνεται; Γ' 327· πότεν ἐξετάζεται; 328.
- Πλειοψηφία ἢ παμψηφεί γίνεται ἢ ἀπόφασις, Β' 65· πῶς καταρτίζεται πλειοψηφία, ὅταν ὑπάρχωσι πολλὰ γινῶμαι, 67.
- Πληρεξούσιοι πῶς διορίζονται, Β' 111· τίνες δὲν δύναται εἶναι, 121.
- Πληρεξούσιον ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου κατὰ πόσους γίνεται τρόπου; Β' 114.
- Πληρεξούσιος δύναται εἶναι δικαστής; Β' 30, § 3.
- Πληρεξουσιότης ποῦ καταχωρίζεται καὶ τίνα ἔκτασιν ἔχει, Β' 112, 113, 116 γενικὴ τίναν δὲν περιλαμβάνει δικαιώματα, 115· τίνας ἔχει συνεπείας, 117· μέχρι πότε ἰσχύει, 119· ἐλλείπουσα πότε προτείνεται, 120.
- Πνευματικαὶ διαφοραὶ τίνες καὶ ποῦ δικάζονται; Β' 10.
- Πραγματογνώμονες δύναται εἶναι δικασταί; Β' 30, § 4· διορίζονται παρὰ τοῦ δικαστηρίου καὶ πῶς ἐνεργοῦσι, 54· πότε καὶ πόσοι, Γ' 244· ὑπογράφουσιν ἔκθεσιν μεθ' ὄρκου, 246, 248· ὀρκίζονται πῶς, 253· μὴ ἀποδεχόμενοι ἀντικαθίστανται, 254· πότε ὀφείλουσιν ἀποζημιώσεις, 255· διὰ τί ἐξαιροῦνται, 256· πῶς ἀμείβονται, 259· πῶς ἐνεργοῦσιν ἐπὶ ἀρνήσεως ὑπογραφῆς, 313—321.
- Πραγματογνωμοσύνη πότε διατάσσεται δικαστικῶς καὶ πῶς ὀρίζεται, Γ' 251· πῶς ἐνεργεῖται, 253, 257· ἔκθεσις αὐτῆς τί ἀποδεικνύει, 258· ἐπὶ ἐγγράφων πῶς γίνεται, 261.

Πρακτικῶν βιβλίων τήρησιν τίς ἔχει, Β' 91, § 1.

Προαπόδειξις ἰδὲ Συντηρητικῆ ἀπόδειξις.

Προγαμιαία δωρεὰ ποῦ δικάζεται, Β' 11.

Προγενέστεροι διατάξεις ἡδηγιῶν καταργοῦνται; Ἄρθρον ἀκροτε-
λεύτιον, σελ. 146.

Προδικαστικὴ ἀπόφασις τίς ἐστὶ; Β' 86, § 3.

Προδικαστικὸν ζήτημα ἐπάγεται ἀναστολὴν τῆς δίκης; Β' 58.

Προδοὺς ἅγιον βάπτισμα μαρτυρεῖ; Γ' 274, § 5.

Προεδρεύοντες τίνες καὶ πῶς διορίζονται; Α' 12, 26.

Πρόεδρος δικαστηρίων τίς ἐστὶ; Α' 11, 12, 13· τίνα ἔχει καθήκον-
τα; 34· διευθύνει διότις; Β' 70· τί ἐνεργεῖ ἐπὶ δικογράφων, 132·
τί κάμνει κατὰ τὴν προφορικὴν συζήτησιν, 173· καὶ κατόπιν, 174,
177, 179, 181, 182· πότε ὁρίζει δικάσιμον διὰ τινος δίκης, Ε' 471·
διευθύνει συζητήσεις; 410.

Προθεσμία πῶς ὁρίζεται καὶ πότε ἄρχεται, Β' 162· τί γίνεται
ἐπὶ ἑορτῶν, 163· πῶς συντέμνεται ἢ παρατείνεται, 165· παρὰ τίνος
ὁρίζεται, 166· τίνας ἔχει συνεπείας ἄπρακτος; 167· τίς ἀνακοπῆς, ἐφέ-
σεως, τριτανakoπῆς, ἀναιρέσεως καὶ ἀναψηλαφήσεως; ἰδὲ τὰς λέξεις
ταύτας.

Προικὸς διαφορὰ ποῦ ὑπάγονται, Β' 11· ἐξασφάλις καὶ κήρυ-
ξις προνομιοῦχου παρὰ τίνος αἰτεῖται, Ε' 508, 511· πῶς γίνεται, 509·
κατὰ τίνος ἀπευθύνεται ἢ ἀγωγή, 510· ὑπαρξὶς ἀποδεικνύεται διὰ μαρ-
τύρων, Γ' 263, § 8.

Προσπέκλησις παρὰ τίνος γίνεται, Β' 109 καὶ πῶς; 110.

Προπρακτικῆ ἀπόφασις τίς ἐστὶ, Β' 86, § 1.

Προτόντα δικαστῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων τίνα ἐστὶ, Α'
13, 14· μικτῶν ἐκκλησιαστικῶν, 28· δικαστικῶν ὑπαλλήλων, 35, 43
καὶ 46.

Πρόστιμον πότε χωρεῖ, Α' 51.

Προσωρινὴ ἀπόφασις τίς ἐστὶ, Β' 86, § 2.

Προσωρινὴ ἐκτέλεσις πότε καὶ πῶς χωρεῖ; Β' 64· διὰ συζυγικῶς
δίκης καὶ μνηστείας; Ε' 486.

Προτάσεις ποῦ καὶ πότε κατατίθενται, Β' 171· ἂν δὲν κατατε-
θῶσι, τί γίνεται; 172.

Προνομιοῦχος προῖξ, ἰδὲ Προικός.

Προσάγων τις ἔγγραφον ἀρνούμενον τί ὀφείλει νὰ πράξῃ καὶ πότε
Γ' 312, 322.

Προφορικὴ συζήτησις ποῦ γίνεται; Β' 171.

Σ.

Σιωπὴ περὶ ἐγγράφου παρουσιαζομένου τί σημαίνει; Γ' 310.

Σταυροπήγια καθιδρύματα ποῦ ἐνάγονται, Β' 18.

Συγγένεια τίς καὶ πότε καὶ μέχρι τίνος βαθμοῦ ἐξαιρεῖ δικαστὴν;
Β' 32, § 7.

Συγγενεῖς πότε μαρτυροῦσι, Γ' 263, § 7· τίνες καὶ μέχρι τίνος
βαθμοῦ δὲν δύνανται νὰ ἦναι ταῦτοχρόνως δικασταί, Β' 3· τί γίνεται
ἐν περιπτώσει συμπτώσεως. § 2.

Σύγκρουσις ἀρμοδιότητος ἢ ἀναρμοδιότητος ἦτοι καταφατικὴ ἢ
ἀποφατικὴ πῶς καὶ παρὰ τίνος δικαστηρίου αἱρεται, Β' 26· εἰς τίνος
ὑποβάλλεται: διατυπώσεις καὶ τίνας ἔχει συνεπείας, 27· Συνόδου καὶ
Μικτοῦ Συμβουλίου πῶς αἱρεται, 28· καὶ μετὰ τίνος διατυπώσεις, 29.

Συζήτησις κατ' ἀντιμωλίαν πῶς γίνεται, Β' 174, 202 καὶ ἐπόμε-
ν. Ε' 478 καὶ ἐπόμε-ν. κατ' ἐρήμην, Γ' 207· Ε' 484· μετ' ἀπόδειξιν
πῶς, Γ' 220.

Σύζυγος δύναται εἶναι δικαστὴς εἰς δίκας συζύγου ἔστω καὶ διε-
ζευγμένης, Β' 30, § 2.

Σύζυγος τίνα κατοικίαν ἔχει, πῶς δικάζεται καὶ διατηρεῖ αὐτήν;
B' 14.

Συκοφάντης μαρτυρεῖ; Γ' 274, § 9.

Συμβάσεων (ἐκ) διαφορά πού δικάζεται; B' 22.

Συμβιθασμὸν ἀποπειρᾶται τὸ δικαστήριον ἐντὸς τίνος προθεσμίας,
B' 52· τίς πληρεξούσιος δύναται νὰ κάμῃ, 115· τίς ἀποπειρᾶται καὶ
πῶς διὰ τινὰς ἐξαιρετικὰς δίκας, E' 472—477.

Συμβολαιογράφου καθήκοντα καὶ δικαιώματα τίς ἐκτελεῖ, A' 48.

Σύμβουλος δύναται εἶναι δικαστής, B' 30, § 2.

Συμφέρον τί καὶ πότε ἐξαιρεῖ δικαστήν; B' 32, § 2.

Συμφησιμὸς δεκτὸς κατ' ἔφεσιν; Δ' 409.

Συναίνεσις τίνων ἀπαιτεῖται εἰ; τὴν υἰοθεσίαν; E' 497.

Συμβατική δικαιοδοσία τίς ἐστὶ; B' 22.

Σύναξις ἱερὰ ἀγίου Ὄρους τί δικάζει καὶ πῶς, B' 19.

Συναφείας ἔνστασις πότε προτείνεται, B' 203, § 3.

Συναφεῖς ἀγωγαὶ συνεχδικάζονται; B' 55.

Συνεδριάσεις δικαστηρίων ποῦ γίνονται καὶ εἰσι δημόσιαι καὶ τί-
νων ναί, τίνων δ' οὐ, B' 45· πότε δ' οὐ γι 46· πῶς ἄρχονται 47.

Σύνοδος ἱερὰ, ἰδὲ Ἱερὰ Σύνοδος.

Συντηρητικὰ μέτρα, ἰδὲ Προικὸς ἐξασφάλισις, χωρισμὸς κτη-
μάτων.

Συντηρητικὴ ἀπόδειξις πότε χωρεῖ, Γ' 228· πῶς γίνεται, 229,
230· τίνας ἔχει συνεπειάς, 231.

Συνοποσχετικὸν τί ἐστὶ καὶ τί περιέχει, B' 188.

Σφραγὶς δικαστηρίου πότε ὑπάρχει καὶ τί φέρει, A' 49.

Σωματεῖα ποῦ ἐνάγονται, B' 17· μέλη αὐτῶν ποῦ μαρτυροῦσι,
Γ' 275, § 3· ἐδ. 2.

Τ.

Τεκμήριον τί ἐστὶ καὶ εἰς τί διαιρεῖται, Γ' 238· τίνα εἰσὶ νόμι-
μα καθ' ὧν ἀνταπόδειξις οὐ χωρεῖ, 239· τί δὲ διὰ τὰ λοιπὰ, 241· τὸ
δικαστικὸν πόθεν ἐξάγεται καὶ πῶς ἐκτιμᾶται, 242.

Τέκνα ἐν γένει τίνα κατοικίαν ἔχουσι, B' 15.

Τελεσιδικία πότε ὑπάρχει, Γ' 240.

Τόκος προστίθεται κατ' ἔφεσιν; Δ' 409.

Τοπικὴ διάστασις ἰδὲ χωρισμὸς ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης.

Τραχώματος διαφορά πού δικάζεται; B' 11.

Τριτανκοπή πῶς εἰσάγεται, B' 125—127· παρὰ τίνος καὶ
κατὰ τίνος ἀποφάσεως γίνεται, 438· πῶς ὑποβάλλεται, 439, 440·
ἀναστέλλει; 441· μέχρι πότε χωρεῖ, 442· πῶς ἐκδικάζεται καὶ τίνας
ἔχει συνεπειάς, 443· πότε δεκτὴ, 444· πότε δ' οὐ, 445· κατὰ δικθή-
κης; E' 491, 492.

Τυφλὸς μαρτυρεῖ; Γ' 274, § 1.

Υ.

Υἰοθεσία ποῦ δικάζεται, B' 11· πῶς εἰσάγεται καὶ δικάζεται,
E' 494—498.

Υἰοθετοῦντες πῶς παρίστανται E' 495—497.

Υλικαὶ διαφοραὶ τίνας καὶ ποῦ δικάζονται, B' 11.

Υπάλληλοι διὰ τίνα πράγματα μαρτυροῦσι, Γ' 275, § 7.

Υπεξαίρεται μαρτυροῦσι; Γ' 274, § 9.

Υπηρέτης μαρτυρεῖ; Γ' 275, § 4.

Υπογραφή ἀρνούμενη πῶς βεβαιοῦται; Γ' 312—323.

Φ.

Φυλάκισις ὀφειλέτου διατροφῆς πῶς γίνεται, ΣΤ' 524.

Φύλον ἰδὲ ἀσθένειαν.

Χ.

Χειροῦργος καταθέτει ὡς μάρτυς; Γ' 275, § 5.

Χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι ἀμφοτέρω ἢ καὶ εἰς μόνος δικάζονται ἀρ-
μοδίως; Β' 8.

Χρονολογία ἰδιωτικῶν ἐγγράφων πότε καθίσταται βεβαία, Γ'
307, 309.

Χωρισμὸς ἀπὸ τραπέζης καὶ κοιτῆς τί ἐστὶ, Ε' 512· πῶς εἰσάγε-
ται; 513· διὰ τίνος λόγους χωρεῖ, 514· τίνος ἔχει συνεπείας, 515, 516.

Χωρισμὸς κτημάτων πῶς καὶ πότε γίνεται, Ε' 508—511.

Ψ.

Ψηφοφορία μυστική, Β' 69.

Ω.

Ὄραι γραφείου δικαστηρίου πόσκι καθ' ἐκάστην εἰσί; Α' 38.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Ἐν σελίδι	9	ἀρθ.	32	προσθετέον «Τὰ
»	»	12	στίχ.	19 γραπτέον «ἀναγράφονται
»	»	65	»	15 » μὴ ἀντὶ μὲν
»	»	74	»	15 » ἐγερθησομένην
				ἀντὶ ἐνεργηθησομένην
»	»	79	»	17 » δι' ὅσα ἀντὶ δ' ὅσοι
»	»	86	»	14 » δι' ὧν ἀντὶ δέ, ὧν
»	»	91	»	6 διαγραφτέον τὸν ἀριθμὸν 4
»	»	»	»	19 » » » § 5
»	»	93	»	11 » τὴν λέξιν Κεφάλαιον Ζ'.
»	»	»	»	12 θετέον § πρὸ τῆς λέξεως ὄρκος
»	»	97	»	8 » προηγουμένως ἀντὶ προη- γουμένους
»	»	98	»	29 » 356 ἀντὶ 456
»	»	99	»	8 » καὶ ἀντὶ κα
»	»	103	»	27 » Πρὸς ἀντὶ Π.ὸς
»	»	105	»	9 » Ἀπόφασις ἀντὶ Ἀπόφασις
»	»	111	»	18 » κλήτευσιν ἀντὶ κλήτευσαι
»	»	127	»	22 » 461 ἀντὶ 460
»	»	141	»	1 » Ε' » Γ'
»	»	142	»	1 » ΣΤ' » Ε'
»	»	143	»	8 » Ζ' » ΣΤ'
»	»	144	»	6 » 519 » 518

